

Det är oktoberdag på Forssa stadshuset nådens år 3001.

Bakom halvcirkelformade receptionsluckan det står spinkig man med lätta glasögon, Pertti Ollikainen heter han. Bredvid honom det står silverfärgat konformat vaktrobot som håller på och skriver ut en karikatyr av en ung kvinna som arbetar på informationservice.

På framsidan av roboten det är ID-kortläsare. Man ska mata in ID-kortet då roboten frågar det. Vid sidan av roboten det står liten dekal; *S-L Safety*. Inne i fastighetssköteriet finns kommunens egen värddrobot som också kan förvandla foto till en karikatyr. Värddroboten är i laddning. Denna bevaknings- och säkerhetsbolagets robot man inte vågar för mycket använda till nöje för då väktartekniker blir sura. Nu Pertti och praktikanten Santtu Koivula bestämde sig testa denna lånerobot trots företagets förbud att använda den till fjanteri.

Santtu står andra sidan av roboten. Han skrattar till karikatyren eftersom den verkligen är rolig och liknar på den unga kvinnan. "Vad utvecklingen har utvecklats!" sade Santtu. Pertti nickar för godkännande. Nyss roboten skrev ut karikatyr av Pertti och Santtu. Bilden de fäste på rullskärmen i reception som skiljer fjärrkontrolleriet från den egentliga receptionen. Inne i fjärrkontrolleriet sitter kommunikationstekniker Snadi-Papa. Fjärrkontrolleriet har hela tiden kontakt till kommunikationsavdelningen, modern telefonväxel.

Snart vaktroboten börjar printa en sidas seriebild som handlar om stadshusets vardag. I första rutan det är en figur som liknar på Pertti som pratar i sin tjänstejacktelefon: "Heippa, välkommen till Forssa stadshuset!" I den andra rutan går fastighetstekniker Jaan Pekkanen och släpar efter sig en stor sopsäck. I den tredje ruta den unga blonda kvinnan spanar på rulltrappornas mellanplan och tittar mot reception. Pertti fäster seriebilderna på rullskärmen eftersom den är så rolig.

Igår Santtu hjälpte på informationservice att skanna personaltidningsinformation i tomma läsplattor. Tidigare artiklar är bort formaterade för att nya skulle få plats. Såklart gamla saker finns kvar på kommunens hemsida.

Det var då lönebidragsanställda Johanna Kivinen blev förtjust upp till öron i den ljuskorthåriga sextonårige killen. Johanna är 31 så det är himla åldersskillnad men det stör inte henne, inte i alla fall nedåt. Hon är hopplöst blyg och inte vågar avslöja sina känslor. I vanliga snack hon inte är speciellt blyg utan babblar och kackar på sin kajanaländska accent. Kackande beror på hennes lindriga funktionshinder som hon inte erkänner för sig själva och alla andra.

Medan Santtu hjälpte postningstekniker Oili att skanna så Johanna var alldeles stum av kärlek och sorterade färdigt skannade läsplattor i postfack för olika förvaltningar, skolor och lekskolor samt övriga kommunala enheter. Innehållet finns redan på intranätet.

Då arbetet med skanning blev klar så Santtu återvände till reception. Johanna gick till kopieringscentralen för att snacka med Leena: "Fy fan, vad snygg är denne Perttis praktikant!" Leena skrattade med hoppande bröst och sa: "Du är makalös, du blir kär även i en herrcykel!" Sedan Johanna frågade råd hur skulle hon få mod att berätta om sina känslor och bad Leena förmedla hennes e-postadress till honom. Hon lovade pussa honom om hon skulle ge e-postadressen. Om jag skulle balla av så lovar jag betala 100 euro till dig, sade den förälskade Johanna. Det är mycket pengar och därför hon skulle få mod att pussa för annars det blir dyrt för henne, tänkte hon. Hon tänkte också att visst vågar hon ge en kindpuss i fall Leena skulle förmedla e-postadressen. Leena är övertygat att blondinen skulle få en feg hare i byxor och sedan hon skulle vara hundra euro rikare. Såklart Leena inte skulle ta emot pengar från denna lustiga tjej, även hon skulle förlora vadslagning.

Johanna skojade till Leena att hon kunde vara hennes gratishallick. Detta sa hon två och två. Hon vågar inte skoja fräckt då Oili är närvarande för då denna rethostare kan skvallra vidare.

Detta förslag roade Leena så att återigen bröstet fick hoppa. Leena Lehto inte har speciellt stora pappar men visst även dessa guppar eftersom Johanna har alltid maximalt skrattretande historier. Leena bestämde sig göra fröken Kivinen glad och gav e-postadressen till Snadi-Papa eftersom han sitter i receptionshörna samt har goda humorförhållanden till honom. Ofta Snadi-Papa brukar komma ner till kopieringscentralen för att snacka med Leena precis som Johanna och de flesta kommun tjänstepersoner i huset. Leena är husets mest omtyckta arbetare. Hon är lika busig som Johanna och lätt skojar friskt samt berättar sanningar om mest hatade tjänstepersoner.

Så fort när Snadi-Papa hade fått Johannas e-postadress så på skoj han ställde villkor för Johanna att hon först bör ge en kram till honom och då han kunde ge mejl-adressen till Santtu.

Johanna inte riktigt vill krama äldre män fast Snadi-Papa är en aning äldre, lite småskrynklig men övrigt ser ut som en trettioåring. Nu Johanna är tvungen krama för annars Leena är hundra euro rikare, tänkte hon.

Nästa gång när Snadi-Papa besökte på kopieringscentralen så Johanna gav en snabb kram. Leena och han skrattade ljuvligt: "Det var rena rama nackvridning!" Johanna stammade. "Nä, den var helt vanlig heterosexuell kram!". Kvinnor skrattade ljuvligt. Varifrån blondinen får alla dessa lustiga repliker, tänkte Leena.

Johanna inte är vara att krama. Hon kan ibland tänka sig krama unga killar men kramarna är konstigt tuffa avtändande. Kanske därför skolkompisar inte blev upphetsade av henne och ville bli kramade fast hon var och fortfarande är mycket snygg. Utseendemässigt hon är alla killars drömtjej nummer ett. Även Snadi-Papa gillar henne, kanske som arbetskompis men kan även tänka sig ha henne som fru, bara om hon skulle uppföra sig sakligare.

Snadi-Papa lade Johannas e-postadress på rullskärmen inne i reception så att Santtu skulle se den om han skulle vara intresserad. Han inte ville börja göra mer reklam för henne och hennes e-postadress.

Då och då på skoj Leena brukar visa för Johanna sina bröst för att få hennes lustiga reaktion; vänder sig om och säger: "Är de äkta?". Detta roar Leena och skrattar ljuvligt. Även Leena själv är en riktig lustigkurre och därför många tjänstepersoner brukar komma ner och snacka med henne. Tre av dem är Johanna, Snadi-Papa och Jaan Pekkanen.

Johanna har sina lustiga standardrepliker till varje fråga. En hel del är citeringar från Raija och Oili. Då Oili säger samma så de inte låter lika roliga som kanske beror på att hon inte kan kajanaländska betoning.

Nu när Raija har nya arbetsuppgifter på kommunens centralförråd så Leena och Johanna har mycket tid att busa. Ofta de två kvinnor brukar skoja med Raijas och Oilis bekostnad samt skämtar om den storbröstade kriminalsnuten. Tänk om polisen skulle ha avlyssningsmikrofoner inne i kopieringscentralen så Johanna och Leena skulle bli åtalade för ordningsmaktförakt vid tunga förhållanden. Kvinnorna brukar göra lustiga och fräcka hånfulla inspelningar med mp3-spelaren som kommer ursprungligen från återvinningsrummet. Leena brukar imitera Jaana-Olga: "Nu när jag tar knarktablett så jag blir lika högt satt som Jaana-Olga Kasa!" Däremellan hon imiterar Oilis rethostande och Raijas mörka porriga rösten. På bakgrunden hörs Johannas garvande och frågor om personerna. Mellan busande Johanna brukar gå till informationsservice för att kolla om speditionsfirmor har lämnat paket på löpande bandet. Om Oili skulle hinna före, så hon skulle börja stressigt lasta paket på lavetten och dela till olika förvaltningar. Sedan efter paketrundan hon skulle häna till Johanna: "Inte nu heller den lata blonda kajanaländska inte orkar köra stackars paketen!" medan klappar på paket ytan. Hon menar skoja men hennes humor låter som hån.

Häromdagen Leena gjorde av en röd kapsyl en clownnäsa; gjorde små hål och satte gummiband så man kunde ha den runt huvudet. Hon bad Johanna hålla näsan hela arbetsdagen medan hon serverar e-postserverar och routrar. Johanna skrattade: "Haha, så roligt ska man inte ha!" och stoppade näsan i byxfickan. Under paketrundan hon diskret lade den på kaffebordet inne i fikarummet på vård och omsorgsförvaltningen. Då där fanns ingen. Senare på fikarasten socialtanter och socialfarbröder skrattade att vem som har tappat sin näsa.

Då Johanna hade berättat för Leena att nu näsan ligger på kaffebordet inne i vård och omsorgsförvaltningen så Leena skrattade: "Haha, säkert Babar har gissat näsans innehavare att det måste vara hon som kluddar lekplatser!"

Otaliga gånger Leena har sagt att Johanna är alla tiders roligaste clown. Då Johanna brukar imitera Raija: "Vad menar du med det? Nu jag ska ha lite snack med pappa Lehto och sedan din rumpa är illröd!" och smeker sin mage precis som Raija brukade göra.

Nästa arbetsdag Johanna inte såg Santtu för han stannade hemma på grund av förkylning. Han var hemma några arbetsdagar. Johanna saknade honom. På fredag han jobbade eftersom då det var hans sista pryö dag. Pryö var bara två veckor men så pass lång tid att han hann bli förkyllt och blondinen hann bli förälskat.

Johanna misstänker att Snadi-Papa inte har förmedlat e-postadressen eftersom killen inte har kontaktat. Hon samlade mod och skrev ett kärleksbrev på pappret det vill sägas enligt familjens insiderslangord en liten papperslapp, sådana som hon aldrig mer borde skriva på jobbet. Denna gång papperslappen inte var så farlig, bara ett typiskt tonårigt kärleksbrev. Brevet hon gav till honom under paketrundan då hon körde två paket till vård och omsorgsförvaltningens lokaler bakom reception. Förvaltningen har många lokaler på stadshuset. Omsorgens för funktionshindre har flyttat till Voimala-huset.

Johanna gav brevet tillsammans med övrig post till reception. Paketet var naturligtvis till Pertti som innehöll all sannerligen blanketter eller broschyrläsplattor. Då hon hade gett paketet till Pertti så hon gav det lilla brevet till Santtu: "Åh, jag har ett brev även till dig!" och rusade bakom hörnet och styrde lavetten. Bakom hörnet det blir smal korridor mitti den västra flygeln på gatuplan. Efter paketrundan inne i foajén vid reception Santtu gav ett brev till henne. Johanna åkte på den tomma lavetten till informationsservice och var fullt av liv. Hon hade hjärtat full av hopp om brevet skulle var romantisk. Framme på arbetsplatsen hon satte sig på fåtöljen i hörnet och började läsa; *Hej Johanna! Du verkar en härlig flicka men jag råkar redan ha en flickvän men jag är säker på att även du kommer snart hitta den rätta, lycka till! /Santtu Koivula.* Johanna och bit i halsen och torkade blygsamt tårarna som hade kommit i ögonkanten. Hon inte vågar börja lipa i Oilis sällskap för då hon skulle börja fjäska.

På spilltid hon visade brevet till Leena och sade: "Det gick åt mus pillande! Alla killar verkar redan ha en jävla lesbisk som flickvän!" Leena började garva: "Och nu en jävla lesbisk är olycklig!" och skrattade ljuvligt medan tänkte att hur i sjutton denna lustiga blondin alltid hittar på sådana roliga repliker och verkligen hon har talanger att bli som komiker.

Häromdagen Johanna skickade till Europas största kvällstidningsläsplatta, Evening Magazines psykiatrispalt en anonym fråga; *Vad göra när man är förälskat i en vacker ljushårig kille och man har skrivit ett kärleksbrev men han svarade att han redan är upptagen... /Förälskat kvinna.*

I nästa nummer det stod svaret; *Du bör samla mod och inte skriva kärleksbrev för då killen kan bli rädd och påstå sig vara upptagen även om i princip skulle vara intresserat och du kunde ta en styrketår och skoja om du skulle få bli begraven i en släktgrav.* Det var ingen nytta eftersom hennes problem är blygheten inom kärleken. Hon inte vill börja dricka sprit eftersom hon har blivit uppfostrat med milda viner. Hon funderade om hon skulle skicka ansökan till kärlekshögskolan i Krakow men det skulle kosta skjortan samt det skulle vara långt dit. Hur skulle hon berätta för mamma och pappa att vilja börja på polska kärlekshögskolan? All sannerligen föräldrar skulle hejda henne att man inte bör åka till sådan trams. Kivinsens inte har vana att diskutera om kärleken. Ordet kärlek är tabubelagt.

Santtu Koivulas nästa pryoplats är mataffären Jiffy på Eurola köpcentrum. Om detta Johanna hörde av Snadi-Papa. Johanna började veckohandla på Jiffy. Visst även tidigare hon har då och då besökt där eftersom där finns kajanaländska livsmedel som till exempel den speciella bondost, den som knastrar mellan tänderna samt hemmabryggt öl från Kankieno spritfabrik och härliga kajanaländska kex med nummer tio på förpackningen.

Nu Johanna började allt oftare handla på Jiffy för att se den läckra eurohanen men dessvärre han är upptagen och böter kött.

Coop Konsum har lagts ner och istället det är stadsdelsbibliotek med mycket litteratur på invandrarpråk, även med olika finska dialekter däribland kajanaländska. Numera på bibliotek det finns både traditionella böcker och läsplattor.

Otaliga gånger Johanna har haft meningen att skaffa bibliotekskortet för att kunna låna kajanaländska deckare. Det är så lätt att tänka att man ska göra men det blir aldrig gjort. Hon har hemma massor av olästa läsplattor. Varje gång hon är i Vattula så hon köper kajanaländska deckare. Hon prenumererar inte mer *Kainuun Hullu* eftersom den vänder sig för högstadieåldern. För gymnasieåldern det finns lite tuffare humoriärläsplatta, *Pyton*, som är fishumorns korrespondent, precis som reklamslogan låter. Även *Pyton* har olika dialektversioner inklusive kajanaländska, som Johanna prenumererade efter *Hullu*. Humortidningsläsplattan är ursprungligen från Karelen. Antti och Anna inte förstår sådan humor och är oroliga om dottern skulle bli tokig. Redan brummande går överdrift. Föräldrarna suckade för lättnad då Johanna ersatte *Pyton* prenumeration med tidningsläsplatta *Mikrorobotti*. Den är mycket bättre alternativ eftersom den handlar om robotteknik det vill sägas allmänbildande. Johanna är på väg bli mer och mer duktigare med algoritmer för Artificiell intelligens samt kryptera algoritmen mappen så den inte går hitta. Detta hon klarade bra då hon spärrade S-L Safety IP-adress.

Bredvid Eurola biblioteket det är Café Bagdad. Mittemot kaféet det är automatkiosk med kajanaländska tidningsläsplattor som man kan uppdatera. Tidigare det fanns massor av kajanaländska läsplattor men numera det är det mesta korsordsplattor som gillas av pensionärer. Väster om köpcentret det är en hög huslänga, Lukkarila ålderdomshem. På gatuplan det är federala medborgarkontoret där invandrare kan läsa läsplattor på sina egna språk samt ha samhällskunskap. Såklart Johanna inte flörtar på Jiffy eftersom det är ju Santtus pryoplats, jäktig mataffär. Hon borde inte heller ha flörtat på hans förra pryoplats. I reception på stadshuset Santtu hade mer spilltid är i en mataffär där han ska lära sig använda kassaautomater samt ställa fram varor. Johanna komihåg sin första pryoplats i Coop Konsum på Estbacka. Hon fick prismärka varor och hyllkanter. Hon inte behövde serva kassaautomater som kanske beror på att hon var elev från specialskolan medan Santtu går på normalklassen.

Om några veckor hans pryö var över och Johanna såg aldrig mer honom. Häromdagen hon såg honom i Forssa Aviisi. Det var någon gatugallup. Ämnet tänkte hon inte utan bara tittade hans videoklipp där han förklarade någonting. Hon kopierade videoklippen och sparade i mappen på sin hemsida som hon krypterade med lösenord.

Hon såg från Eniro att han bor i centrum, Östra långgatan, ovanför snabbmatställe Star. Precis som man kan gissa, hon har många gånger promenerad förbi snabbmatstället men inte vågar gå in eftersom all sannerligen där finns hans flickvän. Tänk om hon skulle vara kroppsbyggare så hon skulle mista tänderna, tänkte Johanna. Hon går runt kvarteret och funderar febrilt hur hon kunde få Santtu fast han är upptagen samt har enorm ålderskillnad. Enligt Johanna ålderskillnad nedåt är väldigt sextigt. Hon gillar kött från en bagge.

Så fort när Santtus pryö på Jiffy var över så Johanna fortsatte veckohandla igen på Ylicity köpcenter, K Quantum Giant samt på Coop Konsum i Lexus. Coop Konsum ligger i K Kultasiipi gamla lokaler som lades ner på grund av hårdnad konkurrens.

Coop Konsum i Lexus det finns massor av kajanaländska livsmedel som till exempel härliga Lörtsy piroger som är vanliga i södra Kajana fast Lörtsy är typisk Savolax landskapsdelikatess. Det också finns kajanaländska korvar som tillverkas i Kajana.

Om några veckor Jiffy bytte ägare och samtidigt namnet byttes till Gunwood's Home. Där säljs inte mer kajanaländska varor.

Gunwood's Home butiker är kedjans minsta butiker medan Gunwood's Cash är de största. Ägaren är amerikanska stiftelse *Gunwood Incorporation* som har butiker runt omkring på världen. För länge sedan Gunwood förvärvade den skandinaviska Axfood.

Nu i Forssa finns två Gunwood's butiker; *Gunwood's Cash* på småindustriområde Zumila i före detta klädaffärens lokaler och *Home* butik i Eurola.

På nyårsafton det var historisk händelse i delar av Europa och i hela Afrika nämligen den nya gemensamma global, blev som kontantvaluta. Global ersätter euron bara i Skandinavien, på brittiska ön, Schweiz, Polen, Tjeckien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Albanien, Kosovo, Norra Makedonien, Serbien, Montenegro, Bosnien, Kroatien samt i hela Afrika. Afron är helt ock hållet historia.

Euron fortsätter klirra i Finland, Karelen, Estland, Lettland, Litauen, Tyskland, Nederländerna, Frankrike, Österrike, Slovenien, Italien, Spanien, Baskien, Katalonien, Portugal, Irland samt på örken på Medelhavet.

Johanna såsom även andra global förespråkare irriterar sig att den nya valutan inte blev hela Europas valuta. Global förespråkarna är avundsjuka till afrikaner. Man tycker att afrikanerna var förnuftiga att den inte blandade in känslor eftersom det handlar bara om pengar inte om en levande varelse. Global motståndarna försöker väcka motstånd med känslor att nu den gamla valutan gråter.

På midnatt utanför Global centralbanken i Marbella City bankdirektör, Helmut Abreu köpte en kopp espresso med den nya valutan och då bankautomater började ge ut nya färggranna sedlar men bara på valutazonen. Lustigast av allt, centralbanken ligger på eurozonen. Det är målsättning att så småningom ersätta euron med global men först man ska försöka minska motståndet. Tillsvidare global är kopplat i euro för att de båda valutor skulle vara lagom starka.

Våren 3003 i Estland det ordnas folkomröstning om den nya gemensamma valutan. Hösten samma år det är folkomröstning i Finland. Många tror att ja-sidan vinner men det bara är förmodan. Det hinner hända en hel del under ett år. Övriga eurozonen följer Estlands och Finlands folkomröstningsresultat. Om allting skulle gå åt pipan så det inte är någon idé hålla dyra folkomröstningar på andra områden.

Nu tillsvidare Europa har två söta valutor. Ingen kan ana att den lilla afrikanska Ghana har skönmålat sin statsekonomi så nu ingång till global valutan statsskulder fördubblades.

Finlands senator, Yrjö Perala, känner sig ängslig då motståndarna härjar så han inte vågar göra likadant modigt beslut som skandinaviske kollega, Patrik Småsko och ordnade parlamentarisk omröstning. Yrjö också är nedsmutsat av massmedier då han råkade äta godis inne i en godisaffär. Då paparazzis överraskade honom. Hans sekreterare-assistent missbrukade senatens bankkort till choklad.

Det blev året 3002 och Johanna fortsätter jobba på informationservice på stadshuset. Hon trivs bra på sitt arbete eftersom hon har lagom ansvar och frihet. Hon har bra nerver mot Oili som timme efter timme, dag efter dag brukar rethosta och riva sin hals. Däremellan hon ber sig själva vara tyst. Leena har många gånger undrat på att hur i sjutton Johanna kan vara tjockhudat och orkar höra den eviga rethostande. Inte bara rethostande utan även hånar till Johanna om allt möjliga. Oili brukar skoja att den kajanaländska sisun betyder på klarspråk trött och orkeslös.

Leena är förbaskade trött på Oili och hennes konstiga idéer och håller mellandörren stängt.

En dag i januari, avdelningschef, Krista Kristiansson, frågade Johanna om hon skulle vilja ha nya arbetsuppgifter. Johanna frågade att vad kan det vara, då chefen fortsatte: "Vad skulle du säga att tvätta och dammsuga tjänstebilar där i garaget?" då Johanna: "Varför inte, jag måste fundera på saken!" Hon har svårt att fatta beslut hux flux så på onsdagskvällen när hon besökte på Siivekkääntie så hon frågade pappa om hon ska tacka ja till nya arbetsuppgifter att börja tvätta tjänstebilar som chefen föreslog. Då pappa svarade: "Varför inte bara om man inte behöver skvätta med vattnet hela dagen. Nästa dag på jobbet hon sade till chefen precis det som pappa hade sagt att det inte är så kul att skvätta med vattnet hela dagen. Chefen Krista svarade: "Såklart inte hela dagen utan bara då bilarna blir smutsiga, övrigt du jobbar precis som vanligt på informationservice." Johanna tyckte detta lät bra. Hon inte vill *knock outa* förslag som chefen kommer med eftersom hon tackade nej till fakturarobot uppgiften.

Så fort när Leena hade hört om detta så hon varnade Johanna att ta nya uppgifter eftersom detta luktar om Oilis idé. Hon säkert har meningen att röka ut dig för att sedan kunna ta unga män med konstiga problem.

Det är sant, Oili verkligen har pratat bakom Johannas rygg och tjatat med Krista att ordna nya uppgifter för blondinen. Oili irriterar sig på Johannas kajanaländska dialekt och hennes stammande. Hon också är irriterat att Johanna är stresståligare än hon. Oili själv vill gärna vara som honan på tippen för att tjänstepersoner skulle få uppfattning att hon skulle vara avdelningschef fast det är hon inte.

Johanna hade det tur, nämligen bilvårdsuppgiften tillhör redan till Daily Activity miljögruppen som finns på den nya Voimala-huset. Dessförinnan gruppen var i *Arttu Lehto-oxa* gymnasiets lokaler.

Alltså biltvätt inte blev Johannas jobb till Oilis besvikelse men som Johannas och Leenas stora glädje.

Krista blev stressat eftersom Oili fortsätter tjata att den dör kajanaländska tjejen bör få nya arbetsuppgifter. Så Krista började hålla ögat på avdelningar som tillhör digitalkontoret om det skulle behövas extra hjälp. Hon fick reda på att på fastighetssköteriet man behöver hjälp eftersom den äldre fastighetsteknikern, Kata Häme är långtidssjukskriven på grund av obotlig magcancer. Inte ens mikroskopiska läkare kan skjuta bort de utspridda cancercellerna. Hennes arbetsvilja är i minimi eftersom innan cancer hon var periodare. All sannerligen det är spriten som har förorsakat cancer. Hennes lever är på väg paja. Trots sitt missbruk så hon var duktig på att arbeta men cancerrumba deprimerade henne så att nu inte ens spriten smakar medan levern jamar mer sprit. Inte alls konstigt att hon blev deprimerat. Hon skulle vilja pensionera sig eftersom pensionsåldern är så nära. Så nu på avdelningen det skulle behövas en hjälpreda. Krista vet att Johanna är väldigt duktig och pålitlig arbetare. Hon varken dricker eller röker.

En dag i mars hon frågade Johanna att vad hon skulle säga om fastighetssköteriet. Johanna svarade med motfråga: "Det beror vad gör man där?" chefen svarade att där man underhåller byggnaden, sopar rent vid ingångarna samt håller sammanträdesrummen i ordning.

Krista är säker på att detta jobb skulle passa perfekt för Johanna. Hon inte mer orkar höra Oilis gnäll. Krista är alldeles för översnäll och mesig så hon inte kan sätta denna rethostande spinkiga kverulant i ordning. Det är lättare att studsa den lika översnälla Johanna. Hon lyckade övertala henne och lovade att hon skulle vara som reservperson, ett slags *Back-up hjälpflicka Anni* och vikariera på informationservice då Oili är ledig eller sjuk. Krista avslöjade mellan raderna att Oili har pratat bakom ryggen. Johanna tyckte att det låter trevligt att ens testa fastighetssköteriet utan att ens ana att hon är

på väg glida bort från informationsservice. Om hon skulle ana så hon inte skulle tacka ja att vara hjälpflicka Anni. Johannas klädsåk kommer i fortsättningen finnas i kontorshörnet på informationsservice. Kontoshyllan är full av Oilis läsplattor som hon har tagit hemma.

Om Roope skulle levta så all sannerligen han skulle ha sagt stopp för att fylla kontorshylla med läsplattor samt ha försvarat Johanna.

Nu hennes bästa arbetskompis är Leena Lehto. Oili är tråkig, tänkte Johanna, medan hon lade i skåpet fastighetstekniker jackan med kommunvapen. Jackan hon inte kommer att använda eftersom hon är vana ha på sig sin egen jacka och jacktelefon under. Så småningom hon ska ta arbetsjackan hem och använda den på semesterresor för att Forssa skulle få reklam. På hemfronten hon inte kan använda eftersom då folk tror att det skulle vara kommunkvinna, precis som hon kallar kommunens parkarbetare för. Alltså den blåa arbetsjackan blir ett slags E-Store fynd.

Leena tycker att idén om Johannas Backup hjälpflicka Anni är från arslet, från Oilis röva, precis som hon uttryckte det. Lika gärna Johanna kunde vikariera nu direkt eftersom rethostande kärringen redan är sjuk, mycket sjuk, precis som Leena rasade.

Många kommunanställda har frågat Leena om Oili har något fel i halsen då hon svarade att det inte finns något fel i hals utan felet finns lite högre upp och inte så liten fel heller. Hon är så förbannade trött på den rethostande kärrings påhitt.

Nu när Johanna inte arbetar på avdelningen så det blir all sannerligen att Leena får springa som en liten råtta mellan kopieringscentralen och informationsservice medan Oili är på paketrundor och fjäskar manliga tjänstepersoner. Man är tvungen att dansa enligt Oilis pipa för annars hon tjurar och slår elaka blickar samt pratar bakom ryggen.

Leena hade otaliga ivrigt tonade diskussioner med chefen men dessvärre hon inte hade någon lösning till problemet. En dag i mars Krista hittade på en lösning, det anställdes en ny arbetare, Kristians Jussila, som har många år jobbat på centralköket som kocktekniker tills armarna blev slitna på grund av tunga sockersäckar. Så han fick byta jobb. Det är lite lättare uppgifter på informationsservice. Han är en trevlig människa men enligt Leena det är Johanna som borde ha kommit tillbaka. Åter igen det blev precis enligt Oilis vilja.

Krista blev ertappat från ljugande eftersom om några veckor hon sade ju att på informationsservice det ska bara vara en anställd samt Johanna som Backup. Nu Krista blev avslöjat från ljugande.

Leena är trött på kommunens dåliga personalpolitik.

Så fort när Johanna hade märkt att på avdelningen det har börjat en ny person så för henne ljusnade karg sanning, hon har blivit grundlurat. Hon gjorde samma som Leena och flera gånger ställde chefen mot väggen och krävde en bra förklaring. Krista förstår hennes ilska men dessvärre inte kan göra någonting annat än berömma henne som verkligen är en klippa. Johanna påminde att för några veckor sedan hon hade sagt att det bara ska vara en anställd men nu det är två igen, så vad fan är det här för något, dånade Johanna. Hon är mycket sällan arg men nu hon verkligen är arg och besviken. Krista inte kunde svara något eftersom hon hade lovat för Oili att hålla diskussioner som hemlighet. Hon sa bara: "Jo, så blev det... haha, det fanns bröt hos pappan men det blev äten!" Johanna inte tyckte att den gamla träfothumorn var roligt. Hon sade att hon vill komma tillbaka till informationsservice eftersom uppgifter på fastighetsskötteriet inte är så intressanta, bara sammanträdesrummen är roligast men övrigt det är tråkigt. Avdelningen ligger under den västra flygeln så det är långt mellan kopieringscentralen och fastighetsskötteriet. Mellan det är ett stort garage. Krista beklagade att det inte är någon idé att ha tre personer på informationsservice eftersom då det inte skulle matcha i digitalkontorets policy.

Johanna nöjde sig inte på detta svar och vände sig till Lauri Järkiranta på rekryteringsenhet. Han är hennes kontaktperson och kan hjälpa men dessvärre han inte har tillräckligt med makt att kunna blanda sig i enstaka förvaltningars ärenden trots han är fackligt ombud för City Workers. Just detta har Leena många gånger kritiserat att fackliga ombud sitter på flera stolar så de blir jäviga.

Lauri Järkiranta beklagade att han inte kan göra något åt saken och försökte lugna den panikslagna Johanna att allting har gått bra och tack vare henne e-postservern har fungerat som en tågtoalett och mejlen har kommit fram. Detta gav henne tröst eftersom ingen misstänker henne för e-postblockering. Om Johanna skulle veta vad komma skall så hon skulle nöja sitt till sitt öde och stanna kvar på fastighetsskötteriet och rollen som hjälpflicka Anni.

På spiltid hon brukar gå till kopieringscentralen för att snacka med Leena precis som de flesta tjänstepersoner brukar göra. Då hon och Leena är två och två så de brukar på skoj fundera att vad de skulle göra till den där rethostaren. Leena har många gånger skojat att man bör bjuda Oili arsenik spetsade kanelbullar. Då Johanna brukar skratta att då skulle den storbröstade kriminalnsnutens pattar stå rakt ut.

Sedan Johanna kom på en idé, om man skulle vara fräcka så man kunde ställa knarksäckar utanför Oilis hem dörr och sedan ringa anonymknarktips hos polisen. Leena skrattade: "Hihi, det var bra idé, så gör vi, du är en klippa!" Såklart Johanna och Leena inte gör detta eftersom de är så pass allmänbildade smarta kvinnor att inte gå så nere men i för sig det skulle vara helt rätt åt den förbaskade rethostare som har hånat alla dessa år. Knarksäckar vore mycket riskfylld hämndoperation eftersom då man bör ta hänsyn mycket saker som till exempel att inte tappa en enda hårstrån eller salivdroppar. Idén stannade i Johannas huvud. Kanske någon gång hon kunde verkställa denna ljuvliga hämnd men hon är alldeles för feg och mesig för det. Det verkar att mamma och pappa skulle få vara som mina torpeder, tänkte Johanna om sin egen oföretagsamhet.

På vårkanten på informationsservice började en ungv kvinna som är jämnårig med Johanna, Sanni Kallela heter hon. Hon har personliga kontakter till avdelningschef Krista. Därför hon korttidsanställde henne på avdelningen för att slippa höra Oilis gnäll. Om ett år hon börjar präststudier på Forssa Scientologikyrkan.

Såklart Johanna och Leena blev rasande att nu det är tre personer. Vintras chefen hade sagt tydligt handen på hjärtat att det ska vara en person.

Visst Johanna trivs på fastighetsskötteriet och gillar att hålla sammanträdesrummen i ordning samt uppdatera kommunens värddrobot. För annars det är alldeles för lite arbetsuppgifter eftersom det mesta görs av fastighetstekniker Jaan. Många tjänstepersoner i huset har vana att vända sig till honom fast många vet att även Johanna kan ett och annat.

Fastighetsskötteriet finns nere i källaren, under den västra flygeln i skyddsrumslokaler med lätta mellanväggar som är enkelt att riva vid krissituation. Där finns två rum; en liten verkstad med traditionella verktyg samt programmeringsdocka för robotar.

Fastighetsteknikerna brukar fika och röka e-cigarett inne i det stora rummet med lager. Eftersom lokalerna är gjort som skyddsrum så där inte finns några fönster förutom i verkstaden som är mycket liten med galler. Fönstret vetter mot det runda radiokaféet på en liten berghäll.

Inne i den lilla runda kaféet det huserar Forssa närradio, offentlig närradio, som sänder en gång i månad kommunfullmäktigemöten. För övrigt programtablån är torrt, det mesta scientologers babbel om världsalltet. Scientologer säger att någonstans i rymden det finns jordliknande planer som heter Cajanus. Även Radio Luontoilta programtablån har blivit torr.

Mellan fastighetsskötteriet och den mittersta flygeln, där finns bland annat informationsservice och kopieringscentralen, det är kommunens parkeringshall för anställdas bilar samt tjänstebilar. De flesta är splittrerna Brandia personbilar.

Då och då Johanna ska bevaka borstrobotens arbete inne i parkeringshallen att roboten inte skulle repa bilar. Trånga ställen man ska sopa för hand.

En dag då hon var ensam inne i fastighetsskötteriet så hon bekantade sig närmare på värddroboten som kommun hade köpt nyligen. Den är kommunens egendom och S-L Safety har inget att göra med värddroboten. Nu roboten stod i laddning. Roboten brukar serva besökande och gör ronder till samtliga fyra våningsplan. Roboten ser ut som en människa, går med små hjul under fotsulor. Man kunde tro att roboten skulle tippa omkull men sker det inte tack vare bra balans. Roboten åker sakta på gångavstånd för att besökande kunde ställa frågor. Då man närmar sig roboten så den stannar och vänder sig mot personen.

Nu roboten är kopplat i laddning. Laddningskabel ser ut som bil eller mobiltelefonladdare. Kabel går in i robotens bak som liknar på den mänskliga rumpan. Skillnad mellan människorumpa och robot bak är att från människorumpan avfallsprodukten kommer ut medan robot bak tar mottar ström.

Johanna öppnade luckan till robotens programmeringspanel som sitter längs fram, där människor har mage. Hon märkte att programmering ser lätt ut, i alla fall för henne det är enkelt. Hon som har läst mycket data- och robottidningsläsplattor. Hon är självlärd robotprogrammerare men dessvärre inte har kvalificerade intyg.

Betyg som hon har fått från robotkurser, inte räcker speciellt långt om man skulle söka arbete eftersom kurserna var för funktionshindrade, ett slags socialträning. Om man skulle lämna ett sådant intyg till någon robotfirma så rekryterarna skulle skratta och riva sina arslen.

I alla fall Johanna är självlärd med robotprogrammering. Nu när hon inte hade något att göra så hon lade på värdeboten och ställde en fråga: "Vad är den roligaste som du vet?" Roboten började skriva ut bilden som föreställer någon fiktiv man som dricker mjölk. Överst det står att om man dricker mjölk istället för öl så det växer två snoppar. Johanna började garva så att bröstet hoppade. Hon kopierade teckningen till exemplar. Ena hon gav till Leena som brukar samla sådana humoristiska bilder på väggen i kopieringscentralen. Den andra teckning hon tog hem och sedan skanna den till sin hemsida där hon har en vitssida dit hon samlar fräckisar. På väggen i kopieringscentralen det är ett foto av Johanna som Leena hade fotat då hon äter smörgås. Leena har manipulerat fotot så att Johanna liknar på forntida diktator Arthur Hilanders fru. På smörgåsen Leena har ritat Hilanders fascistsymboler. Då Johanna hade sett fotot så hon skrattade att den är ju Arthurs kärring. Då Leena skrattade: "Jo, ni ser lika ut!" Johanna gav till Leena humor bilden som värdeboten hade printat ut så fru Lehto tejpade den på humörväggen. Det är ett mirakel att husets kverulanter inte blir ledsna i sinnet. Det beror kanske på att samtliga vet att Leena är en snäll kvinna och det bara är snällt humor.

Senare Johanna programmerade i smyg i värdeboten slumpmässiga fraser i fall någon skulle fråga om en viss sak så roboten svarar roligt. Till exempel om någon skulle fråga att vad är den roligaste historia just nu så roboten blixtnabbt hämtar vitsar från Johannas hemsida. Detta sker anonymt för att hon inte skulle få jobbiga frågor. Innan roboten skulle berätta vitsen så den säger med metalliska rösten; *Hej, människa, robohumor!* Om någon i närhet av roboten skulle råka säga att det är tråkigt så roboten hämtar från Johannas hemsida historier. Allt detta hon programmerade i en dold mapp så att ingen skulle hitta den och återställa. Den dolda mappen är ungefär som datavirus men förstör inget, bara är för humorns skull. Den dolda mappen Johanna skyddade med lösenordet; *Käräjoonas-kusin*. Det är omöjligt att knäcka eftersom på jobbet hon inte har berättat om sin favoritkusin. Johanna är alla datacrackers, hackers och nättrollens blöta drömmen. Sådan tur att hon är hederlig och välvillig.

En vårdag Johanna fick vikariera Oili på informationservice som hade tagit kompedigt. Såklart Johanna var mycket glad att äntligen rethostare förstod sig att ta ledigt. Hon jobbade tillsammans med Kristian. Han tycker mycket om henne men en sak han inte gillar, nämligen fröken Kivinen brukar då och då måla över bucklor i e-postservern med hjälp av korrigeringslack samt klistra kajanaländska företags logotyper på hyllor och stolar. Hon klistra med hjälp av limstift och sätter logotyperna så att man inte direkt ser dem men Kristian råkade se hennes sysslor och sade till. Även tidigare hon har gjort det samma men Oili inte hade tänkt Johannas sysslor. Kristian Jussila är skarpögt och såg direkt nr denna unga kvinna tippexade stötar i servrar samt logotyper som hon hade printat ut och klippt. Johanna fick en chock då Kristian sade till att hon inte skulle göra så där viset. Johanna kom på sparken från socialhjälsocentralförvaltningen. Denna gång det inte är lika allvarligt eftersom logotyperna är lika små som fingertopp samt hon klistrade i möbelkanter så att dessa inte stör något sätt. Visst logotyperna syns om man skulle leta efter. Johanna började stamma: "Jojo jo, jag bara täcker fula märken och på grenen..." Anledning till detta limmande är att hon vill markera sitt revir. Om det skulle hända att just den möbeln skulle hamna på en annan avdelning så i eventuella tidningsbilder syns kajanaländska logotyper det vill sägas Johannas födelse landskap skulle få smygreklam. Nu när Kristian såg det hela så hon bestämde sig sluta att klistra loggor. Så fort hon skulle vara hundra procent säker att hon är ensam, då hon skulle klistra loggor hit och dit, även på ventilationsrören. Även Oili har tejpats gamla reseaffischer på väggarna inne på informationservice. Hon har i sin ungdom jobbat i resebyrå West som låg på Röllikatu, vid södra ändan till arkadkorridoren. Nu i resebyråns lokaler det är snabbmatställe *Fastfood Arcade*. På utsidan av dörren mellan informationservice och korridoren Oili har tejpats animationsfigur *Naku Nankka* som håller ett kuvert i handen.

Till Johannas stora sorg Oili bara var ledig en dag och nästa dag hon jobbar igen på fastighetsskötteriet. Då Kristian, Sanni och Leena har ett helvete för de måste höra den vardagliga rethostande. Leena tröstade den olyckliga Johanna att hon har bättre lycka eftersom hon slipper höra den där eviga harklande.

Johanna är långa stunder ensam med värdroboten och hon brukar driva tiden och förbättra robotens programmering. Såklart hon programmerar i roboten fakta om kajanaländska resmålen såsom Tiia Park i Sotkamo. Hon namngav kommunens värdrobot till *Finnbot Kasa*. Såklart hon tänkte på den storbröstade kriminalinspektören. Om stadshus besökaren skulle råka fråga robotens namn så roboten svarar; *Hej människa, jag är Finnbot Kasa!* Om man skulle fråga det samma på engelska så automatiskt roboten svarar; *I am Finnbot Kasa!*

Häromdagen Johanna programmerade något aktuellt skvaller från skvallertidningsläsplatta, *Näe & Kuule*. Hon kopplade roboten trådlöst till tidningens hemsida så att apparaten skulle automatiskt i slumpmässig ordning plocka upp roligheter i fall någon skulle fråga att vad är det som händer i världen så roboten berättar färsk skvaller.

Näe & Kuule berättar ofta allt möjligt om den före detta finska tennisspelare, Otso Linna som är gift med en italienska.

Johanna råkade på misstag spara i roboten sin personliga e-postadress och då apparaten skickade adressen till församlingsblad, Anchors postningslistan så att hon började få församlingsbladets nyhetsbrev i e-posten. Hon inte vill ha några nyhetsbrev så hon ringde till redaktionen och bad radera adressen från postningsregistret. Nyhetsbrevet kom några gånger och sedan den slutade att komma. I för sig hon inte har något mot församlingsblad men inte vill ha nyhetsbrev som inte intresserar henne. Visst man kan be även utan församlingens publikationer, precis som hon brukar tänka. Då och då på kvällar hon brukar be att Skaparen skulle ge henne en pojkvän eller leda henne och kusinpojkar i ihop.

En dag hon fick uppgiften att olja källardörrarnas gångjärn men på misstag hon råkade hålla för mycket olja så att källarkorridoren stank om olja. Krista skrattade med hoppande bröst: "Du är en riktig oljebrud!" då Johanna: "Åh, det blev lite för mycket olja..." och hämtade blåvita trasan och torkade av oljefläckarna på golvet innan någon stackare skulle halka. Tänk om Oili skulle ha halkat. Då det skulle bli himla väsen, tänkte hon.

I juni det var VM i rugby i Washington. På många arbetsplatser runt omkring i världen man tittade viktiga matcher från stora bildskärmar. I finalen mötte Amerien och Europa. Efter en tuff match det europeiska landslaget vann. Då det spelades Europahymnen som är Europas nationalsång.

Sessionssalen i Forssa stadshuset var smyckats med blågula serpentiner och Europaflaggor. Johanna inte är intresserat av rugby, hon inte är sportintresserad över huvud taget. Istället hon fick sopa utanför huvudingången så att robotar och rullstolar kunde komma oförhindrat in. Hon älskar att sopa eftersom då ser man resultatet. Även traditionell snöskottning med snöskyffel är hennes älsklingsyssla. På vintrarna hon brukar skotta snö utanför mamma och pappa. Även då Kivins bodde på Branderinkatu, så hon gärna skottade snö. Ofta farfar och farmor berömde lilla Johanna att hon skottade snön bakom deras bil.

Johanna fick vara med att montera den stora bildskärmen inne i sessionssalen och sedan testa skärmen att den fungerar. Just då på TV4 det var europeisk-afrikansk dramaserie *Sea Ave* som hon inte har följt eftersom serien sänds på dagtid precis som nu. Visst man kunde se även på kanalens Play-tjänst men det hinner man inte eftersom hela kvällen lång det är intressanta program på olika tv-kanaler. Hon råkar veta att i huvudrollen det är ett ljushårigt Repe Ferguson med läcker igelkottsfrisy. Hans debut skedde i dramaserie *New Times* som handlade om advokatsonen som blir kär i en arbetarflicka. Pappa inte gillar att sonen gosar med en arbetartjej. Johanna blev förtjust i Repes rollfigur Anatoli Gripenhjelm eftersom han har släta så kallade Baby Face, en riktig eurohane. Johanna började bli förtjust i samtliga killar som heter Anatoli och även detta namn erotiserade sig precis som namnet Nino. Visst Repe Ferguson är på vuxenriktigt en riktig snygging som liknar väldigt mycket på Santtu. De är ungefär lika gamla.

I juli Johanna hade två veckors semester. Hon är vana att ta två veckors ledighet och det går bra eftersom hon är ju en kommunalarbetare. På privata sektorn det skulle vara svårare att ta två veckors eller längre semestrar.

Nyligen Jaana-Maris arbete i Japan upphörde och återvände tillbaka till Forssa. Hon började leta efter ny bostad eftersom numera storasyster bor i hennes gamla lägenhet.

Två år sedan då Johanna köpte lillasysters lägenhet så Oili skojade att då systemen kommer tillbaka så storasyster flyger ut.

Jaana-Mari hade köpt mycket gåvor till familjemedlemmar. Mamma fick en japansk tankeläsningshatt som ser ut som en basker men hatten har inbyggda hjärnskanner med dubbelriktad skanning. Om man tittar en annan person så man kan läsa dennes tankar. Om hatten verkligen fungerar, det inte har vetenskapligt bevisats men i alla fall huvudbonaden är en rolig grej. Det är svårt att veta om hatten fungerar eftersom den förmedlar direkt i hjärnan informations på japanska. Anna gillar olika sorts hattar och därför yngsta dotter köpte den till henne.

Antti brukar fnysa till sin fru då de är på väg till kvällspromenad att hon inte skulle ta med sig den hemska gamla slitna hatten.

Pappa fick el doftande rakvatten av märket *Electric Mennen*.

Storasystemen fick av lillasyster en toppmodern tolkmaskin som klarar översätta hela berättelser till japanska inklusive japanska tecken. Detta betyder att nu berättelse Akka Kakkanen blir även på japanska. Såklart även den versionen kommer till hennes hemsida.

För Johanna tolkmaskinen är en riktig himla gåva. Hon är intresserad av österländska språk. Inte bara österländska utan även om skandinaviska. Hon brukar läsa ivrigt Jessica Stenigs bloggar men dessvärre Jessie verkar vara alldeles för blyg för att chatta. Kanske det beror på att de båda är som spegelbild, har Johanna ofta funderat.

Just nu Johanna skriver framtidsberättelse som passerar i avlägsen framtid. Berättelsen betar Dolda organen som handlar om framtida arbetarkille, Jyri Brickmountain. Figuren är Johannas avbild. Hon vänder alltihop upp och ner så att kvinnor blir män och tvärtom.

I år Antti, Anna och Johanna semestrade i Laihela. Anna vill snacka med sin enda syster eftersom denna känner sig ensam. Pera bor fortfarande på psykiatriska boende. Det ser ut att han bor där evigt eftersom det ser ut att robotsyndrom är evigt. Man kan bara hoppas att läkarna skulle hitta på mirakel bot. Siiri har sett flera nätter i rad en konstig mardröm; enormt bowlingklot jagar henne. Kanske mardröm speglar sig från Peras tidigare hobby. Innan han blev sjuk så han brukade bowla en gång i veckan på Laihela bowlinghallen. Nu klotet står oanvänd i övre skåp i sovrummet. Otaliga gånger Siiri har haft meningen städa skåpet men det har inte blivit gjort. Kanske tanke spökar i mardrömmen. Pera Katainen har det mysigt på psykiatriska boende trots dåligt minne. Han ofta snackar med rumskompis Jörgen Spetsen. De har känt varandra innan de drabbades av robotsyndrom men bara ytligt men nu de har lärt känna bättre varandra. Konstig nog, de inte har glömt engelska så det är lätt att snacka. De brukar lära varandra sitt modersmål så att nu Jörgen klarar svära på finska och Pera upprepar ordet *jävla*. Pera brukar på skoj kalla Jörgen för den förbjudna mannen.

Siiri klagade till Anna att det känns så tråkigt att vara ensam tills hon komihåg en urgammal finsk schlager och började tralla: "Jag var ensam men helt ensam är jag inte eftersom jag har en akustisk gitarr..." Anna skrattade ljuvligt så att bröstet hoppade: "Jag ska köpa till dig en riktig gasolgitarr!" då Siiri: "Haha, hjälper en gasolgitarr för något..."

I Laihela Kiviniens var bara två nätter och sedan fortsatte resan mot Vattula. På vägen de stannade i Kärsämäki eftersom där har nyligen öppnats enorm rödmetalliska Gabriella Market. Där Johanna fyndade en häftig musiksamlings USB-kloss. På klossen det finns låtar av den populära schlagerpopsångerska, Moonia Sällila. Hennes låtar är rytmiska disko-Zumba som låter som diskohumppa men ännu mer dunkande så att lyssnaren blir tvungen börja dansa. Då de hade tittat färdigt på Gabriella Market så de fortsatte resan mot Vattula. Precis som vanligt de övernattade vid Eekas garageinfarten eftersom han och Martina önskar så.

Tillsammans med Eeka och Martina de besökte på ett rekreationsområde i sydvästra Vattula. Mitti område det är en stor simbassäng som vem som helst får använda. Område är först och främst för Vattulabor och för deras gäster.

Tvillingarna, James och Tena plaskade i den grunda delen av poolen.

Johanna funderade för sig själv medan hon tittade barnens vattenlekar att hur snygg blir James om cirka tio år och skulle hon våga komma till Vattula, tänkte hon. Säkert han blir åtminstone lika snygg som hans halvbroder Joonas. Hon tänkte att säkert James blir en riktig uppdaterat globalhane eftersom Joonas är en eurohane. Hon brukar ofta uppdatera samtliga ordar med euro eller finn till global. Hon har blivit en stor förespråkare för globalisering och önskar att även Finland skulle införa global som valuta.

Joonas Karjalainen har nyligen återvärd från Ghana. Han har utbildat sig till Ebola vård, att hur man behandlar Ebola-patienter samt hur tvättar man Ebola kroppar.

Fortfarande det förekommer Ebola i afrikanska ödemarker men sådan tur man klarar begränsa smittan så att den inte sprids.

Inom kort Joonas flyttar till Centstad, där han har fått patologens tjänst. I Ghana han bekantade sig med jämnårig skandinav, Fredrik Kreatur, som är född i den lilla Hallonbo i Jämtland. Även han flyttade till Centstad på Själland. De båda unga män fick arbete från privatsjukhuset, Johnk Hospital.

Jaana-Mari bor provisoriskt som inneboende i centrala Forssa. På gatuplanet är banken Nordea. Ofta hon har skojar att hon kunde borra ett hål i golvet och hissa upp sedelbuntar direkt från bankvalvet. Hon letar för fullt egen lägenhet, helst från Åbo eftersom där bor numera hennes skolbekanta.

Om en vecka började arbeten. Johanna fick vikariera på informationsservice. Denna gång hon jobbade tillsammans med Sanni som semestervikarierade Leena. De två unga kvinnor kom bra överens men dessvärre Johanna inte är speciellt social så hon inte har vana att umgås på fritiden. På jobbet hon är mycket social. Hon inte är blyg att prata, tvärtom, hon har en riktig motorkäft.

Om två veckor när Oili, Kristian och Leena började jobba igen så Johanna fortsatte motvilligt på fastighetsskötet. Då och då hon frågade Lauri om det skulle finnas andra sysslor. Rekryteringstjänsteperson Järkiranta lovade fråga om någonstans på förvaltningar skulle behövas extra hjälp. För Johanna skulle passa perfekt digitalarkivet där man ska underhålla kommunens enorma hårddiskar som hela tiden sparar allt möjligt som kommunanställda gör. Där jobbar bara en person, svarthåriga Suoma-Ulla Hietanen, som ofta brukar besöka informationsservice för att snacka med Oili och skänka begagnade hårddiskar. Oili tar diskarna hem och sedan skänker dessa till dyslexiföreningen och förskolor. Detta inte är så lagligt eftersom hårddiskar kan ha kvar känsliga information. Ofta på fikarasten Oili brukar babbla om dyslexi eftersom hennes söner och make har detta besvär. Leena är trött på att höra om dyslexi tjetet.

I september Lauri Järkiranta meddelade Johanna att hon kunde delta i två veckors robotkurs som börjar i kurs huset Enter på småindustri- och handelsområde Zumila. Huset ligger norr om tågbanebrom. På andra sidan av tåg bron det är en smal äng remsa.

Johanna blev intresserad om robotkursen eftersom Lauri hade lovat titta mer robotuppgifter. Kursen är på andravåning i denna avlånga tvåvåningsbyggnad. På samma våning, i östra ändan, det är federala skyddat arbetsplats, Socialhalls lokaler. Socialhall har större lokaler i Tingbo småindustriområdet. Socialhall har sina rötter i den gamla hederliga Samhall som nu har blivit paneuropeiskt. Den gamla Sverige har gett för europeiska federationen massor av goda saker som till exempel Samhall-Socialhall samt LSS – Lagen om stöd och service. Visst även Finland och övriga länder har gett sina speciella godbitar för det nya stora fosterlandet.

En dag Johanna märkte att på Socialhall jobbar en av klasskompisar från gymnasiet, Martti Tammivuori heter han. Martti visade ivrigt för henne lokaler. Johanna låtsades vara intresserad fast i själva verket hon skiter i skyddade arbetsplatser. Egentligen även hennes lönebidragsanställning är ett slags skyddat anställning. Även detta är en bit från gamla Sverige, OSA – offentligt skyddat anställning så hon ska vara glad för systemet.

Johanna tycker att skyddade arbetsverkstäder liknar på specialskolor. Det är hennes värsta mardröm att hamna i en sådan, tänkte hon medan Martti visade runt. Hon försöker sköta sina arbetsuppgifter så bra som möjligt för att inte hamna i skyddade arbetsplatser, tänkte hon medan Marttis motorkäft gick och gick.

Sedan hon frågade honom att vad sysslar Milton för något. Han inte kunde svara någonting. Han har inte sett tjommen på flera år. Inte Johanna heller fast de båda är med på Facebook och är vänner. Milton har lagt sitt konto på is på grund av brist på tid. All tid går till att arbeta ideellt på scientologikyrkans kafé. Han låter scientologer utnyttja honom och inte klarar säga nej. Vid sidan han är arbetssökande men det är svårt att få arbete på grund av specialskolbakgrund. Han är skeptisk till det nya fina Daily Activity. Han inte vill jobba på Socialhall eftersom där man packar duschslangar och muffinsformar. Korta perioder han jobbar på Daily Activity som hjälpredda för handledarna för att få A-kassa.

Ofta han brukar hjälpa inom scientologikyrkan, först och främst i kaféet och deras secondhandbutik. Johanna tänkte tyst inom sig att jag har haft jäkla tur att jag hamnade på öppen arbetsmarknad. År 2993 hon fruktade såsom Ebola att hamna i skyddat arbetsplats.

På robotkursen finns tio deltagare varav hälften män och kvinnor men inga eurohanar, som Johanna tänkte. Kursledare, en medelårs gubbe, visade sig vara obehaglig efter som han kritiserade Global Union så fort någon av kursdeltagarna klagade om Afrikatillverkade robotarnas komponent fel. Då kursledare suckade att så blir det på grund av GU medlemskap att det kommer massor av felaktiga afro-robotar till europeiska marknader. Enligt Johanna kursledarna och pedagoger borde vara opartiska. Säkert det redan finns regler men vissa pedagoger trotsar och berättar politik, levande nättroll i riktiga livet.

Johanna är speciellt irriterat eftersom valutan global inte infördes i Finland. Hon känner bitterhet mot senator Yrjö Perala samt mot hela Workers Party eftersom de fjäskar de GU-kritiska stödpartier.

Johanna lärde mycket nytt om robotprogrammering, speciellt hur man skapar artificiell intelligens. Hon fick bra omdömen i kursdiplom som hon skannade och lade på sin hemsida för att e-postkorrespondenten skulle se den.

Från och med höstas hon har e-postväxlad med en okänd person som använder pseudonym TASS. Först hon misstänkte på den välkända ryska nyhetsbyrå men sedan det förljusnade för henne att det är en centraleuropeisk ung kvinna, en radiotokiga *Ann Lakehead* som bor i Fanta City norr om Bryssel, nära Bryssels största flygplats.

Denna mystiska TASS vägrar avslöja sitt namn men hennes hemsidadress avslöjade efternamnet. En dag Johanna fick nys om TASS förnamnet och det skedde på amatörwebbradioservern där TASS sände en småskalig webbradio och i chatten hon såg att några kallade programledaren för Ann. Nästan mammas namne, tänkte Johanna. Webbradiokanalen hette Radio Ann så det var enkel att gissa.

Johanna har ofta beklagat till TASS att det är synd att Radio Poolia inte har frekvenser i Finland och inte heller man kan lyssna nät-Poolia.

TASS rekommenderade Radio Brussel som är Bryssels närradio. TASS avskyr Radio Poolia eftersom den har alldeles för korta spellistor samt är för kommersiell. Denna Poolia kritik värker i Johannas hjärta. Hon lyssnade några gånger på Radio Brussel men gillade inte eftersom i flera program det hyllas terrarister och knark.

På hemsidan TASS presenterar sina favoritradiostationer såsom Radio Brussel och skäller ut Radio Poolia. I E-postmeddelanden hon kallar Johannas favoritradio för Shit-Poolia.

Det var rena slumpen att Johanna och TASS började e-postväxla nämligen TASS råkade skicka respons om hennes radiosidor på Johannas hemsida som finns på en robottidningsläsplattas server. Prenumeranter får plats för fyra hemsidor och lika många e-postadresser.

Dit Johanna flyttade sina berättelser, sådana som hon inte vill släktingar skulle få läsa. Bara kusiner kan komma till hennes hemsida förutom Gaga-Sisko. Berättelserna finns inne i krypterade mappen som hon har dold från släktingar förutom sina manliga kusiner.

TASS kritiserade henne att hon hyllar Radio Poolia. TASS också kritiserade hemsidkonstruktion eftersom i HTM-taggen det finns överflödiga element.

På TASS hemsida det finns radiofakta och skisser av olika palats och robotar. Johanna länkade hennes hemsida till sin hemsida. TASS berättar också om några möjliga skithus som finns någonstans i Fanta City. Detta roar Johanna. Hon kopierade texten så att i framtiden kunde använda den i sina berättelser.

Efter robotkursen på Johannas hemsidor det blev mer robotprogrammeringstips som gjorde TASS glad. Hon har ofta påmint Johanna att jämna mellanrum uppdatera hemsidservern för Kivinens Arenan för att virus, trojaner och nättroll inte skulle ockupera servern och sedan anfalla samtliga besökare. TASS blev orolig eftersom Johanna är för duktig på att göra reklam för sina hemsidor på olika chatt och diskussionsgrupper samt på Facebook.

Johanna är alldeles för lat att bry sig om datasäkerhet men nu tack vare TASS, hon började en gång i månad uppdatera servern.

Efter kursen Johanna fortsatte arbeta på fastighetssköteriet. Hon har roliga stunder med värdroboten som fortfarande heter Finnbot Kasa. Förmodligen det stör ingen, knappast någon har ens tänkt att namnet står i den lilla avlånga displayen på robotens framsida. Tidigare på displayen stod standardnamn; värdroboten.

Nu Johanna kan programmera mer och roboten blev nästan som en människa. Hon krypterade programmeringsdatabasen med starka lösenord så att ingen skulle hitta databasen och återställa, inte ens virusprogram kan hitta hennes databas. I smyg hon programmerar och utökar robotens algoritmer för artificiell intelligens så att maskinmänniska automatiskt lär nya saker och lär sig bete sig som en människa. Medan hon programmerar så hon får ofta skratta med hoppande bröst eftersom roboten blir allt smartare och roligare. Apparaten klarar bilda meningar av ord som hon har matat in samt hela tiden roboten lär mer.

Hon testfrågade roboten: "Vem har programmerat sig?" då roboten Finnbot Kasa svarade med metalliska rösten; *Hej människa, min programmerare heter robothumoristen Akka Kakkanen!* Detta är hennes bästa egenhändigt skapat grej. Tänk om det skulle ha funnits en robot i matsalen på kommunikationsapparatfabriken i Jockis och hon skulle ha programmerat den likadant så kanske kommunikationsapparatfabrik skulle ha anställt henne som robotoperatör, tänkte hon medan hon tittade Finnbot Kasa.

Hon programmerade också i roboten familjen egna insiderslangord såsom skitmage, Anttola, svarta gubbes affär, *häftigt skinn, gööllycke* samt *att dra röken*. Detta är ren hebreiska för utomstående men låter roligt. Hon programmerade svar i roboten om någon skulle fråga till exempel att vem Akka är, då roboten skulle svara att det är gotters Backmans fru. Johanna upphetsade sig eftersom hon komihåg den härlige klasskompisen i Villmanstrand.

Ibland hon går till kopieringscentralen för att snacka med Leena och gör lustiga inspelningar med mp3-spelaren som står på fönsterbänken i fikarummet. Efter varje inspelning hon i smyg kopierar den senaste inspelningen på molntjänst. I spelaren samtliga inspelningar sparas på minneskortet. Spelaren hon har hittat från återvinningsrummet och minneskortet var i spelaren. Den innehöll vanligt popmusik som inte intresserar henne eftersom sådant man hör dagligen på olika radiokanaler. Spelaren fungerar fint. Säkert någon förvaltning har städat sina lokaler och kastat den överflödiga spelaren. Helt spontant Johanna och Leena började på skoj spela in allt möjligt, Först Johanna låtsades vara som radioreporter medan Leena busade på bakgrunden. Johanna trallar amatörmässigt kajanaländska barnvisor. Roligast är den inspelning där Leena säger: "Det vore kul att få kaffebröd men inga torra kajanaländska ströbröd... Du, Johanna, kan du hämta från restaurangens serveringsvagn överflödiga kakor, ingen skulle se något!" Såklart Johanna inte vill gå och sno kakor som är försett för sammanträdesrummen. I för sig kakor som blir över, kastas, så lika gärna man kunde ta kakorna. Johanna inte vågar ta kakorna på grund av förundersökning samt sparken i Jockis.

Början av december digitalkontoret bjöd för sina anställda en teaterutflykt till Åbo för att se välkänd bondkomedi, *Bröllop och spratt*, där föräldrar försöker gifta bort den fullvuxna dottern med grannkillen men dessvärre hon inte är intresserad utan är förtjust i en affärsman. Kvinnans rollnamn är Leena. Såklart kopieringstekniker Leena Lehto blev stolt och viskade i Johannas öra att hon har ett vackert intelligent namn.

Teaterpjäsen var i Jussi Vares Teater som ligger vid huvudporten till nöjesparken med samma namn. Före teater de åt kvällsmat i restaurangen mittemot. Restaurant Eden ligger ovanför mässcentret. Johanna har trevliga pryominnen från mässcentret. Hon ångrar att inte lät hjälppedagogen fråga jobb från Europower. Om hon skulle ha blivit anställd på elverkets administration så kanske sparken i Jockis inte skulle ha ägt rum. De kan också vara så att istället hon skulle ha tappat kontrollen istället på Europower och fått sparken därifrån. Man kan ju inte vara säker då det gäller Johanna Kivinen, tänkte hon själv medan hon satt i restaurangen tillsammans med sina nuvarande arbetskompisar och njöt av dyra köttiga bullar som är tillverkade av gåslever. Allting betalades av Forssa stad.

I samma byggnad det är lyxhotellet, Turku Tower, fint inglasat tvillingtornet.

Mittemot det är nöjesparkens huvudport. Jussi Vares Park är hälften stängt för säsongen. Inne i parken det finns julmarknad och tusentals lampor. Detta är jultradition.

Med på teaterutflykt var även Raija. Precis som vanligt, hon åt många tallrikar inälvor från fåglar och sedan rapade hela tiden medan man gick till teatern över Korsvägen. Fortfarande Åbo är starkt tvåspråkig.

Johanna och Leena blev roat av denna tjocka kvinnas rapande. Oili skämdes och gick med i digitalkontorets administrativa gäng. Detta irriterade Leena eftersom rethostare alltid låtsas vara en fin kvinna.

En dag i december Johanna fick besöka hos Work Office Rehab som är Work Market Institutes nya namn. Institutet har slagits ihop med arbetsförmedlingen av spar skäl. Work Office ligger mitti centrum. Till Rehab man kommer från Torggatans sida, snett mittemot den lilla Polparken. Mitti parken det står en bronsstaty som föreställer en naken kvinna som håller en kanin ovanför huvudet. Nedanför statyn det står med guldbokstäver; *Naken Anna*. Anna Kivinen är roat om statyn och tycker att den liknar på henne. Knappast det är hennes avbild. Öster om parken, exakt mittemot ingången till rehab, det är en gul tegelbyggnad som liknar på en katedral men en sådan den inte är utan det är före detta tingshus. Därefter i huset huserade huvudbibliotek. Numera det är kårhus för högskolan. Det har också varit vandrarhem och lyxrestaurang. Det finns planer att öppna där en restaurang som serverar kravodlat mat.

Kommun har inte så mycket att erbjuda för Johanna som hon skulle intressera henne. Hon trivs inte på fastighetsskötteriet och vill ivrigt komma tillbaka till informationsservice men där redan finns två personer, Oili och Kristian. Johanna har kommit på att hon har blivit grundlurat. Leena hade rätt. Lauri Järkiranta sade till Johanna att det inte finns något personligt utan kommun har på gång omorganisationer och önskade lycka till att söka nytt arbete.

På Work Office Rehab hon träffade arbetsterapeut Ankki Romson som tog henne emot med pompa och ståt i sitt väl inredda kontor. Mjukt röd heltäckningsmatta och bekväma mjuka fåtöljer. Ankki Romson föreslog om de skulle nu på en gång göra ett studiebesök till kartfirma Map Company i Jockis. Det är en stor europeisk tillverkare av kartor om har verksamhet i flesta europeiska delstater. Skandinavien verksamhet ligger i Mellerud, berättade Ankki medan hon körde med den mörkblå tjänstebilen av märke Opel Lepo. Johanna satt bredvid föraren. Hon var förbannat sur och frös; den förbaskade Oili har lurat henne, tänkte hon. Hon skyllde sig själva att hon inte lyssnade Leenas kloka varningar. På väg till Jockis hon sade flera gånger att hon hellre vill börja på kommunens informationsservice. Ankki svarade: "Det som jag har hört att kommun inte har lediga platser och säkert du skulle trivas på Map Company!"

Idag det är svinkall decemberdag och det är tunt med snö. Johannas frysande sänkte hennes intresse för kartfirman fast vanligtvis hon är en riktig kart tokig. Hon samlar massor av papperskartor och gratis navigatorer. Arbete på kartfilman skulle passa perfekt för henne. Kanske hon kunde kopiera för sig själva intressanta kartor.

Map Company ligger norr om Jockis salutorget i ett kantiga rödbrunt tegelhus. Utanför företaget det var isande vind. På närheten det står stora ämbetsbyggnader. Mittemot kartfirman det är Tavastia Regions administrationshusgrupp. För några år sedan Tavastlands landskapsstyrelse centraliserades till Tavastehus eftersom staden är större än den lilla Jockis. Jockisborna har blivit vana och bortskämda att deras stad är byråkraticentrum. Numera socialhälsocentralförvaltningen heter Tavastia Regionens hus och ligger kvar på Ängvägen, som Johanna kallar sig själva för *sparkar vägen*. Kommunikationsapparatfabrik är nedlagt och istället det har blivit företagshotell men matsalen finns kvar.

Johanna och arbetsterapeut träffade kartfirmas direktör, en långhårig medelålderskvinna med brunt igelkottsfrisyr, som berättade och visade Johannas eventuella arbetsuppgifter. Direktören berättade att hon skulle bland annat ladda espressoautomaten, skriva ut e-post samt skanna kartor.

Johanna tyckte det verkade intressanta uppgifter men dessvärre arbetspendling verkar främmande, tänkte hon. Hon har blivit vana att promenera till arbete. Hon var djupt förbannat mot Oili.

Av artighets skull hon nickade för godkännande och berömde arbetsuppgifter. Hon tyckte att direktören verkar trevlig, trevligare än rethostande Oili, tänkte Johanna. Även lokaler såg fina ut.

Efter studiebesök i bilen Johanna sade till Ankki att hon inte vill ha arbete från annan ort eftersom hon har blivit vana att gå till jobbet. Arbetsterapeut ruskade sitt kortklippta permanentat hår men låtsades förstå. Johanna krävde att arbetsplatsen bör finnas inom Forssa, helst på stadshuset. Ankki lovade titta lediga arbeten som inte skulle ha hårda krav men sade att hon är rädd för att det inte finns ett enda ledigt arbete i Forssa.

Från Work Office Rehab hon gick tillbaka till stadshuset och fastighetsskötteriet. Arbete upphör vid årsskiftet. Därefter hon blir arbetslös arbetssökande men sådan tur hon får lönebidrag som gäller till och med sista juni 3003. Johanna komihåg sparken från socialhälsocentralförvaltningen men denna gång det inte vara sparken, inte i alla fall på grund av ett misstag. Det är Oili som gjorde misstag och borde sparkas ut. Hon är en riktig bakom ryggen pratare, tänkte hon medan gick in i stadshuset. Samma tycker även Leena men dessvärre hon är alldeles för översnäll och inte orkar börja bråka. Leenas läkare har ofta sagt att hon bör vila för att magsår inte skulle överraska.

Vecka före jul det var Johannas avtackning inne i lunchrestaurangens VIP-matsal. Avdelningschef, Krista Kristiansson berömde Johanna att hon är så duktig och redig arbetare men beklagade den kommande omorganisation och mellan raderna avslöjade att Oili står bakom allt detta.

Oili inte var närvarande för hon hade tagit kombiledigt. Det kan vara demonstration. Så var det då Johanna började och så är det då hon slutar.

Eftersom rethostare var ledig så Johanna fick vara som Backup hjälpflicka Anni på informationservice. Kristian berömde henne att hon är många gånger duktigare och proffsigare än Oili. Några gånger fru Lehmusvuori har fnyst till Kristian men inte vågar börja håna precis som hon gjorde mot Johanna. Kristian är en hårding. Han accepterar inte om all världens rethostare skulle börja håna, precis som han hade sagt till Leena och Johanna. Kristian skulle lekande lätt berätta för chefen om Oili skulle börja djävla. Oili är livrädd för kritik från chefer.

Leena tröstade Johanna att om några år senare Oili pensionerar sig och kanske Johanna kunde komma tillbaka. Även Leena väntar den dag då rethostare pensionerar sig.

VIP-matsalen var smyckats med kajanaländska fanor och vimplar. Kockarna, Reetula och Raivio, tittade bakom disken medan folket på digitalkontoret åt läcker gräddtårta och skålade med cappuccino.

Det var länge sedan när Måns Kallela jobbade i restaurangen. Under hans tid matstället var som kommanditbolag men det inte var lönsamt som berodde på dåliga läget, inne i källaren. Folk hade svårt hitta sig dit samt det var svindyrt och det är fortfarande. Även idag restaurangen går med i förlust och därför den är numera helt i kommunens ägo, tillhör under digitalkontoret. Det finns planer att automatisera köket. Kockarna är naturligtvis mot sådana planer och har alternativa idéer, nämligen samarbeta med utbildningsbolag Suner och omsorgsförvaltningen för funktionshindrade. Suner och omsorgen bildar ett kommanditbolag. Enligt kockar de funktionshindrade kunde hjälpa till i köket och de själva skulle vara som handledare.

Johanna fick som tackgåva ett presentkort värd hundra euro som gäller i samtliga kvar varande butiker i affärshuset Öhman.

Leena berättade om några roliga händelser och evighetssnack med Johanna. En av de roligaste är då de köpte till kommunens räkning arbetsskor. Inne i skobutiken Johanna sprattlade med fötterna för att se om skorna sitter ordentligt. Detta roade expediten och Leena.

På julafton Johanna och Jaana-Mari samlade sig på Bevingadevägen 6. Johanna berättade för mamma och pappa att lönebidragsanställning är på väg upphöra på grund av omorganisationer och det inte finns några personligheter och chefen har berömd henne.

Såklart Anna och Antti tyckte att det var sorgligt att kommun så där viset utnyttjar och studsar sina lågutbildade arbetare. Huvudsaken är ju att det inte var spark. Såklart de misstänkte det eftersom dottern hade tackat nej till programmering av fakturaroboten samt om de nya uppgifterna men det är ju inget misstag precis. De vet ingenting om polisförundersökning. Om detta Johanna inte klarar berätta för föräldrar eftersom orsak till förhöret är hennes typiska småflickors sysslor. Nu Johanna klarade sig med förskräckelse. Knappast detta beror på förhöret eftersom det har gått nu två år.

Jaana-Mari jobbar kvar på Binaari elektroniikka AB men har börjat leta efter nytt jobb. Hon har tröttnat på arbetsgivares eviga företagsköp. Firman har under ett år förvärvat otaliga företag varav en av de lustigaste är ett företag som tillverkar hushållsmaskiner. Hon tycker att det är helt galet. Företaget är specialiserat på styrsystem för industrin så de är tokigt att köpa upp hushållsmaskin tillverkare, precis som Jaana-Mari skrattade på julafton. Det var en riktig julhistoria. Hon letar efter arbetsplatser i Åbo eftersom hon har planer att flytta dit. Hon är säker att hon skulle hitta arbete från så stor stad som Åbo samt hon är ju högskoleutbildad robotingenjör.

Såklart Johanna tycker att det är skönt att lata sig men det blir långtråkigt på längre sikt. Hon är så sur mot den där rethostande kärring som pratade bakom ryggen. Som tröst är att chefen fortfarande litar på henne och skulle ta tillbaka så fort om fru Lehmusvuori skulle förstå att pensionera sig.

Nätkompis TASS har många gånger bett Johanna vända sig till den vanliga Work Office sidan och inte bolla sig hos Rehab-avdelning.

Johanna tycker det samma men enligt henne det är samhällets skyldighet att ordna ett bra arbete, helst från informationservice på stadshuset.

År 3003

I januari det förnyades federala public service radiokanaler. Den senaste reform skedde början av 2990. Ungdomskanal, EBU X namngavs till EBU Radio Gangster. Idéen var att göra denna ungdomskanal till public service hemliga vapen mot kommersiella kanaler.

Ibland Johanna har lyssnat på EBU X eftersom i Finland hörs inte Radio Poolia och från och med hösten 3001 webbsändningar tystades ner så denna ungdomskanal får duga som hon brukar tänka. Nu hon känner vemod att EBU X blev Gangster men sådan tur musiken är helt okej, nästan som Radio Poolia brukar spela men helt utan reklam.

EBU:s myndighetskanal, *EBU Radio4 Europe* blev oförändrat även kanalens lokala sändningar såsom Radio Häme.

Tal- och kulturkanal EBU Radio One namngavs till EBU Radio 1. EBU Radio 1 är aktualitetskanal där man går djupare i dagsaktuella frågor.

Klassisk musik flyttade till EBU Radio 2. Det grundades två helt nya kanaler; ren talkanal, EBU Talk samt kanal för kvinnor, EBU Q. Johanna intresserar inte EBU Q eftersom där feminister babblar och hotar män. Om några år EBU Q gick i kull på grund av bristande intresse.

Johanna har läst från Jessica Stenigs hemsida att även hon gillade EBU X men ännu mer gillar Radio Poolia som hörs i hela Skandinavien förutom små områden i norr.

Johanna är avundsjuk mot fröken Stenig. Hon tycker att det är synd att Jessica inte vill chatta. Bruden är säkert blyg eller hon har någon orsak att undvika sin dubbelgångare, precis som Johanna har funderat. Sådan tur Jessica skriver och pratar på engelska så Johanna förstår allt. Båda kvinnor är lika duktiga på att skapa innehåll på släktens videosajter.

Johanna brukar lyssna slumpmässigt på Radio4 Häme eftersom där det kan finnas babbel om den förbaskade fallet om Inkeri Pulliainen som skapar hos henne mycket brummande.

Det räcker att hon tänker på sin gamla pedofil pedagogen så hon blir tvungen att brumma.

Egentligen hon inte tycker obehag mot ordet pedofil men mordet av Inkeri och Inger inne i höguset i Kuusamo förorten ger henne associationer till rekonstruktionsvideo som hon såg i teve och sedan brummande är faktum. Det räcker att hon hör något om Kuusamo så tankar gör till dessa skitnamn. I jobbet hon har lyckats bra att inte brumma men det är svårt. I jobbet istället för brummande hon tvättar händerna så fort hon hör skitnamn.

Då Raija jobbade kvar på stadshuset så hon brukade lite grann reta Johanna att uttala skitnamn efter att ha märkt att Johanna är överkänslig mot vissa namn och ord. Johanna inte klarar avslöja orsaken. Raija brukade skratta ljuvligt då Johanna rusade framför lavoaren så fort hon hade sagt till exempel någonting om Kuusamo samt trallat den urgamla schlagerlåten om staden.

Hösten 3001 digitalkontorsanställda samlade sig på Hunneskog rekreatiomsområde för att lyssna på österbottniska konsulten som föreläste om kundtyper att hur man hanterar olika sorts människor.

På morgonen i bilen på väg Johanna råkade höra från bilradion om fallet Inkeri och hon blev brummig. Sådan tur hon var ensam i bilen men under föreläsning det kom dovt halsläte som Raija hörde.

Senare under bensträckning hon frågade Johanna att vad de där dova kurrande halsläte var för några. Johanna rodnade och svarade: "Ööh, i morse råkade höra i radion om ett obehagligt nyhetsämne på Radio Häme..." Då Raija komihåg radionyheter om fallet Pulliainen och frågade om det gäller om fallet Inkeri. Johanna fick chock och var nära släppa stor brumning men lyckade hålla brummet.

Om hon skulle ha börjat brumma så all sannerligen Raija skulle ha börjat reta så att Johanna skulle ha blivit knäpp för alltid. Johanna svarade att det bara var en annan sak som hon inte orkar prata om. Raija var säker att det gäller mordet om Pulliainen eftersom detta hände i norra Finland det vill sägas nära Johannas födelsestrakter. Johanna försökte leda diskussion till annanstans för att Raija inte skulle ta skitnamnet som standard busande. Johanna tål inte höra Inkeris namn.

Johanna hade tur att snart Raija glömde saken. Därför Johanna inte vill lyssna på EBU Radio4 Häme på jobbet samt hos mamma och pappa.

En dag i januari Krista Kristiansson ringde till Johanna och frågade om hon skulle vilja komma som Backup hjälpflicka Anni och vikariera Oili nämligen hon hade tagit kombiledigt en hel vecka. Såklart Johanna ville det. Hon vill alltid komma tillbaka till sin favoritarbetsplats. Efter en vecka hon var igen arbetslös arbetssökande hjärtat full av hopp att rethostare igen skulle vara ledig.

En tisdagskväll i mars månad när Johanna tittade på tv-programmet Police-tv i hopp att man inte skulle mala om fallet Inkeri men där hade hon fel. Programmet handlade om orsaker till pedofili och det visades polisens rekonstruktionsvideo om fallet Pulliainen-Bulle som illustration som man hade redigerats eftersom ämnet inte handlade om fallet i videon men Johanna kände igen videon och började stor brumma i sitt vardagsrum. Hon brummade och svär samt stampande gick till toa och tvättade händer och sedan samma upprepade sig. Hon mådde dåligt och var nära spy. Tänk om man skulle ha tillträde till EBU filmarkiv så jag skulle förstöra samtliga videomaterial om fallet Pulliainen-Bulle, tänkte hon och sedan började igen brumma på grund av tanken.

I programmet det visades ett skelett för att göra pedofili extra obehaglig samt illustrationsvideo skulle bli neutral bara för kvällens ämne men för Johanna den inte var neutral. Hon brummade och svor så att allt hördes till våningen nedanför, där bor numera en ung och snygg kille, Masi Jussila heter han. Johanna tycker om hans utseende, en riktig eurohane men nu på grund av brummande, svärande och stampande gjorde att nu det är kört. Knappast Masi vill jucka med en brummande tjej.

Masi ringde dörrklockan och bad henne lugna sig och frågade orsak till detta oväsen. Johanna rodnade och hela tiden armarna ryktes till kram men hon vågade inte krama eftersom grannkille var arg och upprörd. Nu det skulle ha varit extremt dålig tajming för ragging, tänkte hon. Johanna stammade: "Ööh, förbaskade halsen är känns grovt, hemskt mycket förlåt om jag störde!" Klart hon störde, tänkte Masi och gick tillbaka i sin lägenhet.

Johanna gick tillbaka till vardagsrummet för att se Police-tv och såg återigen skådespelerskor som låtsas var Inkeri och Inger som låg i trapphuset i höghuset i Kuusamo. Johanna började igen brumma eftersom hon har blivit vana att brumma så fort hon hör eller ser om skitfallet.

Mannen orkade inte komma tillbaka utan ringde till husbolagets ordförande, Laila Kilauttaja, att tjejen våningen ovanför håller djuriskt oväsen.

Eftersom det var sen kväll så Laila bestämde sig ringa på tidig onsdagskväll till sin arbetskompis Antti.

Onsdagskväll Johanna åkte precis som vanligt hos sina föräldrar för att basta och titta ett historiskt tv-serie på TV Kainuu, så plötsligt kommunikationsapparaten signalerade att samtalet väntar.

Precis som vanligt Antti svarade eftersom han kan lite bättre tavastländska.

I andra ändan av tråden det var Laila Kilauttaja som undrade om hans äldsta dotter har någon medicinering på gång eftersom enligt grannar hon väsnas sent på kvällen. Laila pratade i flertalet fast det bara var en granne som hade klagat. Övriga grannar klagar inte. Kanske de har gissat att hon måste vara funkis som inte kan rå för sina brummande och svärande.

Masi är en typisk kverulant, en som lätt blir ledsen i sinnet, i Kivins insiderslang han är tvättakta ihillist. Antti gissade att det rör sig om den där helvetiska brummande, det som tösen har utövat även i föräldrahemmet. Han beklagade om dotterns väsnande och lovade snacka med henne.

Under samtalet inne i vardagsrummet Johanna och Anna lyssnade med sidoörat samtalet och undrade på att vad frågan är. Efter samtalet Antti gick raska steg tillbaka till vardagsrummet och pekade rakt mot Johanna och sade med argt ilsken röst: "Helvete, nu får det var nog, du slutar den där helvetiska brummande, jävla satans sannfinnars arsl, helvete heller!" Anna fruktade att make skulle få hjärtinfarkt, så arg var han.

Antti satte sig på roterande fåtöljen bredvid soffbordet, mitt emot den stora tv-skärmen. Ikväll det inte gick att följa historiska tv-serien om Kajanalands historia. Johanna började böla. Först hon försökte blåneka att hon hade brummat och bara hade harklat sig för att reda upp halsen men föräldrar trodde inte på sådana undanflykter. Antti var tvärsäker att flickan har brummat hemma. Hennes gråt förvärrade saken. Hon är en riktig lipare, gråtpipa. Hon börjar lipa så fort hon får kritik trots hon har varit med på föreläsning om kunder och människotyper. Konsulten berättade tydligt att man inte ska börja förklara utan lyssna för helvete men det klarar inte lilla Johanna. Hon inte är så liten längre utan en stor vuxen kvinna, vuxen enligt åldern, precis som mamma och pappa dånade medan hon snyftade. Hon satt i fåtöljen i vardagsrumshörnet. På vänstersida det står ett grönt sammetsbord med små runda bordsplan. På ena bordsplan det står mammas läsglasögon. Högst uppe det står nöjesrobot som Anna nyligen hade fått av Frida och Kaarlo. Roboten är just nu avstängt för att spara batteriet. Nu det vore extra dålig stämning att lyssna på underhållningsmusik när Antti och Anna dånar till gråtande dotter.

Denna kritik, kriget som det egentligen är, är av samma klass som före jul 1992 då Johanna ordnade sin första spark från toppen arbete. Nu Anna och Antti är rädda att dottern skulle bli avhyst på grund av brummande. Denna rädsla de har haft sedan hon flyttade hemifrån och nu det kom bomben men sådan tur att det inte är någon vräkning utan muntligt klagomål. Pappa dånade till dottern att vad hon skulle säga dagen då polisen står bakom dörren och tvingar henne flytta. Då Johanna fick i sina tankar den storbröstade förundersökningsledaren. Om detta hon inte har sagt ett ljud för mamma och pappa.

Det var ett mirakel att IP-blockering inte förorsakade sparken. Hon lyckades bra att ljuga samt Leena försvarade henne. Nu hjälper inga nödlögner eftersom mamma och pappa känner henne och hennes brummande alldeles för bra.

Pappa gick så långt att föreslog att hon skulle flytta tillbaka i föräldrahemmet för att bli mer vuxen. Förslaget chockade henne och började böla ännu mer så att det krampade i mage. Hon lovade handen på hjärtat att bli vuxen och inte brumma mer. Sedan föräldrarna lugnade sig och gav en chans till för att visa att hon menar på allvar. Sedan mamma frågade att vad är dessa brummande för något eftersom annars du är så smart tjej men dessa onödiga brummande då? Johanna rodnade och svarade att det är nog bara någon vana men nu jag ska inte brumma mer, det lovar jag, sade hon.

Antti är förbannat att ordförande för bostadsrättsbolaget, Novaraxa Forssa huset1, är just arbetskompis Laila, moder-ihilist, snokarnas snok, precis som han tänkte. Nu denna snokkärning vet alldeles för mycket om dotterns brummande och snart det vet hela Brandcar att Antti Kivinen har en brummande dotter som inte har alla Mumin i dalen och knappast Antti heller.

För Johanna det här är mycket skamligt eftersom denna lapsus gör att nu det tar ännu längre tid att tiden är mogen att presentera sina berättelser till mamma och pappa. Föräldrar skulle klassa diktering som barnsligheter. Detta gör att hon inte kan öppet skicka berättelser till ett förlag. Kanske hon kunde använda ett pseudonym men då hon inte kan få eventuellt beröm. Berättelserna redan är publicerade men släktingar inte kan hitta dem förutom manliga kusiner.

Det är pinsamt då mamma och pappa frågar att vad hon gör med dikteringsprogrammet. Hon brukar blygsamt svara att hon diktera lite skrönor men inte vågar berätta om publicering. För då föräldrarna skulle säkert vilja läsa berättelserna och känna igen sig. Det kan hända att de inte skulle gilla att dottern har avslöjat händelser inom familjen för hela världen. Just därför hon har krypterat berättelserna från mamma och pappa samt de flesta av släktingar.

Förr eller senare även denna färsk skandal skulle hamna i hennes berättelser som till exempel framtidsberättelserna *Dolda organen* och *Hjärnan full av hopp*.

Såklart hon inte kan skylla någon annan än sig själva. Ingen har tvingat henne att brumma. Johanna tänkte för sig själv att egentligen det är public service EBU som tvingade henne att brumma men dessvärre hon inte klarar berätta om detta för mamma och pappa. Kanske det skulle någorlunda förstå om de skulle veta orsaken, att dottern har fått ett slags trauma från misshandel med dödlig utgång i Kuusamo. Om Johanna skulle berätta om fallet att Inkeri, hennes pedagog på fyran, är offret, så hon skulle ta skitordet i sin mun och sedan fallet skulle fastna mer i tankar. Knappast den kan fastna ännu mer. Om hon skulle klara berätta om skitfallet så all sannerligen mamma och pappa skulle hjälpa henne att komma ur traumat. Nu hon inte kan berätta om detta till någon, inte till någon förutom bara diktera i berättelsen i någon form. Inte heller hon klarar diktera om fallet exakt som det är för då hon måste uttala skitnamnen. Inte heller hon klarar skriva om fallet. Just nu hon funderar att diktera om fallet med påhittat handling.

I april månad arbetsterapeut, Ankki Romson, meddelade Johanna att hon hade hittat ett bra arbete för henne och detta är ett grosslager som ligger mitti villaområde Onnela i södra Jockis.

Bredvid grosslagret det är stadsdelsskola.

Johanna fnös att arbetsplatsen bör finnas inom Forssa då Ankki fnös tillbaka att närmare finns inget arbete utan hårda kvalifikationer. Johanna var tvungen tacka ja och ens pröva på. Provtiden gäller från mitten av april till slutet av juni. Därefter det är uppvärdering eftersom då upphör lönebidrag.

Först hon och arbetsterapeut gjorde studiebesök till arbetsplatsen som verkade lugnt och intressant.

Företaget äger lågprisbutikerna Kama & Nippeli i centrala Forssa, Loimo och Kyrö.

I butikerna allting kostar bara tio euro. Forssa butik ligger vid norra ändan av arkadkorridoren på Torggatan. Där har Johanna ofta köpt billiga doftljor som hon brukar droppa i smyg i trapphuset för att det skulle dofta gott och locka eurohanar.

Så fort när den blivande kontaktperson, företagets delägare, Mauno Kallela, hade berättat att Kama & Nippeli ingår i koncernen så Johanna blev ivrig. Nu hon kommer se eventuella nyheter så hon kunde informera mamma. Mauno Kallela berättade också att den andre delägaren är hans svärfar Oskari, en gråhårig gubbe.

Grosslagret ligger i gamla mataffärslokaler. Där finns bara en anställd, gamla korpulenta damen som kallas för *Ralle*. Johanna fick aldrig reda på Ralles riktiga namn, förmodligen Raili eller något liknande. Ralle bor i Loimo. Där låg grosslagret tidigare som nyligen har flyttat i större lokaler i Jockis. Då Ralle fick längre arbetspendling, ungefär en halvtimme men inte gnäller men det gör Johanna.

Just nu man håller på och breddar motorvägen mellan Loimo-Jockis-Forssa. Det blev ingen flygplats i Skogsbo på grund av stort motstånd. Johanna tycker att det är synd eftersom nu blev det precis som den andre gruppens pedagog i gymnasiet ville ha. Denna tanke stör henne.

Mauno önskade Johanna välkommen som provtid till och med sista juni och sedan man tittar om hon skulle vilja fortsätta. Bollen har Johanna. Hon bestämde sig att göra arbetet så bra som hon kan och inte göra extra saker för att inte bli sparken. Hon klarade sig utan spark i sitt förra jobb men klagomål från granne var skamligt bakslag. Detta försvårar för henne att kunna berätta för mamma och pappa om Oilis krånglande. Föräldrarna inte kan veta om det bara var omorganisation eller dotterns brummande som avslutade arbetet. Naturligtvis Antti och Anna fruktar att dottern hade brummat även på jobbet. Så är det inte.

Johanna bestämde sig att inte gnälla till Mauno, Oskari och Ralle eftersom dem verkar trevliga och har ingenting att göra med Oili. Inte ens känner denna rethostande kvinna. Mauno vet lite grann vem Oili är för någon eftersom tidigare han har jobbat som lastbilschaufför och lämnat paket även till Forssa stadshuset. Därför han känner igen Johanna och vet att hon verkar duktig. Det är hon som ofta har skrivit under följesedlarna. All sannerligen även detta gjorde Oili bitter att henens namn inte står lika ofta i följesedlar. Johanna kommer inte ihåg Mauno. Hon har dåligt ansiktsminne.

På grosslagret Johanna fick sortera bland annat LED-lampor, rödvitrandiga bordsdukar samt robotförsäkringar som ska ställas i hyllor. Då beställningar kommer in så varorna packas ner i transportlådor. Butikerna skickar beställningar med e-postskrivaren.

Johanna tycker att det är synd att här finns inga robotuppgifter. Enda robot är en städrobot men det är inte så mycket nytta av den eftersom den inte har plats att röra sig inne i lagret, före detta matbutiken. På golvet det har lagts långa rader lastpallar av trä. Varor till butiker sorteras på pallarna.

Johanna har svårt veta vad hon ska göra eftersom Ralle är anställd så hon har sin standard arbetsuppgifter. Några gånger Johanna fick rengöra gamla penningautomater som ägarna hade köpt billigt från konkursbon. Dem åker runt i olika konkursbon och secondhand butiker för att köpa billigt något som de tror folk vill köpa. De brukar ofta åka ända till mellersta Finland närmare sagt Urais, där fortfarande finns den välkända auktionskammare som har blivit känd tack vare en dokusåpaserie. Bredvid auktionskammaren det är en secondhand butik så Oskari och Mauno brukar fynda massor av intressanta varor till sina butiker.

På grosslagret det finns mycket varor så Johanna har svårt veta vad ställa varorna som inte får plats. Hon är tvungen ofta fråga Ralle eller ägarna att vart ska hon ställa saker. Oftast hon jobbar tillsammans med Ralle medan ägarna åker runt med sin svarta Daimler skåpbil.

Ägarna funderar på att hur de skulle prissätta varorna om Finland skulle införa valutan global. De är säkra att i höstens folkomröstning ja-sidan skulle vinna trots estländarna röstade mot denna nya gemensamma valuta. Därför i Finland och i övriga eurozonen man håller andan att hur det går i den finländska folkomröstningen. Om det blir ett nej-svar så sätts globalzonens expansion på is då Europa har två valutor.

Grosslagret är en gul enplansbyggnad. Ingången sker från lastbryggan. Gamla butiksdörren alltid är låst eftersom den inte längre är en allmän butik. Ibland ägarna har funderat om de skulle öppna en Kama & Nippeli butik inne i grosslagret.

Då man kommer in i lagret så först det är en sluss dit man lämnar varorna provisoriskt som ska in eller ut. Köket är mycket dammigt. Där finns en mikrovågsugn där Johanna värmer färdigrätter. Nu hon har längre arbetspendling och hinner inte åka hem för att luncha. Hon brukar köra på riksväg 10:an via Ylicity och sedan kör en kort bit mot Loimo. Hon svänger strax innan Poppila Three Town Center mot Jockis. Stadsdel Onnela ligger söder om Jockis. I korsningen till Onnela det är Rolls bilhandel. En morgon i trafikplatsen i Ylicity Johanna märkte att på vägen det står olja så hon hann sakta ner farten så hon slapp sladd.

En lunchrast då hon värmden maten i mikro så hon kollade fläkten som plötsligt lossnade och föll ner på spisen. Hon försökte montera fläkten men klarade inte och vågade inte heller säga till ägarna på grund av sin sparkskräck. Knappast Mauno och Oskari skulle ha blivit arga om den rasade fläkten eftersom hela byggnaden är mycket förfallen, i alla fall invärtes. Utifrån sett huset ser snyggt och fin. Johanna lämnade fläkten på spisen, så något annan får fixa den.

Mitti byggnaden det är ett gammalt kylrum. Där inne finns en konstig järnrörskonstruktion. Ägarna fattar Nada vad det är för någon. På rören det har tejpats små lappar med handskrivna text; *boskapsjärn* men frågan är, vad fan är det för något, precis som gamle Oskari har sagt. Mauno och Oskari förmodar att det är någon slags hjälpmedel i slakt eftersom dessa finns inne i den gamla kylrum. På väggen det är tejpats A4-papper med datorskrivna text; *Boskapsjärnet är stängda eftersom det är snö i Åbo och boskapsjärnet kan bryta arm*. Förmodligen farliga som fan precis som Mauno uttryckte det. Ralle vågar inte ens gissa vad dessa järnrör är för några. Mauno visade dessa mystiska järnrörskonstruktioner till Johanna i fall hon skulle veta. Inte hon heller visste något om dessa konstiga järnkonstruktioner. Hon fotade rören med jacktelefonkamera och lade på Facebook i fall någon skulle veta. Någon hänvisade henne till sökmotorn. Hon kollade från Eniro fast denna urgamla söktjänst är först och främst för personsökning men där man kan också göra ordsökningar. Hon hittade länkar till motorcykelklubbar där någon lustigkurre har skrivit en kort berättelse om ett äkta par som flyttar i en gammal kåk där det finns massor av boskapsjärn. I denna korta skröna man undrade på en trasig bil golv och vart är världen och språket på väg. Det skojades att hjärtat skulle ha full av skutt. Johanna skrattade då hon hade läst denna korta berättelse samt den lustiga kommentaren i slutet att vad det är för svampar författaren har ätit. Hon kopierade texten och ska använda den i sina egna berättelser. I alla fall boskapsjärnet blev ett mysterium. Mauno och Oskari ska sälja järnrörskonstruktion till metallskroten för att få extra slantar. De själva har ingen användning för detta. Knappast ingen skulle köpa sådana konstiga tunga rör inne i Kama & Nippeli butikerna eftersom dessa ligger i stadskärnor.

En dag Johanna fick enda datauppgift att uppdatera företagets hemsida. Av hemsidor görs senare katalogläsplatta där man kan enkelt söka varor och sedan beställa. Hemsidan skannas i tomma läsplattor. Katalogläsplattorna skickas till kunder som till exempel campingbutiker. På omslag i katalogläsplattan det lades bild av den hetaste nyheten; *kondomvattenbollar*, vattenfyllda kondomer utan glidmedel. Den är ett slags avkopplingsredskap för ADHD personer, ungefär som forna tiders *fidget Spinners* men kondomvattenbollarna man kan klämma, skaka och hantera i handen. Det federala konsumentverket kräver totalförbud för kondomvattenbollarna eftersom känsliga kan bli ledsen i sinnet. Tillverkare bestämde sig göra konsumentverket glad och tog produkten från marknaden men lite grann hann komma till butikshyllor. Några handlare skickade tillbaka medan andra trotsade konsumentverkets rekommendationer och fortsatte sälja produkten. Mauno och Oskari skickade hälften tillbaka till tillverkaren. Resten de lagrar tills det största larmet har gått av. Johanna tycker att kondomvattenbollarna ser roliga ut och prov hanterade, jo, skönt att krama.

Varje dag hon inte åt mikro-mat eftersom henne störde den trasiga fläkten ligga på spisen fast hon inte skulle använda spisen utan mikrovågsugn så den ner rasade fläkten stör henne. Hon lunchade istället på närliggande Pizzeria. Där finns enorma tjockbottnade pizzor så att man garanterat blir mätt. Några gånger hon åt mycket gott ifyllt tunnbröd med kebabkött. Hon ångrar att hon hade klagat om fastighetsskötet och hamnade bokstavligen i offside. Det är så lätt att vara efterklok precis som hon ofta funderar medan hon ordnar hyllor i grosslagret samt uppdaterar katalogläsplatta. Ralle är tystlåten så man inte kan skoja med henne likadant som med Leena. Ralle är bättre arbetskompis än Oili eftersom hon inte rethostar. Nu Johanna skulle ha lust att avrätta den förbaskade rethostare, så förbannat sur hon är mot denna bakom ryggen talare.

En dag i juni till Johannas stora fasa *Verisure Directas*, dotterbolag till säkerhetsbolag S-L Safety, monterade fjärrstyrda bevakningsrobot. Såklart hon inte gjorde motstånd eller demonstrerade. Hon tänkte i för sig själv att Mauno och Oskari måste vara fantasilösa att de valde just detta företag som har dominerande marknadsställning. Det skulle finnas även andra larm- och säkerhetsföretag. Hon tycker om alla andra säkerhetsbolag förutom S-L Safety och dess dotterbolag.

Då två robottekniker programmerade vaktroboten så samtliga fick lämna byggnaden för att robotens radargivare inte skulle bli störd av värmestrålande varelser. Då Mauno blev lite ångerfull att han hade anlitat detta konstiga säkerhetsbolag men nu det är försent att ångra. Mauno och Oskari valde företaget måfå och alldeles för snabbt eftersom ungdomar brukade på kvällstid klottra ytterväggar. Det har också varit inbrottsförsök men gärningsperson eller personer hade hastigt lämnat platsen så att kofoten blev kvar. Det var ingen nytta av eftersom Ralle hade pillat på kofoten så eventuella fingeravtrycken blev bort suddat.

Mauno funderar att inhägna byggnaden men knappast tiden skulle räcka.

Vid skolavslutning grosslagrets parkering blev fullt av bilar så att Johanna och Ralle hade svårt hitta ledig parkeringsplats. Onnela skolan har alldeles för liten parkeringsplats så avslutningsgäster utnyttjade grosslagrets parkering som vanligtvis är ödslig. Sådan tur Johanna och Ralle hittade en ledig plats i korsningen där det står en liten automatkiosk.

Slutet av juni Johanna fick åka med gamle Oskari och lämna varor till Loimo och Forssa butiker.

Johanna blev överraskat att nedanför Forssa butiken, arkaden, det är ett stort garage.

Därifrån lämnas varor till butiken. Det är svårt tro att under centrumkvarteren det finns sådana enorma parkeringsgrottor, tänkte hon medan Oskari parkerade Daimler nära underjordiska lastbryggan för Kama & Nippeli. Där jobbar Maunos fru det vill sägas Oskar's dotter.

Loimo butiken ligger i hörnet av den inglasade gågatan och är minst av butikerna.

Den sista juni Johanna bestämde sig sluta på grosslagret av flera skäl. Först och främst där är det alldeles för lugnt, i alla fall enligt henne, hon som har blivit vana till slumpmässiga besökare. För det andra arbetssträckan var alldeles för lång eftersom hon har blivit vana att gå till jobbet. Nu hon fick ofta ha bilen i laddning. Det skulle bli väldigt dyrt eftersom elpriset går uppåt. Även bussavgiften är dyr och nu upphör lönebidraget som egentligen var beviljats till hennes förra arbete. Lönebidraget är officiellt en offentligt skyddad anställning. För det tredje hon längtar tillbaka till informationsservice.

Om hon skulle veta vad komma skall så hon skulle absolut stannat kvar på grosslagret.

Från och med juli hon gick för första gången med i City Workers arbetslöshetskassa för att få ersättning från A-kassan. Det inte är speciellt mycket men i alla fall så mycket att mage inte skulle bli tom med första fis.

På sista arbetsdagen Mauno betalade henne svart 500 euro eftersom hon hade varit så duktig och tvättat de stora fönstren på fasaden samt skurat lagret med mopp och hink. Skurroboten inte skulle få plats så hon skurade med skurmoppen.

Av stora fönstren på fasaden hennes tankar gick till socialhälsocentralförvaltningen eftersom där chefen hade sagt att hon hade smutsat ner fönstret utåt. Här på grosslagret hon putsade fönstret utåt och inåt så det är helt annan sak, ingen spark.

Hon tog emot femhundringen och tackade med handskakning och sedan stoppade sedeln i sin orangea plånbok. Hon ska inte säga ett ljud till arbetsterapeuter att hon hade fått 500 euro som lön för att slippa betala skatt samt Mauno inte skulle hamna i knipan. Johanna är för svartlön till en viss gräns; om hon skulle få svarta pengar så det är okej men om en annan skulle få det så det skulle vara omoraliskt, tänkte hon.

Ankki Romson var chockat att Johanna inte ville fortsätta på grosslagret och vägrade lyssna henne att hon vill komma tillbaka till informationsservice. Johanna har svårt att berätta att på stadshuset en rethostare har mobbat henne eftersom Ankki inte känner Oili. Johanna vet inte hur hon skulle uttrycka sig. På hennes personliga databaser det står om sparken från socialhälsocentralförvaltningen så arbetsterapeuten förmodar att hon inte klarar av att jobba på öppen arbetsmarknad. Det är helt fel.

Ankki gav upp och lämnade Johannas ärende till sin kollega, Erkki-Eenokki Kapplan.

Han meddelade Johanna att han tittar på hennes fall senare på hösten på grund av semestrarna.

Work Office Rehab måste få hantera hennes ärende lugn och ro.

Till föräldrarna hon berättade att hon inte visste vad hon skulle göra på grosslagret eftersom där fanns bara en anställd. En gångs skull hon klarade uttala arbetskompisens namn eftersom det är en kvinna, ungefär jämgammal med mamma och pappa.

Otaliga gånger Antti och Anna garvade till öknamnet Ralle som låter lustigt. De har aldrig förut hört detta namn, inte ens i ryska kyrkan, precis som Anna brukar skoja.

Johanna berättade till föräldrarna att hon fick svart femhundra euro eftersom hon vet att mamma och pappa inte skulle tjalla till skatteverket.

Många gånger Johanna har grubblat om Leena skulle ha makt så all sannerligen hon skulle sparka rethostaren så att hon kunde komma tillbaka. Nu när hon är öppet arbetslös så det är fullt möjligt att komma tillbaka, bara om man kunde undanröja den förbaskade hostande kärring, tänkte Johanna. En gång i veckan hon ska posta a-kassekortet rätt i kryssat. Det inte går skicka elektroniskt. Detta har många arbetslösa anmärkt på. Vitsen med postande är aktivering av de arbetslösa, de skulle få motion och frisk luft medan de går till brevlådan. Det ska inte vara för enkelt då man är arbetslös, har beslutsfattarna bestämt sig.

Kommunens digitalchef Krista, ringde Johanna och frågade om hon skulle komma som semestervikarie till informationsservice för två veckor. Hon skulle få timlön. Detta var den första gången hon får riktig lön, inte offentligt skyddat lönebidrag utan lön på vuxen riktigt, precis som hon tänkte. Såklart hon tackade ja. Hon är så glad att chefen Krista tycker om henne. Hon är säker att chefen tycker om henne mer än Oili. Bara synd att Oili inte sparkas ut. Sanni jobbar inte längre på stadshuset. Hon har påbörjat präststudier. Nu Johanna är en riktig hjälpflicka Anni, precis som hon jublade.

I augusti, strax innan Johannas arbete slutade så hennes espressomaskin gick sönder. Det hjälpte inget annat än att gå till varuhuset Ollikainen och köpa en modern visslande espressomaskin som ge trudelutt då kaffet är klar. Sådan tur hon har gott om pengar på sitt sparkonto men hon borde hitta ett arbete för annars det inte skulle komma mer pengar i kontot.

Då mamma hade hört om dotterns nya espressomaskin så hon sade att det finns billigare kaffemaskiner på låprisvaruhuset Y&Y. Det är svindyrt hos Ollikainen, priserna slutar med nio.

Under hösten Johanna fick flera gånger gå hos Work Office Rehab för att diskutera tillsammans med den nye arbetsterapeut Erkki-Eenokki Kaplan angående om arbetssituation. Arbetsterapeut frågade flera gånger att varför hon tackade nej till grosslagret. Han förhörde mer än den storbröstade kriminalsnuten, tänkte Johanna. Hon fick om och om igen förklara att orsaken är arbetspendling, företagets storlek, enformiga uppgifter samt risken att slå huvudet mot lastbilens låga tak. Arbetsterapeut ville inte förstå henne och frågade om han ska boka tid hos neurologen för att hon kunde grundligt öppna sig. Johanna blev chockat och sade att hon inte har något problem utan enda problemet är Oili Lehmusvuori. Hon hade svårt att arbetsterapeuten skulle förstå att det är Oili som är boven i dramat eftersom han inte känner den rethostande kärringen. Egentligen man borde tillkalla Leena till Work Office rehab för att vittna om Oilis krånglande men Johanna inte orkar till en sådan cirkus.

Johanna krävde att få kopior om all information i hennes databas. Såklart hon fick det eftersom klienter alltid har rätt till sina uppgifter. Arbetsterapeut skrev ut fem sidor om Johannas fall. Då hon hade läst alltihopa så hon blev chockat att arbetsterapeuten också hade skrivit att hon gillar skapa berättelser. Hon krävde att detta skall raderas eftersom det inte har något att göra med arbetsökande. Erkki-Eenokki raderade allt som hon ville få bort. Hon tänkte i för sig själv att det är jäkla tur att arbetsterapeuten inte vet om polisens förundersökning. All sannerligen även detta skulle stå i databasen som belastning, tänkte hon. Det var tur att jag inte erkände, tänkte Johanna.

I oktober Erkki-Eenokki meddelade att det inte finns ett enda ledigt arbete och rekommenderade plats i Daily Activity eftersom där handledarna alltid har tid för henne samt hennes självkänsla skulle stimuleras. Johanna blev chockat så fort hon hade hört ordmonstret, Daily Activity. Hennes halm blonda håret reste sig upp. Blir jag nu daglig verksamhetens standard typ som skulle vifta slappa armen framför bröstet och släppa ut konstiga halslåten, tänkte Johanna medan arbetsterapeutens motorkäft gick. Det var rena rama spökhistoria. I för sig hon redan har släppt halslåten men så länge inte viftat slappa armen på brösthöjd, tänkte hon medan hon satt inne i Erkki-Eenokkis kontor. Arbetsrummet var kargare än Ankki Romsons kontor.

Den chockade Johanna bara fick fram: "Ööh, jag är mycket osäker om den där Daily Activity eftersom där jag skulle känna mig ynklig. Arbetsterapeuten svarade: "Den där syn är ålderdomlig och den moderna Daily Activity är mycket bättre, nästan som vanlig öppen arbetsplats så att till och med jag blir så avundsjuk!" Han tog fram broschyrläsplattor om Voimala-huset och gav en till henne så hon kunde lugn och ro bekanta sig i olika grupper.

Johanna kommer alltid ihåg arbetstagarna på Messenger Service och sina egna små taskiga diagnoser till dem. Detta hon inte sade högt. Hon frågade artighets skull mer om Daily Activity och dess arbetsuppgifter. Han pekade mot broschyrläsplattan och rekommenderade tre grupper; Café Suner, Messenger Service och Forssan apu.

Johanna läste från broschyrläsplattan att den sistnämnda programmerar assistansrobotar, tillverkar kalenderapplikationer samt säljer hjälpmedel som förenklar vardagen. Hon blev intresserat om gruppen eftersom där det programmeras robotar men nackdelen är att det är en skyddad arbetsplats. Hon sade att Messenger Service vore bra eftersom den är på stadshuset.

Hon tänkte att kanske därifrån hon skulle komma tillbaka till informationsservice så fort när rethostaren skulle pensionera sig. Denna tanke hon inte sade högt eftersom arbetsterapeuten inte skulle ha förstådd. Johanna sade att hon måste tänka på saken. Nästa vecka hon meddelade att hon väljer Messenger Service eftersom den finns i bekanta huset nära henne.

Om några veckor arbetsterapeuten meddelade att i Messenger Service inte finns lediga platser men däremot gruppen Forssan apu skulle behöva en intellektuell arbetstagare. Arbetsterapeuten hade läst i hennes journal att hon är mycket smart och duktig på att jobba så han kunde locka henne till denna hjälpmedelsgrupp. Han kallade gruppen för hjälpmedelsfirma för att försöka locka fram hennes intresse. Johanna nickade godkännande och sade att åtminstone hon kunde tänka sig pröva på att arbeta i denna grupp eftersom där det verkar finnas kontors- och robotuppgifter. Arbetsterapeut nickade för godkännande. Han är säker att Forssan apu skulle passa perfekt för Johanna. Sedan han sade att först hon ska till läkarundersökning för att få läkarintyg som ska till Insurance Cash för att få sjukpension. Johanna kände i ryggraden kalla kårar att återigen hon får gumsepapper. Hon frågade ännu en gång: "Måste jag alltid gå hos läkare?" Erkki-Eenokki svarade: "Ja, det är rekommendabelt för annars du skulle få ansöka socialbidrag." Johanna uppfattade det som press, rena rama maffiametoden. Det hjälpte ingen annan än att låta arbetsterapeut boka tid hos doktorn. Socialbidrag vore sämre alternativ än Daily Activity och mycket känsligt samt i värsta fall hon skulle bli tvingat att sälja bostadsrätt och bilen. Hon inte vill flytta i hyreslägenhet. De billigaste finns i Eurola eftersom stambefolkning inte vill bo granne med Abdullah och kompani.

Om några veckor Johanna gick till Maria Allus vårdcentral, vårdcentral som är närmast henne. Distriktsläkare Tapani Kaikkonen, undersökte henne och skrev läkarintyget på latin; *Patientes estote ad aries post tergum arietem inter has, quas operatus est, non vitae*, som betyder att patienten är en riktig gumse och denna blondin inte lämpar sig mer i arbetsliv. Hon inte kan latin men gissar att texten handlar om hammelhet.

Johanna fick själv lämna läkarintyget till Insurance Cash som finns på stadshuset med ingång bakifrån. Först hon läste genom intyget att vad det är för information man håller på och sprider om henne. Det stod olika termer om all världens syndrom och utvecklingsstörningar. Hon hade lust att stoppa intyget i Oilis rumpa, så förbannat sur hon var. Hon var illa tvungen lämna den till Insurance Cash för att pengaström skulle fortsätta. Man får inte pengar oändligt från A-kassan om man inte skulle vara en socialgroda såsom Eeka Palmunen och familjen Nukku. Johanna inte vill vara som socialgroda fast så det har verkat när hon har tackat nej till erbjudet arbete. Detta beror inte på att hon inte vill arbeta utan hon är bitter mot kommun. Kommun fjäskar alldeles för mycket till den förbaskade rethostare, tänkte Johanna medan hon gick in Insurance Cash. Hon tröstade sig själva att alla dessa påståenden om utvecklingsstörning skulle vara struntprat. Hon tänkte att sjukpension skulle vara ett slags politisk korrekt fallskärmsavtal, tänkte hon.

Mitten av september det var den efterlängtda folkomröstning om den nya gemensamma valutan att bör Finland införa valutan global. Folkets dom var knockande. På övriga eurozonen man beslutade att inte ordna en dyr folkomröstning. Istället man kommer vänta och se om folkliga stödet skulle öka. Så länge Europa har två valutor medan Afrika bara har valutan global. Globals motståndare på globalzonen började längda efter den gamla hederliga euron. Globalzonen inte ska ge upp och skrota projektet global eftersom näringslivet gynnas av den nya valutan för att underlätta handel mellan Afrika och Europa. Hur värdepappersbörsen skulle reagera, precis som Europas president, Dagobert Hello, har kommenterat. Han vann presidentvalet år 3000. Före honom det var korpulente Martin Achtung som hade jämt sneda mungipor. Kanske övervikten drog mungipor snedd precis som journalister har gissat och skojar. Den nuvarande presidenten har morotsfärgat hår, lite grann lökformat samt gummibandliknande läppar.

En vecka före folkomröstningen knivhöggs den europeiske utrikesminister Aksel Tilio i den stora Stockmanns varuhus i Bryssel City. Utrikesministern var stenhård anhängare av den gemensamma valutan och har varit mycket synlig i teve. Kanske det provocerade knivhuggaren som är en ung mexikanska Michaela Trančilo, som ofta hade sökt sig till psykiatrin men på grund av resursbrist och diskriminering inte fick vård så hon gjorde den yttersta misstaget och knivhögg en av de folkkäre politikerna. Aksel representerade Workers Party. Det var tänkt att han skulle bli näste premiärminister efter Anki Eagle. Gärningsperson greps fort, tack vare övervakningskameror. Michaela utvisades till México City, där hon fick mångårig fängelse. Fängelse hon kommer att få göra social träning.

Minister Aksel begravdes i den centrala kyrkogården i Bryssel, graven bredvid med den mördade premiärminister Uno Cactus. Det restes en bronsstaty på graven. Statyn håller i handen en gyllene global tecknet.

Johanna beundrar Skandinavien och Afrika eftersom där global mynten klirrar gladd och är den enda officiella valutan. Hon kunde tänka sig flytta till Skandinavien men det vore alldeles för stort steg för konservativ tjej.

Euron och global är parallella valutor i Tornedalens autonoma republik. Om hon skulle vara tuffare så hon kunde flytta till Eurocity som är Tornedalens huvudstad. Där talar man flera språk, först och främst finska och skandinaviska.

Johanna är avundsjuk till den okända Jessica Stenig eftersom hon bor på den sköna globalzonen. Bara synd att kvinnan inte vill chatta. Johanna brukar nöja sig att läsa och titta Jessicas blogg och hennes videos på deras videosajt, Stenig Play. Hon inte vågar kommentera fröken Stenigs verk. Hon fruktar såsom Ebola att Jessica skulle blockera henne. Av samma skäl hon inte vågar skicka vänförfrågan till sin dubbelgångare på Facebook. Hon grubblar att varför fröken Stenig inte vill chatta. Kanske hon är blyg, har Johanna otaliga gånger tänkt.

Efter läkarundersökningen Johanna besökte några gånger hos arbetsterapeuten och sedan studiebesök på Voimala-huset. Visst Johanna tycker att denna affärscentralliknande Daily Activity huset är fin. Korridorer med glasväggar liknar mycket på gallerior. Enda nackdel är att det är skyddat arbetsplats tänkte Johanna.

Först hon skulle till omsorgsförvaltningen på andra våning för att möta Daily Activity chef, Anton-Kalle Pummila i ett modernt kontor, mycket finare än Ankki Romsons arbetsrum.

Till andra våning hon stek upp längs breda marmortrappor som är höger om huvudingången. Bredvid det är en panoramahiss men trapporna var praktiska eftersom hon inte kände huset så bra. Det har hunnits bli lite ändringar sedan öppet hus.

Ovanför trapporna på våningsplan börjar korridoren längs fönsterväggen runt huset. Närmast trapporna det är omsorgens lokaler, omsorg för funktionshindrade. Omsorgen för äldre finns kvar på stadshuset. Omsorgsförvaltning för funktionshindrade är ett nybildat kommanditbolag som ägs hälften av Suner AB och Forssa stad.

Inom omsorgsförvaltningen det finns massor av korridorer kors och tvärs. Varje kontor har glasväggar. I den första kontor sitter Johannas blivande chef, Anton-Kalle Pummila. Hon knackade på dörren. En ung man med tjocka läppar och ljus igelkottsfrisyr öppnade dörren och önskade henne välkommen till Daily Activity. Han berättade att denna förnyade daglig verksamhet inte är som tidigare skyddade arbetsverkstäder utan detta är mångsidig kraftens bo, precis som hus namnet låter; *kraftverket*. Därifrån man kan gå hus långt som helst men först man ska se hur mycket var och en kan. Han nämnde också solpanelenheten på översta fjärde våningen.

Sedan Anton-Kalle berättade om gruppen Forssan Apu, apu är hjälp på finska. Han berättade om arbetstider och datum då hon skulle börja där. Hon börjar den 19 februari 3004.

Till slut de kikade in i gruppen. De gick ner längs spiraltrappor som går direkt till handledarnas kontor. Spiraltrappor är bara för personal. Den officiella vägen är marmortrapporna eller hissen via huvudentrén.

Nedanför spiraltrappor Anton-Kalle tryckte på röda dörrklockan. Snart en gråhårig äldre spinkige mannen öppnade dörren och önskade Johanna välkommen till Forssan apu. Mannen har på sig glasögon och har ett sådan min som om han skulle ha hört ett förfasligt ljud. Han presenterade sig som Lyly Ilaskivi och började ivrigt med sin knarrande gubbigröst berätta om detta lilla postorderföretag. Johanna misstänkte att denne gråhårig gubbe skulle vara stenhård ihilist men snart hon insåg att han har anlag till humor.

Visningsrunda började naturligtvis från handledarnas kontor. Lyly gav henne broschyrläsplatta där hon kunde läsa mer om gruppen Forssan apu. På läsplattan det står samtliga hjälpmedel inklusive robotar. Johanna blev sugen att på en gång börja programmera.

Lyly berättade att i gruppen det finns två handledare, Anton-Kari och han själv. Det finns också en arbetstränare, Sulo Putin.

Sedan dem lämnade kontoret och Lyly visade den lilla avlånga kopierings- och skanningsutrymme utanför kontoret. Från kopieringen det är en dörröppning till köket där man fikar och lunchar. Mitti köket det är en kvadrat format matbord som består av två avlånga bord.

Lyly visade köket där Sulo höll på och laddade assistansroboten. Lyly sade att robotens operativsystem är tillverkats av hushållningssällskapet och Forssan apu resurscenter som har sina lokaler våningen ovanför på omsorgsförvaltningen. Dit kommer man genom från den andra spiraltrappa, andra ändan av gruppens korridor. Där uppe jobbar två personer, handledare-arbetsterapeut Keijo Jokinen och deltagare, Anu Sandaali.

I kökshörnet det står en massiv motoriserade matkärra. Man hämtar lunchen från lastbryggan som finns i andra ändan av husets huvudkorridor, bredvid reparationsgruppen. Johanna vet ingenting om gruppen men har läst lite grann fakta från broschyrläsplattan. I läsplattan det står ingenting om deltagare.

Lyly berättade att maten levereras av en cateringfirma.

Höger om dörröppningen det är en liten vägghylla. På hyllan det gungar en C-format gammaldags smarttelefon. Lyly berättade att telefonen man får låna bara för att uträtta arbetsärenden. Om man skulle ringa privatsamtal så man ska betala 1 euro. Johanna sade att hon kommer använda bara sin egen jacktelefon. På väggarna i köket det är enkla tavlor som är e gåva av Tavastia Region, före detta socialhälsocentralförvaltning. Då Johanna komihåg sparken därifrån som hon inte kommer berätta om för att inte få rykte som en konstig typ, tänkte hon.

Lyly visade upp två kontor som ligger vid den inrekorridoren, mittemot köket och handikapptolett.

I den ena kontor arbetar spinkiga svartkorthåriga Jilly Tuppurainen, som just då vilade på sin tjänstesäng som hon har i sitt rum.

I kontoret bredvid sitter svartgårige småkorpulenta Pertta Lehmusoksa som spelar poker tillsammans med en vit boll formade nöjesrobot. Lyly skrattade att Pertta är uthållig att orka spela jämt den enformiga pokern med supersmarta roboten. Hon är stenhård numismatiker och samlar gamla euromynt och vet samtliga centralbankdirektörer, berättade Lyly Ilaskivi. Han berättade också att Pertta har Asperger's syndrom det vill sägas lätt glömmer saker samt lätt blir irriterat. Enda saker som hon kommer ihåg är hennes speciella intresseämnen, berättade handledare Ilaskivi.

Sedan han presenterade Johanna för Pertta att hon är född i Vattula. Pertta blev ivrig och försökte prata på kajanalländska men det lät som cirkus kajanaländska. Det lät i Johannas öron väldigt komiskt. Pertta är ursprungligen från norra Österbotten alltså pratar nästan Uleåborgs dialekt.

Johanna tänkte i för sig själv att det ser ut att Pertta har likadana dimensioner som den där rethostaren eftersom hon verkar ha konstiga uppreningar. Inom sig hon döpte Pertta till Oili tvåa, kanske uppfyller även Oili ettas kriterier, tänkte Johanna. Tur att hon tänkte tyst inom sig för annars det skulle ha blivit himla rumba, tänkte hon.

Sedan Lyly presenterade gruppens fotograf, Sirkka-Oili Jussila, en tjock kortsvarthåriga kvinna med skrynkliga ansikte samt lökformat frisyr. Hon har riktiga hästtänder. Hon har också enorma hängbröst, förmodligen hon inte använder behån eftersom bröstvårtor syntes genom tröjan. Hennes arbetsrum ser rörig ut. Johanna tänkte tyst inom sig att denna konstiga typ skulle uppfylla som Raija tvåans kriterium, kanske även som etta.

I nästa arbetsrum sitter en annan tjock kvinna, tjockare än Sirkka-Oili.

Jaana Tammi heter hon, sa Lyly. Hon är jämt på dåligt humör som beror på hennes dåliga njurar och diabetes. Hon går en gång i veckan till dialys. Ny när Lyly försiktigt kikade in i rummet så hon höll på och små sov i grön sammet fåtöljen i hörnet. I famnen hon hade nyhetsläsplattan Forssa Aviisi.

Kvinnan började pusta som en ångmaskin. Hon delar rummet med spinkige Lasse Ladogaoksa.

Hans mungipor står jämt nedåt förutom på sista fikarasten på fredag då hans bubblar av liv.

Johanna tyckte att Lasse ser bekant ut. Ja, helt rätt, tjomme är klasskompis från högstadiet och gymnasiet. Hon tänkte i för sig själv att det var skit-tur att en av arbetskompisar är en av konstiga typer från skolan. Varför Roope inte kunde ha varit istället för Lasse, tänkte hon. Det verkligen är tur att hon tänker tyst medan övriga funktionshindrade brukar tänka högt för då det lätt blir kritik och konflikter.

Lasses mamma har anslutit sig till änglakören men pappan fortfarande är vid liv. Han är ofta på affärsresor så att Lasse har uppväxt hos farmor i Lembois. Han bor på vardagarna i ett gruppboende i Skogsbacka.

Därefter Lyly visade en liten butiksrum som finns bredvid ingången till gruppen. Där inne det finns en paketeringshörna samt långa vägghyllor med spännande hjälpmedel.

Mitti rummet det står i rad fyra silverfärgade konformade assistansrobotar med små drivband.

Robotarna är färdig programmerade och väntar leverans till kunder, berättade Lyly.

I robotarna det finns bakrecept samt övriga hushållstips.

Mittemot butiken vid korridoren det är damtoalett. Lyly sade att där får Johanna pissa men inte i handikapptolett för den är avsedd för Hermann Kuusikumpu.

Så fort när Johanna hade hört att i gruppen det finns en äkta rullstols-Aatu så hon fick en chock. Hon har rullstolskräck.

På någon anledning hon inte ens vågar röra på en rullstol inte snacka att sätta sig i ett sådant hjälpmedel för rörlighet. Hon inte heller vågar ta på person som sitter i en rullstol. På gymnasieettan i samma klass gick en rullstolsburen Elmo Alfsen. Johanna kände blyghet mot honom på grund av rullstolen. Ibland på skoj hon brukade kalla honom för säl.

Tur var Elmo var humorist och brydde sig inte om öknamnet. Fortfarande hon får associationer av namnet Elmo till herr Alfsen och inte kan ens ana vad komma skall.

I Kajanaland man kallar nuförtiden rullstolsbundna för rullstols-Aatu oavsett om personen är man eller kvinna. Alltså på Forssan apu det finns en äkta rullstols-Aatu, tänkte Johanna medan Lyly berättade om gruppens verksamhet.

Andra ändan av korridoren det är grön trädörr. Bakom dörren det är spiraltrappor upp till Forssan apu resurscenter. Där jobbar alltså handledare-arbetsterapeut Keijo Jokinen och deltagare Anu Sandaali. Anu har muskelryckningar och slingrar sig som en orm men klarar utmärkt köra sin specialanpassade bil. Hennes särbo, Kari Laaksokivi, bor i samma hus med Johanna men i B-trappa. Kari är korpulent medelårsman med dubbelhaka, cirka fem år äldre än Johanna. Även Anu är några år äldre men ser ut som tjugoföråring. Av Johannas synpunkt det bara är bra att Kari bor i B-trappa för att han inte har hört hennes brummande. Det kan vara så att han har hört rykten från Masi att den blonda kvinnan brukar väsnas. Knappast Kari bryr sig om detta eftersom i samma trappa med honom bor en annan lustigkurre, en gnällig och nyfiken gubbe som gnäller på allt.

Kari liknar väldigt mycket på forna Donald Trump.

Han brukar varje torsdagseftermiddag bowla på Forssa bowlinghallen. Han har dåliga armar så han bowlar med en så kallade G-rännan. Även Anu har tidigare bowlat men tröttnat på att kasta det tunga förbaskade klotet mot kägolorna.

Johanna hade sett Anu på socialhälsocentralförvaltningen hösten 2001 men tur var inte året därpå för då hon skulle ha fått reda på sparken. Johanna vet att Anu är syster till gymnasiepedagog, Gerhard Ryrri. Detta hon hörde redan på 2001 då den andra gruppens pedagog berättade att hans syster jobbar också på centralförvaltningen och förmedlar hörapparater. Numera hon marknadsför enkla robotprogrammeringsapplikationer som är utvecklats av Keijo och några till.

Keijo Jokinen är ungefär 60 år gammal men ser ut som en fyrtiofåring. Kanske det unga utseendet beror på att han är vegetarian och vägrar helt att äta kött.

Av utseendet Johanna tänkte att han är en tvättäkta ihilist så det inte är någon idé att berätta fräckisar till tjommen. Samma sak gäller även Lyly, tänkte Johanna medan Lyly berättade om resurscentret.

Sedan Lyly visade vilrummet där det är vardagsrumsinredning med brun skinnsoffa och soffbord av rökfärgat glas. På bordet det står en blomstervas med plastblommor som ser som äkta. I vasen det sticker ut en gammal teleskopantenn.

På vilrumsväggen det hänger en stor bildskärm dit man kan ladda text och bilder från datorer och mobila enheter. Just nu det är ett svartvitt videoklipp av en tjomme med svarta mustascher och runda glasögon. I munnen det står en tjock cigarill. Johanna tyckte att bilden ser lustig ut. Lyly sa att han inte vet vem som har laddat videoklippen men misstänker sin kollega.

I hörnet i vilrummet det är en gammaldags teve och en gasolgitarr. På gitarren det står med handstil; *Wickholm's Friend*. Lyly berättade att ibland kollega, Anton-Kari, brukar klinka gitarren eftersom han har i sin ungdom varit med i ett rockband.

Därefter Lyly visar för henne klädskåpen som finns i en rad i korridorändan. Var och en har eget skåp. Sedan han visade en liten snickeriverkstad där Jilly brukar då och då bygga fågelholkar och toaskyltar. Bredvid snickeriverkstad det är personaltoaletter och en dusch. Det är viktigt att handledarna har egna toaletter för att slippa sätta sig på urinerade toalettringen, sade Lyly med leende läppar.

Till slut han visade Callcenter rummet som är mellan ytterdörren och butiken. Rummet inte har någon dörr för att Hermannis helautomatiska rullstol kunde obehindrat gå in och ut.

Han inte klarar göra annat än att svara med västtelefonen som är kopplat i headsethörslurar och spela in kundbeställningar. Kommunikationsapparat har stora knappar så Hermannis ser tydligt.

Lyly berättade att Johannas arbetsplats kommer vara mitt emot Hermannis. Johanna blev chockat att hon kommer varje dag se en rullstols-Aatu. Såklart hon inte sade högt.

Enligt Lyly Johannas arbetsuppgift kommer att vara programmering av assistansrobotar samt att packa hjälpmedel. Hon har erfarenhet från posthantering så hon blir också gruppens postansvarig och får hämta posten från postrummet i den stora entrén. Johanna berättade att man inte hanterar speciellt mycket post på informationsservice utan man grejar med e-postservrar samt delar ut paket. Hon sade också om sin längtan tillbaka.

Sedan den långa studiebesök var över. Lyly och Anton-Kalle önskade henne välkommen till Daily Activity den 19 februari 3004. Johanna tänkte för sig själv att det var fräckt sagt, välkommen till konstiga typers bon. Hon var skitsur att den förbaskade Work Office Rehab skickade henne till dödens gap. För henne det skulle ha räckt utmärkt åren i specialskolan och även det var förmycket. Hon önskar att hon inte skulle bli ordinariet klient för Daily Activity samt sällskapet inte skulle göra lik. Visst hon känner intresse för den nya fina Voimala-huset.

Det vore häftigt om Daily Activity och kommunhuset skulle byta lokaler så att informationservice skulle flytta hit, alltså utan Oili, tänkte Johanna medan hon traskade mot Tingbo.

Hon gick från Rixum området till Ari Vatanens rondell och sedan längs Brudgatan till norra ända.

En gång i månad hon går till stadshuset för att hälsa på Leena men hon inte går in i informationservice eftersom hon inte vill se den förbaskade rethostarens ansikte. Medan hon snackar med Leena så hon brukar säga att hon längtar tillbaka då Leena skojar att i så fall hon bör bjuda Oili arsenik spetsade kanelbullar.

Leena sade också att nyligen kommun har bytt värdeboten eftersom den gamla var alldeles för fräck. "Jag tror veta att vem som hade programmerat i roboten alla dessa fräckisar..." och blinkade ena ögat och sade: "Sicket folk det finns!" Såklart hon inte tänker angiva sina misstankar. Hon vill så gärna att någon vacker dag Johanna skulle komma tillbaka. Hon tycker att Johanna är många gånger trevligare än Oili. Johanna svarade: "Det är väl inte jag som har programmerat roboten, det inte är mina hobbyers!" Leena skrattade: "Jag känner dig... men huvudsaken är att ingen annan förstod att du tillbringade mycket med roboten." Leena tycker att det är olyckligt att just Johanna slutade och inte Oili. Hon har många gånger sett att Johanna är många gånger duktigare än Oili och inte gör extra saker förutom IP-blockering men enligt Leena detta inte är så allvarligt. Bara S-L Safety tycker att det är en stor brottslig gärning. Ärendet är olöst och så för blir så.

Även Leena själv har gjort olämpliga saker på jobbet nämligen kopierat pizzalappar samt såld estnisk öl på arbetsplatsen. Hon blev skyldig till mened i förundersökning och inte angav Johanna. Hon och Johanna har blivit riktiga vänner men dessvärre Johanna inte är vana att umgås med kompisar på fritiden. Orsaken är den eviga glasögonrumban.

Nu Johanna har svårare att bara som Backup hjälpflicka vikarie nu när hon är på väg att börja på Daily Activity samt har sjukpension det vill sägas inte längre är tillgänglig för öppna arbetsmarknad.

Enligt henne och Leena det är Oili som borde tillhöra till skyddat arbetsplats. Den perfekta platsen för Oili skulle vara den runda mjuka rummet på psykiatriska sjukhuset. Egentligen informationservice redan är ett riktig skyddat arbetsplats; armskadade Kristian och rethostande Oili. Leena har gett Oili en ny diagnos; CP som hon bara har sagt till Johanna. Leena tycker att det känns skönt att den andra nerv sågen, Raija, jobbar på centralförrådet där hon kör kommunala tomtbolagets skåpbil.

Då Johanna frågar Leena att vad Raija gör just nu så hon skojar att säkert hon äter så att Martti blir utan mat. Då Johanna brukar fråga som standard att vad skulle Raija ha sagt till detta så Leena skrattar som standard: "Halv sju Bevingadevägen 6!" Då Johanna frågar Leena att vad skulle Oili säga om någon sak då hon imiterar Oilis harklande och skrattar.

År 3004

Från och med trettondagen till och med mitten av februari Johanna var hemma och samlade krafter till sitt nya arbete. Hon tycker att Daily Activity inte är ett riktigt arbete utan bara daglig sysselsättning. Så är det egentligen, det verkligen är daglig sysselsättning för att funktionshindrade inte skulle bli för passiva och sedan ute på stan göra massa bus. Handledarna kallar sysselsättning för arbete och Forssan apu kallas för hjälpmedelspostorderföretag eftersom det mesta säljs just per posten. Visst man kan köpa hjälpmedel på platsen. I vissa fall man får ersättning av Insurance Cash samt av landskapets socialhälsoförvaltning.

Funktionshindrade i Forssa är lyckligt lottade eftersom de får habiliteringsersättning som är avsett för maten. Det är bara 700 euro i månad. Om man väljer äta på arbetsplatsen så matavgiften tas direkt från habiliteringsersättning. *Habben* är ursprungligen skandinavisk idé som numera finns i hela federationen men bara i några städer. Om man äter hemma så får man habben på sitt bankkonto. Johanna kommer luncha hemma eftersom hon bor så nära. Hon inte skulle få mat ro om hon skulle äta i ett hemsk rumba, precis som hon brukar tänka.

Johanna diskuterade om arbetssituationen med nätkompis TASS. Hon tyckte att hon inte borde börja på Daily Activity utan gå direkt till Work Office vanliga sidan och söka arbete på egenhand. Johanna tycker det samma men orkar inte börja bråka med byråkratiska arbetsförmedlarna. Hon har börjat mer och mer kalla myndigheter för ihilister.

Den 19 februari började Johannas nya arbete på Daily Activity grupp Forssan apu. Datum är mycket upphetsande eftersom detta är kusin Jeesus födelsedag.

Hon har med hjälp av ritplattor skapat upphetsande teckningar och loggor som liknar på Rix DAB logga; *JK83,2 Estbacka pulsen* samt *JK69,9 Forssa pulsen*. Hon blir så kåt eftersom de båda har samma namnbokstäver. Samma sätt radiokanal Rix DAB brukar skriva sina lokala frekvenser.

Johanna tycker att det är synd att hon och Jeesus inte har gemensamma intressen. Om hon skulle helt plötsligt komma hos honom så det skulle väcka förvåning hos hans föräldrar. Visst hon skulle våga ringa eller skicka meddelanden till sin favoritkusin men hon är rädd för farbror Kaarlos och Fridas reaktioner. All sannerligen de inte skulle ha något mot om Johanna skulle komma hos deras yngsta son. Johanna är brinnande kär i Jeesus. Hon tycker också om kusin Joonas men dessvärre han bor långt borta i Centstad.

Johanna känner blandade hatkärlekskänslor mot kusin Misha; då han inte är närvarande så hon blir kåt men så fort han är närvarande så han är närvarande till exempel på Siivekkäantie, så hon får avskyreaktion. Kanske avskyreaktion bara är rena rama kärlek men hon i omedvetet kamouflerar kärlekskänslorna till avsky. Just därför Anna och Antti inte bjuder honom in då dottern är närvarande. Anna och Antti förmodar att dottern avskyr sin kusin och inte kan ens förutse att hon är kär, blygt förtjust i honom.

Johanna och Jeesus inte vet att de har ett slags osynlig kontakt mellan varandra. Till exempel ett år sedan i mars månad då Johanna drabbades av tufft brummande anfall så Jeesus spydde. Han trodde att detta bara var magsjuka. Då Johanna har varit irriterat på grund av sin arbetssituation så Jeesus har varit deprimerat. De båda blir upphetsade av j-bokstäver och brukar använda samma initialer. Någon osynlig kraft håller dem fast så att de inte kontaktar varandra. Jeesus har alltid gillat Johanna.

Den 19 februari på morgonen Johanna packade i sin tygkasse en mineralvattenflaska som hon kallar för abborre vatten för att återuppliva gamla arbetsminnen. Hon packade också en burk jordgubbsyoghurt. Arbete börjar halv nio så hon kan sova en timme längre än på stadshuset där arbete började halv åtta och slutade halv fem tiden.

Hon går från Tingbovägen till Brudgatan och sedan rakt till södra ändan. Ungefär halvvägs det är Adjutanttorget. Hon går över Torggatan och går längs samma gata söderut.

Vid Ari Vatanens rondell hon fortsätter gå rakt fram in i Rixum området. Då Brudgatan blir Rixumgatan. Snart hon passerar på högra sida enorm staty som föreställer en vit hare som tillhör till konsthallens permanenta utomhusutställning. Sedan höger och vänster sida det är tegelhuslänga, före detta vapenfabrikens lokaler. Numera det är företagshotell för små elektronikföretag.

Söder om huslängan det är väldiga Voimala-huset. Huvudingången till Daily Activity och omsorgsförvaltningen finns på norra sida medan på södra sidan det är ingång till skolan.

Johanna går in genom den norra ingången och kommer till breda foajén. Högersida det är breda marmortrappor till andra våning. Mellan trapporna och högerkorridoren det är två panoramahissar. Johanna går till den högra korridoren. På vänstersida det är Café Suner som har startats av pensionärsparet Aino och Ensio Haavisto eftersom de har personliga kontakter till Suners huvudägare, Pentti Ruuskanen. Penttis kontor ligger i Tammerfors förort Virtaus.

Haavisto bor i Forssa, inom stenkast från Rixum området på Klyftvägen, bakom gamla sjukhuset. På Café Suner jobbar tre deltagare; kortväxte spinkige Uno Kiukku, lång och smale Jesse Jussila och kortväxta och tjocka Sylvester Delors med krulligt brunt hår samt handledare Markus Anttila. Uno bor granne med Haavisto. Hans mamma tandläkare och pappa är konsult. Inom kort mamma pensionerar sig eftersom även tandläkare blir gammal och grå. Deras dotter jobbar i ett statistikföretag i Helsingfors.

Jesse bor i en radhuslänga i Lexus. Hans föräldrar är ivriga bowlare så att även sonen har blivit nästan bowlingproffs och det bara är tidsfråga när han tar EM guld.

Sylvester bor inom gångavstånd i Kaarlovägens gruppboende. Då och då han är övervarvad som om han skulle ha missat morgonmedicin. Han är en av Johannas skolkompisar från gymnasiet.

Ibland handledare Markus är hetsig och mycket auktoritär. Han tycker inte om man skulle skänka returburkar till kaféet fast man menar väl.

Uno kommer bra överens med auktoritära personer eftersom han är mycket noggrann, pedantisk. Däremot Jesse ofta bråkar med sin tuffe handledare. Han är likadan som Johanna, det vill sägas impulsiv och gärna vill flörta och provocera. Om Johanna skulle bli av med sina fördomar så vem vet hon och Jesse kunde bli ett par. Nu när Johanna kom in i foajén så hon tänkte i för sig själv att här ska man inte bli kär i någon.

Hon passerade kaféet och såg Sylvester och kände igen honom. På skoltiden han vägrade prata eftersom han var alldeles för blyg för tavastländsk dialekt. Han är ursprungligen från Kajanaländ och därför han fick hemspråk på kajanaländska. Han och Johanna hade samma hemdialektpedagog tills hon slutade på hemspråk eftersom hon tyckte det var förgäves. Hon glömmer inte sin dialekt eftersom hemma hon kackar på kajanaländska. För Sylvester det var nytta av hemspråk för att han skulle bli peppat att prata ens på kajanaländska. Övriga pedagoger trodde att han skulle vara autistisk. Han bara skrev det som han ville ha.

Nu när Johanna såg Sylvester så hon tänkte för sig själv: "Jaha, en konstig typ till från skolan!" Sedan hon såg den ljus korthåriga Jesse stå bakom kafédiskan bredvid den korta Uuno. Hon kände hur det ilade i bröstet då hon såg den vackra ljushåriga killen, nästan som Santtu, tänkte hon. Sedan hon kom på att killen är all sannerligen funkis det vill sägas konstig typ och man ska inte bli kär i sådana, tänkte hon. Hon inte vet vad kafékillarna heter förutom Sylvester. Hon inte kan ana vad komma skall. Kafédiskan svänger som en U-bokstav vid den vänstra korridormynningen. Bakom disken, på mitten av den vänstra korridoren det är ett litet personalutrymme som kallas för kontor. Där brukar arbetstagarna vila. Bakom kontoret korridoren fortsätter mot lastbryggan. Vid den vänstra korridoren finns reparatörsgruppens lokaler.

I den högra korridoren finns grupperna som Forssan apu, nöjespatrullen och alternativgruppen. Vänstra korridoren slutar till en glasdörr som leder till Praktiska gymnasiet och Suner skolan. Nöjespatrullen samarbetar med gymnasiets uttryckskonstlinje och har gemensam balettsal. Där övas dansföreställningar och musikalerna. Deltagarna på nöjespatrullen brukar underhålla åldringar på lika servicehemmen.

Vänster om Forssan apu det är kulturcentrum och blomsterhandel. På kulturcentrum man gör olika sorts handarbete som sedan säljs i deras lilla butik som finns inne i blomsterhandeln. På kulturcentrum finns flera inregrupper som till exempel dagsverken, bakelsen och blomsterhandel.

Johanna vände sig till den högra korridoren och gick raka vägen till dörren till Forssan apu som var öppet. Ändå hon ringde dörrklockan. Det tog inte länge när Lyly och Anton-Kari kom till dörren för att de vem är den som kommer. Lyly önskade Johanna välkommen och presenterade henne för sin kollega. Anton-Kari är en smal man med ljusgrått krulligt hår. Han är en aning längre än Lyly och har busigt leende. Han presenterade sig och sade att honom kallas för Anton. Han hänvisade henne till Callcenter rummet. Hermanni hade inte än kommit. Headsethörlurar låg på kommunikationsapparaten. Johannas arbetsplats finns längst bak i Callcenter.

En konformad assistansrobot med drivband väntar programmering. Bakom rummet det finns ett litet förråd som är lika liten som en toalett.

Anton-Kari sade till Johanna att hennes arbetsuppgifter blir även postrunda. Morgon och eftermiddag hon ska hämta och lämna paket och brev till och från postrummet som finns vänster om huvudingången. Där postverket och Messenger Service lämnar och hämtar post.

Nu Anton-Kari visade postrummet för Johanna. Rummet ser ut nästan som informationservice men e-postservern saknas, tänkte Johanna. Anton-Kari berättade att tidigare den postansvarige var Antero Hopea som sedan bytte grupp eftersom han och Jaana hade hårda sammandrabbningar. Nu jobbar han på nöjespatrullen, viskade Anton. Sedan de gick tillbaka till Forssan apu.

Först på morgnarna man samlar sig i köket. Där man turas om och läser den lokala nyhetsläsplatta Forssan Aviisi. Sist Jaana kapar läsplattan i armhålan och pustar sig mot sitt arbetsrum för att läsa och små sova. På väg till rummet hon stänger med knuffande varenda dörr som råkar vara öppen. På morgnarna handledarna gör lunchbeställningar. Anton-Kari frågade Johanna att hur hon tänker luncha. Hon svarade att hon äter hemma färdigrätter. Så man inte behöver beställa mat till henne så hon får habiliteringsersättning som pengar.

Längst bak vid köksbordet sitter Pertta med sin ordinarie kaffekopp med musiker Mozzarellas bild. Ofta hon brukar berätta om koppens historia att i början den innehöll chokladkulor. Ofta handledarna tänker roat att Pertta måste vara släkt med teve; båda har ofta repriser.

Framför Pertta det står en rad gamla euromynt som hon tittar med hjälp av förstoringsglaset och kommenterar detaljer samt berättar att då och då det var den och den centralbankdirektören.

Måndagsmorgnarna arbetstagarna brukar städa sina arbetslokaler med hjälp av städrobot. Johanna ska städa Callcenter och köket. Rörelsehindrat Hermanni inte klarar städa fast han skulle vilja det. Städningen av Callcenter bör ske först innan Kuusikumpu kommer och börjar ta emot beställningar. Hårda ljud ger honom marionett rörelser, ett slags elchock liknande sprattlande. Allt detta handledarna berättade för Johanna. Hon tänkte på mammans morgonskift; på kvällen även hon får marionett rörelser av allt ljud. Först och främst Anna har fått sprattliknande rörelser av dotterns brummande.

Johanna tycker att det är mycket lätt att använda städroboten; först fyller man vatten och golvrengöringsmedel sedan man leder roboten till önskat plats. Först roboten dammsuger och sedan borstar med roterande rotborstar. Likadana städrobotar Johanna har använd på socialhälsocentralförvaltningen. Nu hon komihåg sparken och blev ångerfull. Om hon skulle ha uppfört sig korrekt så vem vet nu hon skulle vara anställd stelnackade byråkrat bland alla andra byråkrater, tänkte hon medan satt inne i köket då Anton berättade om rutiner. Efterstädningen Johanna ska ta postrundan för att hämta och lämna post och paket. Tur att man slipper gå ut i regn och rusk.

På fikarasterna Anton-Kari sitter mellan Sirkka-Oili och Jaana eftersom den förstnämnda kräver det. Anton är hennes kontaktperson och överförmyndare. Johanna satte sig bredvid Pertta eftersom hon verkar vara Kajanalandvänlig och är intresserad av Vattula. Om några dagar Johanna tröttnade på henne och hennes högt tänkande. Johanna tänkte tyst inom sig att vilken rumba det skulle bli om hon skulle börja tänka högt, säkert det skulle bli otaligt snack med psykiatriker med hjärngivare, tänkte hon. Så fort när någon skulle betona något ord så Pertta börjar upprepa ordet tills hon hör ett annat ord och börjar upprepa den istället. Johanna tycker att Jilly är förnuftigast av arbetstagarna men snart hon märkte irriterande drag såsom lekande med jacktelefonens kontrollpanel. Hon också brukar hänga jämt på Facebook och flörta till killarna. Där hennes användarnamn är *Svampkvinna*.

Måndagsförmiddag direkt efter morgonfiket, det är kort måndagsmöte som inte alltid är så kort eftersom många arbetstagare börjar babbla om sina privata saker. I mötet man ska hinna ta upp veckans viktiga händelser och eventuella storbeställningar. Sirkka-Oili läser ut elektroniska veckokalender medan Anton-Kari antecknar med skrivplattan. Det pratas om eventuella födelsedagar och vem som kunde göra grattiskorten. Johanna blev förskräckt att här det fjantas med födelsedagar, hon som har lyckats bra att dra låg profil men här på Daily Activity det lär bli tuff match. Jaana tjuvar andra sidan av Anton-Kari och slår sig själva mot sin fläskiga arm och sedan drar fingrarna genom håret och sedan igen slår mot armen. Denna tvångsrörelse har blivit en vana. Efter mötet hon tar sin smörgåsask och Forssan Aviisi och reser sig upp pustande och traskar mot sitt arbetsrum för att läsa och små sova.

Johanna har mycket spilltid eftersom handledarna inte har tid för henne så hon bestämde sig att redigera sin berättelse. Tur att arbetsdatorn har samma ordbehandlare och dikteringsprogram som hon har. Dessvärre hon inte kan diktera eftersom hon sitter mittemot Hermanni som måste kunna höra vad kunderna säger i andra ändan av trådlösa. Johanna får nöja sig med tangentbordet. Berättelse redigering hon började kalla för handarbete för att det skulle låta traditionell hobby och inte utnyttjande av arbetsgivarens dator, precis som hon tänker medan hon skriver sin berättelse. Handledarna accepteras berättelseskivning eftersom detta är ju utvecklande precis som Perttas undersökande av gamla mynt eller spelande med nöjesroboten. Johanna presenterade för handledarna den mest rumsrena berättelse om Akka Kakkanen för att få eventuell respons samt känna isen med käpp. Hon inte vågar lansera på arbetsplatsen berättelsen som Jill-Arthur och Dolda organen eftersom där finns vågade sexscener. Hon vet inte än hur handledarna skulle reagera till fräckisar. Så småningom hon insåg att åtminstone Anton-Kari är mycket humoristisk, nästan som Leena Lehto. Efter redigering hon kopierar berättelserna till assistansrobotens databas för att på sista fikarasten roboten kunde högläsa roliga berättelser om Akka Kakkanen. Handledarna blev förtjusta i hennes lustiga skrönor, hur i sjutton hon har så bra fantasi och talang att skriva så fenomenalt, har Anton-Kari och Lyly sagt. Handledarna tyckte också om Johannas hemsidor samt Kivinen Arenan. Handledarna har fullt tillgång till berättelser eftersom de inte är släkt och kontakter till föräldrar. Videosajten inte bara är Johannas utan gemensam med hela släkten, bara Johannas krypin sida är hennes personlig. Då Anton-Kari hade sett morbror Volmars köksgardiner med morotsmotiv så han blev förtjust och frågade Johanna varifrån får man sådana gardiner. Johanna svarade att det vet hon inte och inte heller kan ta reda på detta eftersom hon inte vet hur mamma skulle reagera att hon har visat släktingars videos på videosajten. De inte är hemliga eftersom allting ligger helt öppet, precis som gamla hederliga You Tube, även den finns kvar.

En del av berättelser hon kopierar i assistansrobotens dolda mapp precis som på stadshuset hon gjorde. Även nu hon krypterade databasen så att all världens tanter med blomsterhattar och farbröder med cylinderhattar inte skulle hitta skrönor. Så gjorde och även till assistansrobotar som man säljer. Robotens köpare inte kan ens ana att roboten är smartare än man kunde sig tänka det vill sägas man får dubbelt av det som man beställer, brukar hon tänka och har bus flin på läppar. Handledarna inte kan ana att den nya arbetstagaren gör robotarna överintelligenta.

I början arbetstränande-assistent, Sulo Putin, läste hennes berättelse om Akka Kakkanen och sedan lite grann berättelsen Jill-Arthur tills det blev första sexscen där huvudfiguren lekte med uppblåsbara Arne dockan. Då Sulo ruskade huvudet och slutade läsa vidare eftersom han är extremkonservativ-laestadian, ännu mer troende som Elisabeth var. Visst Sulo förstår Johannas välmenande humor men inte vågade läsa mer för att inte riskera mista plats i himmelriket.

Sirkka-Oili tillverkar små dofttvålar till försäljning. Häromdagen hon märkte att någon hade använda doftoljor. Kapsylen var halvöppna och i ett mellan rum det luktade starkt, precis likadan lukt som doftoljor. Även Hermannis aluminiumdunjacka hade oljefläckar. Dessvärre man inte visste vem som var gärningsperson. All sannerligen någon från andra grupper eller skolelever hade smugit in i Forssa apu och roat sig. Handledarna började fundera att montera bevakningskameror men knappast man skulle få tillstånd eftersom verksamheten är ju Daily Activity så säkert många brukare skulle ha känt oro. Även denna mystiska doftolja attacker skapade oro. Tänk om olja skulle blandas i livsmedel, sade Lyly. Johanna började fundera om hon skulle programmera i assistansrobotar bevakningsfunktioner så att robotarna skulle diskret bevaka lokalerna. Hon inte vet hur hon skulle programmera. Det skulle vara annorlunda än programmera algoritmer med Artificiell intelligens, tänkte hon. Samtidigt hon blev orolig om handledarna skulle misstänka henne eftersom hon är nykomling.

På värdkanten det började en ny nykomling, Anni Mattila som bor i Liesjärvi och då och då hjälper på familjebekantas mataffär nära hemmet. Det planeras att hon skulle få där externa platsen, Daily Activity sysselsättning på en vanlig arbetsplats. Konstigt att handledarna inte kommer på tanken att ordna samma koncept till Johanna, hon som ofta säger att hon längtar tillbaka till informationservice. Eftersom ingen berättar för henne om externa platsen så hon inte vet om sådan möjlighet. Externa platsen är nästan som offentligt skyddat anställning, skillnaden är att på externa man får mindre inkomster medan offentligt skyddat anställning man får nästan lika mycket som om man skulle vara normalanställd. I alla fall detta vore ett perfekt lösning för Johannas längtan tillbaka till sitt gamla jobb. Verkligen märkvärdigt att handledarna och Daily Activity ledning inte kommer på tanken.

Handledarna misstänkte att den starka lukten kan komma från reparationsgruppen eftersom där man bakar och tillverkar olika sorts safter. Det kan även komma från kulturcentrum, där man använder doftoljor till doftande grattiskort. Kanske lukten kommer från blomsterhandel som ligger närmast Forssan apu, sade Anton-Kari. Lite grann de misstänkte Johanna men sedan de tänkte att knappast det är hon eftersom hon är så smart tjej som klarar skapa lustiga berättelser och programmera robotar. En sak de inte vet, hon har i smyg programmerat i assistansrobotar Artificiell intelligens algoritmer och sedan krypterat så att det inte hittas och kan återställas.

Gamle Lyly blev förskräckt att plastduken inne i den lilla matsalen, mellan Sirkka-Oilis och Jaanas rum, blev förstörd på grund av doftoljefläckar. Man började hålla låst den lilla matsalen där Keijo och Anu brukar ibland luncha. Johanna började kalla matsalen för VIP-matsal.

Tisdagsförmiddagar man brukar ta en kort promenad på närområdet. I början Johanna tyckte inte om tisdagspromenad på grund av sin eviga glasögonrumba; tänk om man skulle möta släktingar, tänkte hon medan handledarna förberedde promenaden. Lyly eller Anton hjälper Hermannis klä upp sig jackan. På grund av doftoljesabotage han eller rättare sagt hans hemmafolk var tvungen köpa ny ytterjacka.

Handledarna lovade för Johanna att hon skulle få bestämma promenadvägen. Hon ledde promenaden till Loimi ån eller till Älgmosseparken. I dessa platser brukar inte släktingar vistas på tisdagsförmiddag. Allra minst pappa som brukar just då städa hos äldsta dotter. Det har blivit en vana. Då hon flyttade hemifrån så pappa lovade en gång i veckan städa hennes lägenhet för att hon skulle få mjukstart.

Detta är topphemlighet mellan Johanna och föräldrarna, man säger inte ett piss till yngsta dotter. Johanna inte vågar berätta detta till handledarna av flera skäl. Det första de skulle börja predika att var och en ska städa sin egen lya. För det andra handledarna kanske skulle ringa till mamma och pappa och förbjuda att serva henne.

Varannan tisdag Anton-Kari och Lyly turas om att följa med tisdagspromenad. Johanna tycker att det är roligast då Anton är med eftersom han är lika rolig som Leena. Visst Lyly är kul men dessvärre denne äldre mannen har en smula ihilism, precis som Johanna brukar fundera eller *vatulera*, precis som Kivins brukar kalla ordet.

En tisdagsförmiddag då Lyly var promenadstur så enligt Johannas förslag man promenerade längs Loimi ån. Snart man såg en svan dyka så att bakdelen var på ytan. Då Lyly skrattade med gubbaktig porrig röst: "Oho, är det svanen som visar rumpan, Åh, det är typiskt att svanar visar rumpan då jag är ute och går!" Johanna började garva så att bröstet hoppade. Hon tänkte i för sig själv att Raija skulle ha sagt istället att svanar visar arslet. Den högtbildade Lyly Ilaskivi använder vårdat språk bland arbetstagare. Man kan ju aldrig veta hur fräcka är handledarna hemma, tänkte Johanna, vi alla har våra dolda liv, tänkte hon. Alla sådana erfarenheter berikar hennes berättelser. Nyligen hon har påbörjat en ny framtidsberättelse, Dolda organen.

Ibland Johanna roas av Lylys historier men ibland dessa är alldeles för torra eftersom gubbe aldrig berättar fräckisar. Anton-Kari är roligare eftersom han har likadan humor som Leena fast han är ju en man. Man kan inte snacka om kvinnosaker med en man. Numera kvinnor är fräckare än män, detta är nog jämställdhet. Män har blivit mjukare, både bokstavligen och mesigt.

På tisdagspromenader Lasse började gnälla att även han vill bestämma promenadvägen och besöka secondhandbutiken i Tingbo. På fritiden jan inte får gå ensam på stan och hans kontaktperson inte orkar åka hit och dit. Därför han brukar gnälla till översnälla handledare att han skulle vilja besöka butiken. Såklart översnälla handledare gav upp och serverar Lasse såsom skit på pinne. Bredvid secondhandbutiken det är en antikbutik, det mesta skrot. I samma kvarter det är Tingbohallen med Forssa badmintonklubben och ett snabbmatställe.

Handledarna gjorde en tisdagspromenadlista att vem skulle bestämma promenadvägen. Då det är Lasses tur så promenadsrutt går till Tingbo småindustriområde som skrämmer Johanna. Tänk om jag skulle möta pappa då jag har glasögonen på sig, tänkte Johanna. Såklart hon inte börjar babbla till handledare om glasögonrumban. Knappast de skulle förstå utan bara gapskratta precis som specialskolpedagogerna gjorde. Åtminstone hennes gymnasiepedagog inte alls skojade då hon lämnade glasögonen hemma.

Antikhandlaren har en kopparfärgad avlång nöjesrobot som fångslade Lasses intresse och vill varje tisdagspromenad se den lustiga trallande roboten.

Tisdagsförmiddagar Antti brukar städa hos dottern och byta sängkläder. Samtidigt i trapphuset han lyssnar efter eventuella reaktioner av grannar om de skulle komma och klaga om henne och hennes brummande. Ingen har kommit att klaga så det verkar att tösen har blivit vuxen, tänkte Antti medan öppnar dörren till henne. Såklart städhjälp är rena björntjänsten när en vuxen dotter inte ens behöver korsa korset, precis som han tänker medan städar nacken i svett. Han försöker bli klar före klockan 12 då dottern kommer hem och äter. Om hon skulle vara samtidigt hemma så det skulle vara himla cirkus och babbla samt visade sina saker. Antti städar hellre ensam lugn och ro.

Handledarna förmodar att Johanna Kivinen skulle vara så förnuftig att hon skulle städa och tvätta tvätten precis som de flesta arbetstagare, i alla fall så tror dem. Man kan ju aldrig veta hur är det i verkligheten, även om personen säger att hen gör allting själv. I Johannas fall Anton-Kari och Lyly har fel. Fredagskväll Johanna lämnar tvätt kasse till föräldrarna som hon hämtar på söndag samtidigt hon äter gott husmanskost lagat av mamma. Oftast på söndagar Anna lagar själv mat och låter hushållsroboten vara i laddning.

I Johannas källare det finns en fin fullautomatisk tvättstuga med högteknologiska tvättmaskiner men ändå hon kör tvätten till mamma. Det har blivit vana.

Sirkka-Oili och Jaana aldrig följer med till tisdagspromenad på grund av för mycket motvikt i kroppen. Den först nämnda har förtroende uppgift att svara i arbetsplatsens mobiltelefon samt hämta lunchen från lastbryggan. Halv elva cateringföretaget lämnar matlådorna på lastbryggan.

Varje grupp har en mat- och postansvarig. Postansvariga på Forssan apu är Johanna och matansvariga är Sirkka-Oili.

Johanna vill äta hemma för att slippa se arbetskompisarnas grisande, i alla fall så hon förmodar. Högt hon säger att samtidigt hon får friskt luft och motion för att slippa få sidfläsk. Sidfläsk uttrycket kommer ursprungligen från Raijas mun som ofta sa till Johanna att hon inte skulle sätta skruvvingens väv utåt så den skulle riva sidfläsket om man skulle gå för nära. Skruvvingen satt i bordskanten inne i kopieringscentral som Raija använde till fiskeredskap. Det var hennes bisyssla.

Under tisdagspromenad Jaana brukar sova i sin bekväma fåtölj i hörnet i sitt arbetsrum. Ingen vågar tilltala henne för denna tjocka kvinna är jämt på dåligt humör. En gång hon slängde igen dörren så att Lyly klämde sina fingrar mellan dörren. Då han sade: "Åhøj, människan är mellan!"

På tisdagseftermiddagar och onsdagar man jobbar så hård på Forssan apu. Enligt Johanna man inte jobbar på en skyddad arbetsplats utan det bara är sysselsättning. Sätt och vis detta faktiskt stämmer, det verkligen är daglig sysselsättning.

Johanna brukar vid sidan av robotprogrammering skriva berättelser och sedan programmerar mer lustiga algoritmer i assistansrobotar som hon nogga krypterar.

Torsdagsförmiddag man städar gemensamma lokaler såsom toaletter, korridoren och köket.

Måndagar städar man sina egna arbetsrum.

Johanna ska städa köket. En torsdag hon hällde sköljmedel för tvättmaskin i städrobotens tvättmedel tank så att vattnet blev blått. Idén var att skapa härlig doft i köket och handledarna skulle berömma henne att det luktar rent precis som hon själv brukar säga på onsdagskvällar till pappa att det doftar gott hemma. Nu på arbetsplatsen Johanna antydde robotens städning till skyarna för att handledarna skulle uppmärksamma doften. Så blev det men inte så Johanna hade tänkt utan Lyly kom på att robotens tvättmedelstank har blått vatten och gissade orsaken. Han började kritisera henen att man inte ska hålla sköljmedel i roboten. Hon försökte blåneka men förgäves. Lyly inte är en gumse fast han är en gammal man. Även Anton-Kari ruskade huvudet och var chockat att annars så rolig och smart tjej för så korkat, små flickors hyss.

Handledarna började misstänka att även doftoljeattacken skulle vara Johannas påhitt men saknar bevis. Det har inte Johanna gjort men såklart man lätt börjar misstänka nu när hon hade blandat sköljmedel i roboten.

Johanna bestämde sig att inte mer blanda sköljmedel i robotens tvättmedelstank för att inte skulle bli problem. Hon är alldeles för impulsiv och kan lätt göra konstiga praktiska skämt, speciellt då hon är sysslös och uttråkat. Här på skyddad arbetsplats hon har för lite arbetsuppgifter eftersom hon inte vill göra för enkla legoarbete. Även då det skulle vara risk att hon skulle bli uttråkat och göra något olämpligt eller babbla strunt.

Robotprogrammering är hennes älsklingsyssla men dessvärre det finns inte så mycket på Daily Activity. Det är bäst att koncentrera sig att skriva berättelser. Hon har massor av idéer till framtidsberättelse Dolda organ. Hon skrev om sköljmedelsattacken. Så länge hon inte vågar låta Anton läsa framtidsberättelse eftersom på slutet det är händelser från nutid som är på låtsas år 4004. På sista fikaraster Anton-Kari brukar högläsa berättelser om Jill-Arthur. Emellanåt han får avbryta då mobiltelefonen ringer eller taxiförarna kommer att hämta Lasse och Hermanni.

Hermannis färdtjänst taxi körs av Taxi Nurmijärvi. Skjutsen betalas av Tavastia Region. Lasse åker med Forssa Taxi. Johanna brukar ofta tänka om det är Minea Kippo som kör men så är det inte utan en kajanaländsk småfräck kvinna. Ibland Lasse blir ledsen i sinnet medan ibland sprudlande glad.

Då och då på torsdagar Sulo brukar hjälpa Johanna att städa köket men inte varje gång för han måste hjälpa även andra arbetstagare, först och främst hjälpa Hermanni i toa. Det planeras att skaffa en tredje handledare eftersom Sulo bara är arbetstränare. Av hans namn Johanna får tankar till spöket i Villmanstrand men herr Putin inte är ett spöke.

Då Sulo inte har tid hjälpa Johanna så hon brukar på skoj fråga Anton-Kari om vi ska köra med Sulo-modellen, då han skrattar: "Nä, vi ska städa med Johanna-modellen eftersom den är så bra!" och skrattar så att det ljusa lockiga håret darrar.

Av permanentfrisyr Johanna brukar få konstiga associationer till båtarnas öppna däck samt till Tarja Porilainens luggsnurra. Hon inte vet orsak till denna konstiga association. Kanske hon har någon gång i barndomen sett Davids och Tarjas bröllopsvideo där paret var på bröllopskryssning. Då Tarja speglade sig och i takten av båtmotorer pannluggen darrade. Sådana detaljer ger Johanna konstiga associationer till allt.

Efter köksstädning Johanna ska duka bordet för lunch samt ladda espressomaskinen.

En torsdag hon bestämde sig söta espressodrycken och blandade strösocker i kaffepulvret.

Det var ingen kapselmaskin utan en kaffebryggare liknande kaffemaskin.

Hon tänkte att så där viset hon skulle få rykte som espressomästarinna och skulle få äran att visa sina talanger för kafékillarna.

På eftermiddag klockan 13 då Johanna hade kommit tillbaka till arbetsplatsen så llaskivi var jättearg och viftade espressofiltret framför henne och dånade: "Vad fan är det här? Strösocker i espressopulvret!" Detta var enda gång Johanna hörde handledare svära. Såklart även detta hamnar förr eller senare i berättelse Dolda organ. Johanna försökte blåneka men lyckades inte eftersom i morse Lyly hade tagit in nya oöppnade espressopulver utan socker i. Eftersom det var torsdag så det var lätt att gissa vem som hade varit framme. Johanna bestämde sig testa gråtkortet men förgäves. Detta hon inte vågade testa i polisförhöret men nu det var en annan sak; Lyly inte är en polis. Lyly llaskivi fnös: "Du blev avslöjat, gråt alltid är svaghetens tecken!" då hon avslöjade att hon bara hade meningen smaksätta espresson men det bet inte i Lyly eftersom hon hade hunnit blåneka. Om hon skulle ha på en gång erkänt och förklarat så kanske han skulle ha förstätt och accepterat att det skulle ha varit smaksättning. På grund av blånekande och gråtande så han förstod att det bara var hyss, onödigt rackartyg. Lyly och Anton-Kari inte är så lättlurade. De har sett så mycket konstiga saker av brukare så inga bortförklaringar biter i dem.

Dagens sista fikarast är halv tre. Då Johanna brukar dricka mineralvatten som hon kallar även här för abborre vatten för att återuppliva gamla arbetsminnen från stadshuset. Hon har lätt att komma ihåg gamla saker tack vare berättelser. Berättelser fungerar som dagböcker där hon har kamouflerat allting med fiktiva händelser och plats- och personnamn. Utomstående har svårt veta var har hänt på riktigt och vad som är fantasi.

Nyligen hon har påbörjat skriva och diktera en annan framtidsberättelse, *Hjärnan full av hopp*. Namnet till berättelse hon har snott från den europeiska nationalepos, *The Best Years* underberättelse, Hjärtat full av hopp. Namnet hon har lite grann redigerat för att inte för mycket likna på den anonyme nätförfattarens skrönor.

Huvudfiguren i berättelse Hjärnan full av hopp det är Juha Soranen som är såklart jämnårig med författare Johanna. Hon är i killes roll precis som i berättelse Dolda organ. Efternamnet hon har bytt direkt från sitt eget förnamn; sten krossas så det blir grus, *Sora* är grus på finska. Precis så hon brukar tänka då hon skapar figurer i berättelse.

Pertta roas av Johannas abborre vatten. Hon förklarade att mineralvatten kan vara helt vanligt kranvatten det vill sägas vatten där abborrar simmar. Detta hon själv har hört av Leena. Konstig nog den fiskrädda tjejen inte blir förskräckt att fiskar har simmat i hennes dricka.

Dagens sista fikarast slutar klockan 15 då arbetstagarna går hem. Handledarna och Sulo hjälper Hermanni i taxi och Lasse i en vanlig taxibil. Han inte får gå ensam på stan, inte heller åka i bussen. Busshållplatsen finns alldeles bredvid lastbryggan men den impulsiva pojken kunde lätt få för sig att hoppa av bussen och sedan slösa alla sina pengar och sedan sätta sig utanför matbutiken och börja tigga. Då och då Lasse brukar gnälla till handledarna att han skulle vilja köpa en karelsk porr läsplatta från den gröna kiosken strax norr om rondellen i korsningen av Brudgatan och Älgmossegatan. Den gröna kiosken säljer också fyllda tunnbröd.

Bakom kiosken det har varit en elektronikfirma som nyligen gick i konkurs och byggnaden kommer inom kort rivas och marken saneras eftersom dessförinnan i byggnaden fanns en mack. Så fort när Lasse gnäller att han skulle vilja gå till kiosken så någon av handledarna följer med honom dit. Lasse är helt besatt efter lotter, speciellt i Bingolotto. Programmet sänds varje söndagskväll på den nationella TV4. Kiosker och tipsställen säljer bingolotter som man kan spela framför teve precis som för länge sedan i forna Sverige. Numera i Skandinavien det inte finns kvar detta urgamla lotteriprogram utan istället det har kommit ett nytt spelprogram *Världen runt* samt *Skurtis Games*. Nyligen det har kommit ett helt ny lotteriprogram som heter *Globaljackpot*, även på eurozonen. Förra decenniet Bingolotteriet börjades sända på den finska TV4. Den senaste tiden har tittarsiffror och antalet av lottköpare minskat på grund av byte av programledare. Den första programledaren var Lauri lokomotiv Ollila, en medelårsman med igelkottsfrisyr. Anledning till programledarbyte var att det cirkulerade elaka pedofilrykten om Lauri så TV4 såg sin bästa att byta programledare. Nästa programledare blev blondtjockhåriga Laila Euronen som inte alls är lika omtyckt som Lauri men så småningom tittarna blev vana vid henne men sedan produktionsbolaget bytte igen programledare på grund av meningsskiljaktigheter. Hennes efterträdare blev kring trettioårige busige Riku Ollila. Sedan Riku började leda Postkodlotteriet på samma tv-kanal. Även den är ett urgammelt lotterikoncept där man tillsvidare prenumererar lotter. Många människor avskyr sådana pengahål.

Under Rikus tid även Bingolotto blev rena rama pengahål med massor av avgiftsbelagda telefonnummer dit tävlande ska ringa för att få chansen att vinna ytterligare vinster i direktsändning. Lasse Ladogaaksa är trogen Bingolotto spelare. Lotter säljs också av olika föreningar. Den ivrigaste lottförsäljare i Voimala-huset är Kari Laaksokivi som jobbar på nöjespatrullen. Han brukar gå runt i olika grupper och även i gymnasiesidan för att sälja lotter fast detta är på gråzon. Lottförsäljning kräver licens men Kari inte har en sådan, inte i alla fall inom Voimala-huset. Han säljer Bingolotter för Forssa funktionshindrades idrottsföreningen.

Under Lauri Ollilas tid även Antti och Anna brukade spela Bingolotto men efter programledarbyte de blev trötta på skiten. Programmet blev rena rama fjanteri. Numera dansbanden klinkar sina gasolgitarrer och spelar urgamla tangoers. Småvinsterna minskade och storvinster höjdes till skyarna och det är nästan omöjligt att vinna.

En dag klockan 15 tiden då Johanna hade blivit ensam i fikarummet och inte orkade dricka allt abborre vattnet. Hon inte ville hålla bort de dyrbara vatten rester så hon höllde ibland bitsockren som låg i en näverskål. Ingen idé ta hem eftersom hon hade öppnat flaskan så att drickan kunde ha läckt i tygkassen. I kassen hon hade en gratis nyhetsläsplatta som man kan hämta utanför resecentrum och på torget. På väg till jobbet hon brukar ta med sig två nyhetsläsplattor. Ena hon ger till arbetsplatsen och den andra håller sig själva.

Nästa dag Anton var skitsur till henne att hon har förstörd bitsockren. Han gissade att det måste vare hennes hyss, vem annars skulle få sådana dumheter, tänkte Anton-Kari. Han dånade till henne inne i handledarkontoret och hotade börja anteckna samtliga hyss och sedan skulle visa Johannas personliga databassida till Anton-Kalle Pummila. Johanna blev chockat och vaknade ur ett slags transliknande tillstånd. Det är arbetsterapeuters och Oilis krånglande som förorsakade för henne ett slags transliknande surhet. Nu äntligen hon vaknade och insåg hur olämpligt hon hade uppfört sig. Sådana gärningar skulle leda till problem och sedan hon skulle få lipa till mamma och pappa, tänkte Johanna medan Anton-Kari dånade. Hennes knän darrade då han hotade börja anteckna alla hyss i databasen. Så här viset man inte kommer tillbaka till informationservice, tänkte hon och kände kalla kårar i ryggraden. Vad skulle hända om Pummila skulle få reda på, tänkte hon. All sannerligen det skulle bli otaliga sittande hos psykiatrin med papiljottliknande givare i huvudskinet. Nu hon kände det samma som år 3000 hos den storbröstade kriminalsnuten. Denna gång det bara var Anton-Kari men även det är för mycket, om jag inte skulle ta använda vettet och bli vuxen så allting skulle gå åt pipan, tänkte hon. Sådan tur att predikat sker inne i kontoret så att andra arbetstagare inte hör. Johanna vädjade till handen på hjärtat att detta inte skulle upprepa sig och inte behövs börja anteckna. Hon erkände sköljmedels- och sockerattacken. Hon bad förlåt och motiverade sig att allt detta bara var på skoj, praktiska skämt. Så är det också. Anton lovade dra ett streck över det inträffade om detta inte skulle upprepa sig. Hon ännu en gång vädjade handledaren att inte anteckna om det inträffade. Anton-Kari lovade att inte skriva om det inte skulle bli nya hyss.

En person som kommer att skriva om det inträffade är Johanna själv, nämligen i berättelsen med täckmantel. Hon bestämde sig skärpa sig för att inte bli stämplat som konstig typ, likadan som till exempel Lasse. Han brukar i smyg sälja porrläsplattor till andra arbetstagare för att få pengar till lotter. De flesta vet att man inte ska köpa något av honom inte heller växla och låna pengar med honom. Besökare och praktikanter han brukar utnyttja eftersom de inte känner honom. Han brukar också känna jackfickor på korridoren. Johanna känner lite oro om handledarna skulle misstänka henne av pengastölder men sådan tur, handledarna känner Lasse alldeles för bra och är på väg lära känna Johanna med.

Slutet av juli samtliga Daily Activity grupper är semesterstängda för två veckor.

Då fastighetsskötärbolaget TK Service, gör underhållsarbete.

TK Service är ett medelstort företag som också gör rekryteringstjänster. Huvudsäte är Virtaus i nordöstra Tammerfors. Företaget har mening att etablera sig även i Skandinavien. Den ägs av långväxta Tero Kuusla.

Eftersom Johanna är nybörjare på Forssan apu så hon inte vet om semesterrutiner. På misstag hon råkade ta början av månad två veckors semester så att slutet av juli fick jobba på gruppen hörnan, som är enda grupp som inte är semesterstängt. Anledning är dessa arbetstagare som bor i gruppboenden och har personliga assistenter. Johanna kunde ha varit hemma men förmodade att även Forssan apu skulle vara öppet. Det var ren chock att hon fick jobba i hörnan och det blev legoarbete, packa bakformar för månadsmarknader.

Bakformar tillverkas av ett företag i Torronsuo som utnyttjar Daily Activity för gratis arbetskraft. Tillsammans med henne var Pertta och Lasse. Som semestervikarierande handledare var Polli Salolehto, en tjock kortväxt gubbe. Han är mycket lugn och humoristisk. Vanligtvis han brukar assistera på Forssa funktionshindrades idrottsförening och är som teckentolk till en dövstum kvinna. Polli skojade mycket med Pertta och upprepade nordösterbottniska dialekter. Många har undrat på hans förnamn eftersom den lite grann klingar kvinnligt. Kanske hans föräldrar tyckte att namnet skulle passa perfekt till sonen. Namnet Polli är ett könsneutralt namn så den passar bra för båda könen.

Början av juli det var bröllop på stugan i Pargas, nämligen Janette och Olli-Kari Jussila gifte sig. Han bestämde sig ta brudens efternamn eftersom snuskhumrar brukar förvränga hans efternamn till *Nussila*. Det är jobbigt fast han är humorist. Namnet Kivinen låter som stenhård och maskulint, precis som Olli-Kari har uttryckt det. Distanstyrkt robotpräst invigde Janette och Olli-Kari till äktenskap utanför stugan. Multimediekamerorna filmade från alla möjliga håll och såklart det var livesändning på Kivinen Arenan. Man kunde välja kameravinkel. En av filmarna var Johanna. På platsen det var samtliga släktingar som bor i Forssa och omnejd samt familjen Nukku.

Johanna var lite spänd i fall det skulle komma Olli-Karis gamla arbetskompisar från S-L Safety och då det skulle vara risk att de skulle råka vara samma personer som hon har visat långfinger ute på stan. Hon hade tur att så skedde inte. Inte en enda S-L Safety väktartekniker. Det verkar att även Olli-Kari avskyr sin gamla arbetsgivare och gamla kollegor. Han fortfarande är som *Deep Throat*, visselblåsare för Magnum Johansson och har lärt sig mycket skandinaviska. Magnum har undersökt bland annat IP-blockering på Tvåstad stadshuset som är ett likadant fall som det hände på Forssa stadshuset. Olli-Kari inte kan ens ana att hans nyblivna frus kusin är skyldig till blockering på Forssa stadshuset. Ännu mindre vet Magnum som inte känner till händelsen i Forssa. Han vet inte heller vem som hade blockerat IP-adressen i Tvåstad heller. Han har försökt lösa fallet men misslyckades på grund av brist på bevis.

Kukka Nukku följde vigsel från rödvitrandiga hängmattan och drack Power öl samt rapade så att Tuukka fick skämmas. På platsen det var också Tuukkas föräldrar och syskon.

Efter vigsel det var kaffeservering på den stora gräsmattan, samma gräsmatta där flickorna lekte början av 1980-talet tillsammans med Jasmiina Korhonen. Idag den 33 åriga Janette inte längre är intresserat av krigslekar utan kärlekslekar. Innan hon träffade Olli-Kari så hon hade ofta drömt att det skulle vara roligt att dricka Tequila under killar. Nu det får plats mycket Tequilaflaskor på den korpulenta Olli-Kari. Nu Janette och Olli-Kari kysser varandra i partytältet som är större än militärtältet från 1980-talet. Brudgummen verkligen är tjock så att Janette ser ut som en liten loppa. Framför bröllopparet det är enormt presentberg. Kyssande avbröts av ett rop: "Visa inte vad gjorde ni på er första träff!" Det var Mikaela som ropade det. Hon är lika lustig som pappan Kaarlo medan broder Rico är lika pratsam som mamma Frida. Yngsta Jeesus är mitti mellan. Janette skrattade: "Okej, för ert skull, nu vi ska öppna presenter!" och tog tag i brudgummens hand och med andra handen tog fram den första presenten. Samtidigt som de öppnade presenter så de skojade friskt.

Antti, Anna och Johanna hade köpt gemensam present eftersom Johanna har nu mindre inkomster men ändå hon drömmer om bilbyte. Orsaken är att Volkswagen har repor, ovarsamhetsrepor. Mamma och pappa är rädda att orsaken är att dotter kör bil utan glasögon. Ofta mamma brukar upprepa och ruska huvudet att det är makalöst att halvblind köra bil.

Anttis, Annas och Johannas gemensamma present till bröllopparet var en toppmodern espressomaskin, ingen kapselmaskin utan nästan som kaffebryggare.

Då kusin och Olli-Kari öppnade paketet så Johanna tänkte sockerattacken på jobbet. Kusintjejens espresso man inte ska söta eftersom hon har diabetes. All sannerligen Olli-Kari skulle gilla extra söta espresso eftersom han är så tjock.

Jaana-Mari köpte till bröllopparet en skoputsarmaskin som hon hittade i en lågprisbutik i Åbo. I apparaten det finns ett hål dit man sätter sko topp och sedan maskin börjar borsta och polera skon med mjuk borste samt skydd lackar.

Efter presentöppningen Kaarlo promenerade med sina händer och trallade fräcka sånger. Samtidigt Johanna i smyg beundrade kusin Jesus. De båda satt vid trädgårdsbordet på gräsmattan och åt godis ur stora glasskålen. Även Jaana-Mari åt goda Fazer chokladgodis. Precis som vanligt, Johanna satt mellan mamma och pappa fast hon skulle ha velat sitta på Jesus knä. Det vågar inte en blyg tjej göra. All sannerligen lillasyster skulle börja vissla som en Urban, tänkte Johanna. Omkring Jesus det var hans mamma och syskon. Rico har många gånger beundrat Johanna och skulle vilja krama henne men vill inte eftersom kusin är så blyg. Johanna har ganska neutrala förhållande mot Rico men hon diggar kusin Misha. Om hon skulle vara modigare så hon skulle välja Jesus och koppla in charmen. Det kan hända att Jesus skulle vilja börja dejta med Johanna eftersom hon är så mysig och snäll tjej samt deras bådars namn börjar med samma bokstav. Johanna och Jesus har J-fetisch, ett slags J-kåten.

Nu hon beundrade Jesus händer som såg ut starka. Hon försökte tänka tyst inom sig kärleksdiker för att det skulle bilda telepatisk förbindelse. Hon inte vet att en sådan redan finns. Det blev telepati slutet av förra decenniet då hon brukade drömma och onanera om sin kusin. Då han kände som om ansikte och hjärtat skulle brinna och tänkte jämt kusin Johanna. Han förstod inte varför han tänkte ofta henne och tänker fortfarande. Så fort han kopplar av eller ser Anna och Antti så Johanna kommer i tankarna. Han inte vet att det är Johanna som har på flit försökt och lyckats skapa telepatisk förbindelse. Detta är värre än telefonterror men tur nog Johanna är pålitlig men och andra sidan man inte kan vara säker hur hon skulle reagera om de skulle vara helt ensamma på öde ö. Skulle Johanna klara hålla fingrarna i styr? Hur är det med Jesus, skulle han kunna hålla fingrarna i styr? Så brukar de båda tänka vid läggdags i sängen. Nu i trädgården på stugan i Pargas Jesus märkte Johannas blickar men inte vågade ge en enda gest. De båda är blyga inom kärleken men han är en aning modigare men blyg inom kusinkärleken. Han har i sikte en skolbekant, Daniella Tammilehto heter hon. Henne träffade han inne i en tatueringsbutik inne i Arkaden där hon arbetar. Just där Jesus fick lov att navelpierca sig. Så länge han inte har tatuert sig men all sannerligen kommer att göra det. Han tycker att det är upphetsande om man skulle tatuera bredvid navel. Han har drömt på natten en stor tatuering på buken och det var Johannas bild. Drömmen beror på telepatin. Johanna har lagt märke att hennes G-punkt finns bredvid naveln men inte kan ens tänka tatuera sig. Ibland tatuering upphetsar henne men som nackdel är att en tatuering är evig i alla fall om man inte äger tjock pung. Eftersom hon är en kvinna så hon inte har fasta pungar utan bara en liten rosa portmonnä som inte är så himla full. För några år sedan vid läggdags hon brukade skriva kusinpojkers namn på sin hud och sedan under täcket höll andan. Hon tänkte om hon skulle dö och sedan mamma och pappa skulle se namn på huden. Som levande hon inte vågar berätta för föräldrar att hon älskar Joonas, Jesus och lite grann Misha.

Nu Johanna, Jaana-Mari och Jesus äter mycket godis. Speciellt Johanna och Jesus är riktiga gottgrisar medan Jaana-Mari är måttligare med godisätande. Konstig nog Jesus inte har extra kilon. Det beror på att han brukar en gång i veckan ta joggningsrunda på Sandbo motionsspåret. Om Johanna skulle veta att kusin joggar där så hon kunde tajma och gå dit. Där finns motionsspår med elljus. På vinter man kan åka med skidor. Några gånger han har testat judo med pappa men inte blir intresserat. Kaarlo har inte på flera år utövat judo men har försökt peppa yngsta sonen att börja judoträningar men förgäves. Motionsspåret ligger längst bakom Sandbo villa- och radhusområde, nordost om Ljungvägen som svänger runt stadsdelen, börjar från Zumila och slutar till gränsen av Estbacka och Tallvirkeslund-Halvor.

Jesus också har provat med mamma Breakdance men inte det heller intresserar Jesus Kivinen eftersom i danslaget alla pratar kajanaländska samt de flesta är gamlingar. Jesus har blivit blandspråkig, blandar tavastländska, riksfinska och kajanaländska så att det låter lustigt.

Jaana-Mari lade märke på systers kärleksfulla blickar mot kusinpojke och gissade att hon är kär i ungen precis som hon brukar kalla Jesus för. Det var länge sedan han var unge men i Jaana-Maris ögon han är unge för alltid. Visst även hon tycker om honom men bara som släkting. Hon har roat förhållande till Jesus, rättare sagt till samtliga namnen. Samma gäller även om kusin Joonas.

Kanske Johanna skulle lättare våga avslöja för mamma och pappa att hon är förtjust i kusinpojkar än Jaana-Mari. Hon är ett så kallat normalstörd medan Johanna är lättare funktionshindrat som numera kallas i folkmun för funkis.

I skolan Jaana-Mari kallades för *Sillen* eftersom hon är kortväxt. Kanske Sillen är medveten att det kan bli inavel om man skulle jucka med kusiner.

Johanna blir upphetsad av tanken inavel eftersom då det blir spännande blandning mellan mammas och pappas DNA men hon också är medveten att även ärftliga sjukdomar kan dubblas. I Kivinen och Karjalainens släkt det finns hjärtsjukdomar så det är hjärtat full av hopp att ättlingar inte drabbas av det. Det skulle vara jökla risktagande om Johanna verkligen skulle verkställa sina kärleksdrömmar med kusiner.

Hemma med mamma och pappa Johanna brukar kalla Kaarlos och Fridas yngsta son för yngling medan Jaana-Mari kallar för unge, Kaarlos unge. Såklart systrarna kallar sina kusiner med riktiga namn då de är bland andra släktingar precis som nu. Då de säger supersnabbt samt säger typ Denne Misha, denne Joonas.

En sak irriterar Johanna hos Jeesus, becksvarta håret. Han är född som ljushårig men nyligen har färgat till svart eftersom han har något slags gotiska boom som all sannerligen det kommer från Daniella.

Mötet mellan Jeesus och Daniella kan vara Johannas förtjänst nämligen åren 2999 och 3000 hon skickade anonyma vykort med kärlekstema i internkuvert till Mauno Jokinen gymnasiet och adresserade till Jeesus Kivinen på estetiska. Hon undertecknade kärleks kort med; *You Know Who*. Det kan vara så att Jeesus förmodade och fortfarande förmodar att kärleks kort kommer från skolkompis Daniella. Såklart Daniella hävdar att det är hon som hade skickat kärleks kort då den snygge eurohanen närmade henne, så det kan vara Johannas förtjänst att Jeesus och Daniella blev ihop. Ändå Jeesus fick en liten aning att kanske trots allt det är den busiga kusintjejen men sedan tänkte på den lika busiga Daniella då han kom på att kusin Johanna är blyg som en filmjolk, klockren funkis, precis som Jeesus tänkte då han fick anonym kärleks kort.

Arbeten började i augusti och Johanna fortsätter motvilligt på Daily Activity grupp Forssan apu. Under hösten hon och även andra kvinnliga arbetstagare fick ögongodis, nämligen det började en praktikant, blivande handledare eller sjukskötare, en ung serb, *Trajan Mladić*.

Samtliga kvinnliga arbetstagarna var stenkåta i honom, till och med den nära sextioåriga Sirkka-Oili klappade honom på rumpen och fotade och filmade honom. Sedan hon lade foton och filmsnuttar på den stora bildskärmen i vilrummet. Trajan bara är 16 år gamla. Han är mycket barnslig så det blir spännande att se hur det går hans underskötutbildningar, tänkte handledarna Anton-Kari och Lyly. Trajan inte är funktionshindrat utan är en praktikant från Mauno Jokinen gymnasiet. Där finns inte längre några gymnasiespecialskolklasser som har flyttats till Voimala-huset.

Att Trajan inte är en funkis, upphetsar Johanna. Hon bestämde sig hålla sina känslor hemliga för annars handledarna skulle ha börjat fundera hennes syndrom.

Kanske Trajan skulle bli bra handledare eller läkartekniker men först han ska skärpa sig rejält. Det lyser genom hans barnslighet. Han klär upp sig lättsamt så att naveln syns.

I våras, direkt efter Johanna, började på Forssan apu en ny arbetstagare, Anni Mattila, som glori på Trajans sexiga rumpa. Hon har ryggbesvär och använder stödvästar. Hon är en riktig skällare, speciellt hon brukar skälla Johanna för Kajanalands jävel. Av detta Johanna blir ledsen i sinnet men så länge har lyckats dölja sina känslor. Hon vet att Anni bara är funkis och inte vet vad hon säger för något. Anni bor i Liesjärvi och då och då hjälper på en liten mataffär som ägs av familjebekant.

Anton-Kari och Lyly har otaliga gånger ruskat huvudet att detta lilla postorderföretag har blivit rena rama bordell där det inte snackas annat än om sex och sex och åter igen om sex.

Johanna komihåg lustiga semesterminnen från 2995 i den lilla skandinaviska staden Åmål, nämligen den lilla mysiga bordellen *Fucking Bordell*. Lustigast av allt, den ägs av utbildningsbolag Suner. Hon har funderat om hon skulle våga berätta om detta till handledarna. Hon kunde tänka sig söka arbete därifrån men dessvärre hon inte kan skandinaviska. Kanske Jessica Stenig kunde lära henne men det finns ett problem, hon inte vill ens chatta. Varför hon inte vill chatta, är hon bara blyg, precis som Johanna brukar ofta tänka medan hon tittar på sajten Stenig Play. Hon har fäst sig i denna okända Jessica. Kanske det bor en liten lesbisk inom henne men så liten lesbisk att hon inte vill komma ut ur garderoben. Helst Johanna skulle vilja ha en pojkvän men det är svårt eftersom samtliga killar verkar vara upptagna. Därför hon lätt blir fäst i kusiner eftersom hon vet att en del är singlar men dessvärre hon inte vågar ta första steget så länge de är singlar. Så fort när kusiner blir ihop med någon så Johanna tyst inom sig svär och kallar kusinpojks flickvänner för jökla lesbiska.

Nu på jobbet Johanna inte vågar eller vill börja flörta med Trajan. Han är jämt omringat av vuxna kvinnor som kniper honom i rumpen och fnittrar om sex. Trajan inte reagerar på något sätt eftersom även han är barnslig. Arbetstagarnas barnslighet beror på deras funktionshinder medan Trajan bara är löjlig unge foster fast han är sexton år det vill sägas snart vuxen skäggig man.

Johanna sitter inne i Callcenter mittemot Hermanni och programmerar daglig varuinformation i assistansrobotar. Däremellan i smyg hon skapar i robotar krypterade mappar med konstiga namn. Dolda sektioner hon namnger efter kajanaländska rastplatser och nöjesparker. Handledarna är ovetande att robotarna har fått extra egenskaper.

Hermanni börjar bli trött på att sitta framför beställningstelefon med trådlösa headset. Han hör inget vad kunden säger på grund av himla oväsen från korridoren. Det går inte heller spela in eftersom oväsen kommer med i hårddisken. Det finns ingen dörr mellan Callcenter och korridoren för att Hermannis rullstol kunde passera obehindrat. Herr Kuusikumpi är trött på att sitta varje dag i Callcenter. Tack vare den fullautomatiska rullstolen han kan ta sig till köket men behöver hjälp då han vill ha en kopp kaffedryck. Kaffe han brukar dricka med hjälp av ett sugrör.

Han behöver också toahjälp; handledarna eller Sulo lyfter upp honom på bajspodium och sedan tillbaka i rullstolen. Hermanni har bara några fungerande fingrar som ofta är hård i knytäve. Klockan elva brukar Sirkka-Oili ta motoriserade matvagnen och går brummande ut till den stora korridoren för att hämta lunchlådor från lastbryggan.

Ofta just då beställningstelefon ringer så att Hermanni har det tufft att han inte hör vad kunden säger i andra ändan av trådlösa.

Just nu handledarna planerar att ordna nya arbetsuppgifter för Hermanni, nämligen som föreläsare. Han kunde rulla rund i olika grupper i huset och föreläsa om livet som rörelsehindrat man.

Eftersom Johanna arbetsplats är mittemot kommunikationsbordet så hon ser varje dag Hermannis runda och mulliga ansikte så hon började känna lite grann förtjusning i honom. Hon bestämde sig bekämpa mot sina känslor eftersom det är ingen idé upphetsa denna olyckliga pojken samt sig själva. Det blir inget av sex eftersom personliga assistenter skulle lyfta honom på henne och sedan stoppa snobben i henne, så brukar Johanna tänka varje dag medan hon sitter mittemot Hermanni och programmerar roboten och däremellan skriver sina berättelser.

Hermanni och handledarna inte ens kan ana vad den lustiga blondinen tänker. Om de skulle veta så hon skulle få snuskhumeurs rykte. Johanna brukar sutta bort sina förtjusningstankar genom att tänka att även Hermanni är en konstig typ och hon inte borde bli kär i konstiga typer, tänker hon. Trajan inte är en konstig typ eftersom han är praktikant från normalgymnasiet. Han är barnsligare än Johanna. Han brukar kalla Johanna för Pohanna. Kanske han inte klarar riktigt uttala hennes namn rätt. Hon bryr sig inte om detta och orkar inte lära honom uttala namnet rätt.

Även många tavastlänningar brukar uttala hennes namn med tavastländsk accent. Hon är vana att höra den kajanaländska uttal. Skillnaden inte är speciellt stor men i alla fall avsevärt.

Om några veckor Trajans praktik upphörde och då det blev lugnt och ro på Forssan apu. Johanna sade till Anton-Kari att nästa gång de skulle ta istället kvinnliga praktikanter för att bevara lugnet. Även Anton tycker det samma men dessvärre inte kan påverka till könet eftersom då det skulle vara könsdiskriminering. Handledarna inte kan ens ana vilken cirkus väntar sig om några år.

Johanna har visat för handledarna ett kort stycke av berättelse Dolda organen som passerar på 4000-talet och handlar om arbetarkille, Jyri som börjar motvilligt på framtida Daily Activity och distans botar en tjej som liknar på verklighetens Hermanni. Jyri är såklart Johanna själv, allting är vänt upp och ner så att kvinnor har blivit män och tvärtom.

Handledarna blev helt förtrollade att Johanna kan skapa så realistiska men noggrant kamouflerade berättelser, fenomenalt precis som de sade i kör. Anton-Kari suckade att hoppas Hermanni skulle uppleva mirakelbot eftersom enligt läkare han är dömt att sitta för alltid i rullstol. Han har suttit i rullstol ända från födseln. Hans barndom var mycket chockerande eftersom hans bror avled i en dykningsolycka.

En vecka före jul samtliga Daily Activity grupper i Voimala-huset samlade sig till entré kaféet för julfest med julklappsbyte. Var och en som ville ha julklapp, lämnade någonting som är värd 30 euro i tomtesäcken. Johannas insats var läsplattroman, Marsvins år, av den skandinaviske humorförfattare Arnold Hällsten. Hans verk har översatts på olika språk däribland finska. Läsplattroman Marsvins år också har blivit som film som Johanna såg i skolan i Nyslott. Det var då hon blev förtjust i författaren.

Arnold har skrivit massor av humorromaner som till exempel *Ada och Elgar*, *Rutgersson lång och stumpis* samt *förtjusande massjuck*.

Johanna fick i julklappsbyte en liten jullampa som drivs av ljuset som kommer all sannerligen från den översta fjärde våning där det finns Suners specialbutik som säljer speciallampor med solcell.

Arnold Hällstens läsplattroman gick till Anton-Kari. Det inte var slump utan han på flit markerade diskret paketet från Johanna eftersom hon hade ofta berömd den skandinaviske humorförfattaren.

Arbetstränare Sulo fick en rumpvisande porslinstomte och inte blev glad. Han kastade tomten mot väggen, tur att tomten inte träffade mot glasväggen mellan kulturcentrum och kaféet för då det skulle ha blivit dyr räkning. Sulo är konservativ troende och inte kan acceptera smaklösheter som rumpvisande tomte. Redan en tomte är för mycket för honom inte snacka om tomtes rumpa, fnös han. Samtliga närvarande skrattade ljuvligt denne gamle tjocke gubbens reaktion. Egentligen Sulo inte alls är så gammal utan högre medelår.

Som jultomte var Sirkka-Oili som alltid säger att hon inte vill vara som tomtemor men sedan ändrar sig då handledarna börjar titta efter någon som vill vara som julklappsdelare. Hon är en riktig nejsägare.

Sylvester Delors satte sig nära Johanna och började babbla så att hon blev förbannad av hans pratsamhet och överaktiva beteende. Hon tänkte tyst inom sig att Sylvester hade glömd ta sin medicin. I skolan han vägrade prata men nu han pratar alldeles för mycket.

Våren 3005 handledare Lyly Ilaskivi gick i ålderspension. Han kommer att syssla med sin hemträdgård tillsammans med frugan Lilli. Johanna skojade till honom att han blir sin egen handledare och kommer ha mycket daglig verksamhet. Då Lyly skrattade med sin gubbaktiga röst: "Japp, alldeles rätt!"

Lylys efterträdare blev en ung tjugofemårig ljushårig pedagogtekniker, Juha Janatuinen. Hans sambo, Jonna Jonasson, har en femårig son, Melvin, från tidigare förhållande. Just nu hon är på smällen och väntar gemensamt barn med Juha och enligt ultrabildljudundersökning det är ett gossebarn.

Eftersom Juha har vackert ansikte så Johanna blev stormkär i honom. Hon är extra känslig för vackra killar som har namn som börjar med j-bokstav. Hon har J fetisch och blir lätt kåt i killar med namn som börjar med denna bokstav. Till och med hon tycker om sitt eget namn, bara för att namnet börjat med samma bokstav som kusinerna Joonas, Jeesus och James. I denna ordning. Såklart hon är blygsamt förtjust i den sistnämnda eftersom han är böterkött.

Juha Janatuinen verkligen är en eurohane. Alla tjejer lätt blir förtjust i honom. Johanna blev glad att tjomme är en handledare och inte en konstig typ som hon brukar inom sig kalla arbetstagare för. Hon bestämde sig hålla förälskelsen som hemlighet eftersom kille är ju upptagen. Även herr Janatuinen har en förbaskade lesbiska som flickvän, precis som Johanna tyst inom sig svor. Även nu det är bra att hon inte tänker högt precis som de flesta funktionshindrade för då det säkert skulle bli problem. Varje gång när Juha hjälper Johanna att programmera assistansrobotar så hon känner sig hur det hettar kinderna och en varm våg kommer över henne samt äggcellen börjar aktivera sig. Hon har svårt koncentrera sig att titta hur man programmerar dagliga varor i robotens databas. Visst hon kan göra detta men dessvärre handledarna inte är nöjda på resultatet samt man ska använda den officiella Picture Factory applikation. Hon tycker att programmet är alldeles för enkel men samtidigt krånglig. Hon kunde lekande lätt programmera eget sätt. Handledarna inte kan ens ana att hon brukar i smyg programmera artificiell intelligens i robotarna och krypterar allting i en extra mapp. Inte ens den extra mappen kan hittas om man inte vet om det.

Vad Johanna inte vet, Juha och Anton-Kari anar att hon är kär i Juha eftersom hon blir rodnar direkt när Juha sätter sig nära henne samt tar på henne. Hon inte vill ha beröring av andra men bara Juha får ta på henne.

Nyligen Anton har läst Johannas framtidsberättelse, Hjärnan full av hopp med Juha Soranen i huvudrollen. Anton-Kari förmodar att hon hade fått inspiration till figuren av kollegan Janatuinen. Så är det inte. Hon har skapat figuren långt innan hon ens kände Juha Janatuinen. Då hon inte kände någon som heter Juha och därför hon namngav figuren till Juha som avspeglar henne själv. Detta Juha och Anton inte kan veta.

Vinter 3006 Jeesus Kivinen och Daniella Tammilehto fick en välmående pojke som de namngav till Liam Pingvino. Höstas de förlovade sig. Under förlovningskaffet han kom ihåg kusin Johanna och då han fick plötsligt ett brummande halsläte. Mamma Frida frågade förvånad: "Nå lillen, vad är det med dig?" då han skrattade: "Haha, kaffe gick i fel hals!" och harklar sig.

Samtidigt i Callcenter på Forssan apu Johanna brummade lite grann för att tanke om Hermanni skulle gå bort. Hon försökte tänka istället på kusin Jeesus.

Jeesus Kivinen inte kan fatta varför han hela tiden tänker på Johanna. Han har försökt allt för att ta bort tankarna från henne men det är svårt. Han brukar få erektion så fort kusintjejen kommer i tankarna. Om Johanna skulle veta att mellan henne och Jeesus det finns telepatisk förbindelse så hon skulle ta tjuren vid hornen och bjuda honom till fika. Hon förmodar att telepati bara är önsketänkande.

Jeesus och Daniella kommer senare gifta sig och detta sker efter förlossning. Kaarlo och Frida är stolta farföräldrar att nu äntligen även det yngsta barnet håller på och grundar familj. Mikaela och Rico redan har två barn. Mikaela är gift med Akseli och deras barn heter Josefiina och Jasseri. Ricos fru heter Saimi Bergström och barnen heter Julle och Olli.

Så fort när Johanna hade hört att nu även denna favoritkusin har förbaskade lesbiska som flickvän så hon blev förbannade sur att hon har otur i kärleken. Nu Misha är den ända kusin som är singel och oskuld om man inte räknar lille James.

Hur i sjutton hon skulle bli av med denna förbaskade blyghet och hatkärlek mot den mysige Misha, brukar hon ofta fundera.

Johanna känner vemod att pappa och mamma inte blir som morfar och mormor. Goda råd är dyra, precis som hon brukar ofta tänka. Ibland hon önskar om mamma och pappa skulle para henne och Misha men så verkar inte ske.

Som liten tröst att även lillasyster är så länge singel men det bara är tidsfråga när Jaana-Mari hittar en gubbe och börjar göra barn. Knappast hon är oskuld. All sannerligen hon har otaliga gånger juckat i sängen där storasyster brukar sova.

Jaana-Mari brukar ofta spana killar tillsammans med sina väninnor i Åbo. Just nu hon håller på och flyttar till Kortdalens förort i norra Åbo. Där hon har nyligen köpt en bostadsrätt. Finare och nyare än den som hon sålde till storasyster.

Johanna har ibland tänkt om hon skulle köpa en sexrobot, likadan som pappas arbetskompis hade i Nyslott men sådana apparater är alldeles för dyra för en Daily Activity arbetstagare. Kanske hon skulle få bistånd från samhället nu när hon har ordnat sina gumsepapper. Hon inte orkar börja en sådan rumba eftersom då det skulle bli mer gumseuppgifter i databaser, precis som hon brukar ofta fundera. Av samma skäl hon vägrar skaffa en kontaktperson eller assistansrobot. Om hon skulle skaffa en robot så det ska vara en sexrobot, helst en sådan som man själv kan programmera.

Hon kunde köpa på jobbet en assistansrobot som hon kunde omprogrammera men dessvärre robotarna på Forssan apu är alldeles för dyra för privatpersoner. Syftet med robotar på Forssan apu är att underlätta vardagen för funktionshindrade. Det är vanligt att läkare skulle skriva ett recept så att Insurance Cash skulle betala.

Johanna inte vågar prata om sexrobots planer eftersom i familjen allting inom sex det är tabu.

Knappast mamma och pappa skulle betala porrprodukter för dottern. De är rädda att porren skulle göra dottern hel tokig.

En tisdagspromenad man besökte i en sexbutik i stadens centrum. Det var Anton-Kari som hade promenadstur och bestämde sig besöka där eftersom arbetstagarna ville kika in i denna spännande butik. En av de ivrigaste var Johanna. Visst även Anton var lite nyfiken på denna lilla butik och tittade med rodnade ansikte butikens varor. Det var massor av olika sorts stavar och dildos samt uppblåsbara Arne och Barbara dockor.

Johanna såg en fin sexrobot som också har fint pris; fyrsiffrig summa det vill sägas alldeles för dyr. Hon bestämde sig att inte slösa sina pengar i maskinälskare utan hålla hjärtat full av hopp så skulle någon vacker dag hitta den rätte. Knappast det sker på arbetsplatsen, i alla fall inte i den nuvarande. Inte har lust att gifta sig med en konstig typ eftersom en sådan man inte kan visa upp på vigselballen, precis som hon ofta brukar fundera.

I april 2006 Johanna fick vara med och starta helt ny Daily Activity grupp inne i källaren på stadshuset. Nämligen lunchrestaurangen blev en del av Daily Activity.

Det är kockarna Reetula och Raivio som står bakom idén för att kommun inte skulle automatisera köket. Den förnyade lunchrestaurang namngavs till *Restaurant Kaupunginkellari* som är en del av utbildningsbolag Suner och omsorgsförvaltningens kommanditbolag fast den står utanför Voimala-huset. Nu det finns två grupper som står utanför; Messenger Service och restauranggruppen. Digitalkontoret lämnade restaurangansvaret till det nybildade kommanditbolaget.

Johanna inte vill fastna i någon av grupper utan vill få vanligt jobb så hon tackade ja till att pröva på denna nya restauranggrupp som Anton föreslog. Samt hon skulle vara synlig i stadshuset i fall hon kunde komma tillbaka till informationsservice, precis som hon tänkte.

I restauranggruppen det började en handfull arbetstagare. En av dem är spinkig, ljushårig Elmo Yrjölä, som liknar på en liten loppa. Johanna blev fäst i honom men bestämde sig hålla detta som hemlighet eftersom han är ju en arbetstagare. Hon inte kan ens ana vad komma skall och hur mycket hon kommer att umgås med ungherre Yrjölä. Hon och Elmo har stor åldersskillnad. Visst Elmo är mysig kille. Nyligen han har börjat dejta med en tjej i Loimo.

Elmo Yrjölä slutar inom kort på hotell- och restauranglinjen på Praktiska gymnasiet. Just nu han pryar på restauranggruppen. I höst han börjar där på heltid. Han hade sämre otur än Johanna att direkt efter gymnasiespecialskolan börjar på Daily Activity medan Johanna jobbade först på vanliga arbetsplatser. Hotell- och restauranglinjen är före detta konsumtionsutbildningslinje som förnyades i samband med omsorgsreformen. Gymnasiespecialskola heter inte längre så utan bara Praktiska gymnasiet för att de funktionshindrade skulle slippa bli stämplade. Elmo har hunnit gå i båda skolor; i den nya i Voimala-huset och i Mauno Jokinen.

Johanna och Elmo kommer bra överens. Hon lärde honom lustiga kajanaländska barnvisor som till exempel *Haren satt på marken* och *Imse vimse spindel* på kajanaländska. Johanna trallar inte med ursprungliga texter utan med lustiga och småfräcka texter som hon hade lärt av Leena. Nu Johanna mådde bra att Leena Lehto jobbar bakom väggen, denna gång bakom den andra väggen. Kopieringscentralen ligger mellan informationsservice och restaurangen.

Även i Forssan apu hon har trallat dessa lustiga och småfräcka visor så fort när handledarna inte var närvarande. Lasse började fnittra eftersom Johanna är så modig att hon vågar sjunga fräckt. I visan *Imse vimse spindel* det är ett ställe där spindeln klättrar upp på träden så hon sjunger högt nästan som en operasångare. Det passar bra, nämligen Johanna har bott ett halvt år i operastaden Nyslott.

Elmo skrattade ljuvligt till denna lustiga blondins sjungande. Leena hade lärt Johanna nya texter till *Imse vimse spindel*; *Imse Vimse spindel bläddrar upp på snoppen den röda...* Allt detta Johanna sjöng inne i restaurangköket som en operasångare så att kockarna fick otaliga gånger gapskratta. Sist på dagen man tvättar köksgolvet med högtryckstvätt. Detta är Johannas älsklingsuppgift och började kalla högtrycksslangen för slang-Oili. Snart restaurangfolket började kalla högtryckstvätten för detta och inte vet att hon syftade på kvinnan på informationsservice, hon som ofta brukar rethosta.

Varje dag Johanna hälsar på Leena nu när de jobbar igen på grannavdelningar. Även Leena är glad att nu igen denna lustiga blondin är igen i huset och bakom väggen men dessvärre hon inte längre kan vara som hjälpflicka Anni eftersom hon inte är på öppen arbetsmarknad.

Ofta Johanna brukar säga till Leena att hon längtar tillbaka till informationsservice. Leena brukar svara: "I så fall du bör bjuda till rehostare arsenik behandlade bullar så att det blir en plats ledig!" Leena är skittrött på Oilis rehostande och mördande blickar.

Johanna berättade Leena att i restaurangen jobbar en snygg finnhane. Då Leena skrattade: "Makalöst, du är visst översexuellt och blir kär även i en herrcykel, nå Johanna pohanna, har du fått smaka snoppen?" då Johanna: "Nä, inte än, han redan är upptagen!" Leena skrattade precis som vanligt: "Du kan ändå kontrollera killes utrustning att har han bra snopp och grejer!" då Johanna lovade göra detta. Leena skojade: "Haha, det tror jag inte, all sannerligen en feg hare skulle skutta i dina byxor och där redan finns en hel djurpark!" och skrattade med hoppande bröst.

Restauranggruppens handledare heter Pekko Anttila, en femtioårig man som är mycket energisk men enligt utseende han ser ut väldigt gammal och grå. Han är måttligt humorist men inom honom bor en liten cylinderhattfarbror, enligt Kivinens insiderslang, en ihilist. Pekko är sträng men rättvis.

En annan arbetstagare i restauranggruppen är en korpulente Simo Itälä som är mycket lugn men även han skrattade då Johanna började sjunga samt busade med Elmo. Den tredje arbetstagaren heter Albert Milosevic från Bosnien. Han trivs inte så bra i gruppen eftersom där man stycker ofta väldiga griskroppar och han är stenhård muslim. Medan han såg grisstyckning så han blev hungrig men inte kunde prov äta. Annars han är mycket lat. Latheten han har lärt sig från grannmannen Anatoli. Han bor i stadsdel Kaarlo, i en trevåningshuslänga.

I gruppen det jobbar också en assisterande handledare, Lordi Tomila. Enligt utseende man kan tro att han är en trångsynt men utseendet bedrar. Han är mycket humoristisk och brukar gapskratta till Johannas historier och trallande. Lordi gillar modernt hårdrock och brukar tralla den hetaste hårdrockslåten av det karelska bandet *Herra*. Låten heter *Hardrock Jimmel*. Låten är en riktig brumm-rock så att tonsillerna hotar att spräcka. Hårdrocksbandet *Herra* vann överlägset årets Eurovision Song Contest eftersom låten väcker uppmärksamhet.

Afrika skulle vilja komma med i denna urgamla sångtävling men då det skulle bli alldeles för lång så afrikaner får nöja sig till den likadana Afrovision Song Contest där bongotrummorna dunkar.

Johannabestämde sig vara i denna lilla restauranggrupp bara två och en halv månad eftersom det är tufft att jobba i en lunchrestaurang men uppgifterna är alldeles för små så det är bäst jobba i Forssan apu. Helst hon skulle vilja jobba på informationservice men vägen dit hindras av rethostar fittan, precis som Johanna och Leena brukar säga.

På stengolvet i restaurangköket fötterna blir trötta men övrigt det är intressant. Det bästa är den söte Elmo och närhet av hennes favoritarbetsplats.

Johanna hörde att här i restaurangköket det finns en konstig regel, nämligen om man har varit utomlands så man ska lämna avföringsprov till läkaren. Hon inte vill börja busa med sina skitar så hon bestämde sig sluta i gruppen och samtidigt hålla tummarna för ett mirakel att hon kunde komma tillbaka till favoritarbetsplatsen. Som ett slags kompromiss kunde vara att börja på fjärde våning i Voimala-huset. Där har hon kollat några gånger. Intressanta solpaneler som marknadsförs i Forssa och omnejd, tänkte hon. I Virtaus finns Suners huvudkontor.

Johanna är intresserat av receptionsjobb och lite grann att utveckla solpaneler, kanske man kunde skapa artificiell intelligens i solpaneler så att det skulle lagras varenda strimla av ljus, precis som hon brukar tänka. Så länge hon ska nöja sig till Forssan apu och vänta tills rethostare skulle förstå att pensionera sig. På Forssan apu man inte behöver lämna in avföringsprov och där hon har gott om tid att redigera berättelser samt i smyg programmera konstgjord intelligens i assistansrobotar.

Där hon också kan beundra den snygge Juha, verkligen som eurohane, ingen konstig typ.

Ibland hon har funderat om Café Suner skulle vara bra arbetsplats. Där finns två sköna finnhanar.

I alla fall Sylvester inte är en sådan, precis som Johanna brukar tänka, medan hon köper kaffe.

Oftast vid kassan det står Uno eller Jesse. Handledare Markus oftast sitter inne kontorshörnan i reparationsgruppen och surfar på nätet.

Sylvester är dålig med pengar så han inte får ta betalt, inte heller använda kassamaskin.

På Forssan apu det finns mycket spilltid för att skriva berättelser. Tänk om man skulle få eget rum så man kunde diktera istället för att skriva med det urgamla tangentbordet. Hon skulle vilja äntligen sätta punkt för berättelsen om Jill-Arthur och sedan koncentrera sig till framtidsberättelser, Dolda organen och Hjärnan full av hopp. Hela tiden det händer mycket saker i hennes liv och hon får mer och mer inspirationer till huvudfigur Juha Soranen och Jyri Brickmountain. Hon inte kan ens ana vad komma skall så det blir ännu fler idéer.

Hon kan utan att tveka avsluta berättelsen Jill-Arthur eftersom den är lite speciell, maffiatyp medan de två framtidsberättelser är ett slags dolda självbiografier. Visst även Jill-Arthur passerar i hennes liv men framtidsberättelserna ännu mer. Till slutet av Jill-Arthur berättelse hon har snott idéer från den historiska tv-serien på TV Kainuu.

Serien är lagts ner. Den europeiska rundradioförbund, EBU, inte ville längre finansiera serien. Det var meningen att serien skulle gå ända till dessa dagar men på någon anledning EBU inte vill fortsätta serien. Manusförfattare, Kajanalands ukrainare, Carlos Paddington med krokiga valrossmustascher.

Johanna kopierade fräckt seriens handling från tv-kanalens hemsida där det finns intrigavslöjanden till samtliga tv-serier och filmer. Hon redigerade texten så att det skulle passa i Jill-Arthur berättelse samt gjorde små ändringar så att det skulle matcha i avlägsen framtid. Så här viset Jill-Arthur berättelse är samman kopplar med Hjärnan full av hopp och Dolda organen som börjar från året 3969 då huvudfigurerna föddes. Berättelse slutar någonstans på 4000-talet.

Hon bör redigera rejält slutet av Jill-Arthur berättelse för att inte likna för mycket på tv-serien att Carlos Paddington inte skulle komma på om han skulle råka hitta hennes hemsida. Trots allt man ser tydligt att det är tv-seriens händelser samt rollfigurer. Om den eventuellt nätläsare skulle orka läsa berättelsen till slut så slutet låter mer proffsigare än början.

Johanna har strött i samtliga berättelser saker från polisförundersökningen.

Om kriminalsnuten, Jaana-Olga, skulle hamna på hennes berättelsesajt och orka läsa så hon skulle ha det tufft att veta var som är fiktiva och verkliga händelser.

Arbetstagarna på restauranggruppen brukar luncha på Messenger Service lokaler eftersom enligt regler restaurangarbetarna inte får äta bland matkunder.

Johanna åt hemma och denna skapade stress eftersom hon fick byta om. Inne i köket man inte får vara med sina egna kläder. I huvudet man ska ha en speciell keps med restaurangens logga på.

Nu när Johanna slutade i gruppen så hon i all hemlighet tog kepsen hem som ett slags belöning.

Ingen kom på detta. Hon tänkte att detta inte är någon stöld utan ett slags inlösen av belöning det vill sägas enligt familjens insiderslang; E-Store fynd.

En dag på fikarasten då Johanna och Elmo var inne i Messenger Service så deltagare

Tuija Salmenoksa visade sitt fynd från återvinningsrummet. Hon hade samlat en hel kasse gamla USB-minnen. Tuija visade sitt fynd för handledare, Annika Tammesaare som kritiserade henne att man inte får hämta saker från återvinningsrummet och bad lämna USB-minnen tillbaka.

Johanna hade på tungan att angiva Oili av samma sak- Även Oili brukar rota inne i återvinningsrummet. Johanna bestämde sig inte angiva rethostare eftersom hon inte vet hur hon skulle ha formulerat det så att Annika skulle ha förstått rätt.

Johanna tycker synd om Tuija att hon råkad visa sina fynd för handledare. Hon själv skulle ha i tysthet lagt fyndet i sitt klädskåp och tagit hem.

Tuija är kortväxt och korpulent svarthåriga tjej med mulliga kinder, lika mulliga som Johanna hade tidigare. Elmo brukar ofta busa med Annika. Det ser ut att han känner de flesta av arbetstagarna samt handledaren.

En vårdag Annika frågade arbetstagarna om de skulle vilja köpa av henne en modern smart jacktelefon. Johanna skulle ha varit intresserad men dessvärre hon inte vet hur man använder en sådan samt skulle det kosta extra eftersom smarta jacktelefoner är jämt uppkopplat på nätet.

Hon är dåligt insatt med nyheter men alldeles för bra hon kan programmera robotar.

Hon inte vet om hennes nuvarande SIM-kort skulle passa i den moderna jacktelefonen. Kortet man stoppar i kortläsaren som sitter i den trådlösa kontrollpanelen som på sin tur sitter oftast inne i innerficka.

Inte heller Elmo köpte Annikas smarta jacktelefon eftersom han inte är råd. Hans föräldrar brukar då och då fylla i bankkontot som han kan använda på vardagen.

Början av sommar Forssa stad bytte bevakningsbolag eftersom kommun tröttnade på krånglande av S-L Safety och deras konstiga ritualer. Företagets fjärrstyrda nattbevakningsrobotar kunde låsa dörrarna hur som helst, även mitti kommunfullmäktige möte samt skicka räkningar oregelbundet. Otaliga gånger kommunens säkerhetschef Masa Koivu har försökt få förklaring av bolaget men förgäves. Han har börjat misstänka att IP-blockeringen bara var företagets eget fel. Kommun bestämde sig säga upp avtalet med S-L Safety och istället anlita konkurrenten Group4Hawk.

Så fort när Johanna hade fått veta om denna glädjenyhet att S-L Safety har mist en stor kund så hon tänkte i för sig själv att kanske det är tacka IP-blockeringen att äntligen kommun tänkte förnuftigt. Hon kände stolthet och tänkte att nu den storbröstade kriminalsnuten fick en lång näsa. Hoppas snart rethostare sparkas ut, precis som Johanna brukar önsketänka.

Utanför stadshuset hon började gå tummarna uppåt ställda och så fort blicken träffade Group4Hawks dekaler i dörrarna så hon gjorde segergest.

Längst bak inne i Messenger Service lokalen det är arbetshörna för Group4Hawks robottekniker. Tid arbetstagarna inte får gå. Johanna inte har lust att försvåra företagets verksamhet.

Hon har lust att förorsaka konkurs för S-L Safety, så mycket hon hatar detta multinationella börsbolag. Även Group4Hawk är multinationell men ändå hon gillar detta företag, kanske för att företaget inte har knuckt bankautomatpengar.

Nyligen kriminella anföll till Group4Hawks värdedepå i Bryssel och det var speciell metod nämligen med helikopter och sedan lyckades fly. Johanna tycker att detta är olyckligt och helst kriminella borde ha anfallit mot S-L Safety, tänkte hon. Sådan tur att kriminalinspektör Jaana-Olga Inte klarar distans läsa tankar, precis som Johanna brukar tänka.

Hon brukar artigt hälsa på väktartekniker från sitt favoritbolag, en storväxt kvinna iklädd i grönt uniform med logga i ärmarna, många gånger finare logotyper som S-L Safety loggan, tre lingon i rad.

Häromkvällen när Antti och Anna var på kvällspromenad och passerade Estlundens idrottsplats på väg till Sandbo motionsslingan så Antti såg Group4Hawks skylt på nät staket. Han blev förtjust i den vingade falken i loggan. Senare på kvällen då det hade blivit mörkt så han tog bultsax och hämtade skylten och sedan klippte falken ur skylten och målade om. Den fina falken han fäste på villafasaden. Bredvid det står gyllene husnummer; en sexa.

Onsdagskvällen då Johanna kom hos föräldrarna för att basta så hon såg bekanta falkloggan på väggen. Inne pappa berättade att han hade alldeles själv snott skylten. Johanna blev glad att även pappa tycker om Group4Hawks logga men kände lite grann synd om stackars företag som hade mist en skylt.

Början av sommaren Group4Hawk gick ihop med ett säkerhetsföretag från Madagaskar som heter *Safetycol* som är Afrikas största säkerhetsföretag. Efter fusionen företagen bytte sitt namn till G4 Safe. Falkloggan blev historia. I den nya loggan det står röda bokstäver; G4 på vitt grund och till höger det står Safe. Johanna tycker att denna logga är stiligare än S-L Safety skitlogga, precis som hon ofta brukar tänka.

Johanna önskar att detta nygamla företag skulle köpa upp S-L Safety med dotterbolag och sedan skulle registrera gamla namnet så att ingen skulle grunda skiten på nytt. Dessvärre ingen verkar köpa upp S-L Safety, kanske alla företag hatar företaget lika mycket som Johanna.

Hon har läst på nätet att S-L Safety ägs av ätterna Göransson och Örjansson. Hon inte vet vilka är dessa personer och vill inte heller veta. Det verkar att de är skandinaver, precis som hon brukar fundera.

Johanna har märkt att S-L Safety har flyttat från Poppila Three Town Center till Kardanvägen. Nästan alla företag på Kardanvägen har anlitat S-L Safety och det ogillas av Johanna. Hon litar mest på G4 Safe samt alla andra säkerhetsföretag. Hon misstänker att mafiosos från S-L Safety kör aggressiv skrämsemärknadsföring så att många företag gör ett avtal med dem fast de inte skulle vilja göra det.

Group4Hawk och Group4 Safe separerades så att den gamla halvan specialiserade sig till ambulans- och räddningsverksamhet medan den nya halvan svarar enbart om bevakning och larmsystem. Den gamla halvan, Group4Hawk har fortfarande den bekanta falk loggan.

Början av juni Johanna började igen på Forssan apu fast restaurangfolket försökte behålla henne kvar eftersom hon var så duktig på att ladda diskmaskin och tvätta golvet. De tyckte om hennes trallande så att Elmo var på bra humör. Även han själv är en riktig glädjespridare om han är å rätta humör. Han blir lätt irriterat så att armarna börja rycka åt sidan och svår som bilmekaniker.

Såklart gruppen förstod att det är ett tufft jobb.

Strax innan Johanna slutade i gruppen så det började ytterligare en assisterande handledare, korpulent ljusstrimmelhårig Kullervo Olsson. Han har jämt en lustig min som om skulle ha hört fisnen ljuda. Kullervo är då och då mycket humoristisk men sedan alldeles för cylinderhattig.

Innan hon slutade i restauranggruppen så hon jobbade varannan dag på Forssan apu och i restaurangen eftersom hon var osäker var hon skulle vilja jobba. Helst hon skulle vilja lämna Daily Activity för gott och börja på informationservice om rethostare skulle förstå och sluta.

Johanna skojade till Leena att hoppas sibirier skulle hämta Oili och stoppa henne i en luktsäck. Då Leena skrattade: "Du är en klippa, det klipper hos dig!"

Johanna kunde inte påbörja någonting på Forssan apu eftersom nästa dag hon jobbade i den andra gruppen så det var bäst att sluta helt i restaurangen.

Hon inte vill sluta på Forssa apu eftersom då hon inte ser den snygge Juha fast han redan är förlovat med den förbaskade lesbiska, precis som hon brukar tänka och svära inom sig själva.

Hon har berättat om Juha till Leena att han är jättesexig men dessvärre redan har en förbaskade lesbiska som flickvän.

Då Leena sade den bekanta standardrepliken: "Och nu den andra förbaskade lesbiska är olycklig!" Johanna också har berömd om Elmos skönhet till Leena. Först Leena frågade om hon har testat hans utrustning, då Johanna nickade: "Japp, otaliga gånger!" då Leena: "Visa upp tungan, Fy fan, den är becksvalt alltså du ljuger, makalöst!" Då Johanna hade berättat om restauranggruppens handledare så Leena på låtsas hörde fel: "Vad säger du för något, fitta Kantele?" då Johanna skrattade ljuvligt med hoppande bröst och sade en gång till: "Haha, han heter Pek-ko Ant-ti-la!"

Då hon jobbade varannan dag i bägge grupper så hon snodde Sirkka-Oilis doftolja och nästa dag droppade olja inne i skafferiet i restaurangköket för att göra praktisk skämt. Det var apelsindoft. Kockarna och assisterande handledarna undrade på att vad det är som luktar, inte illa utan som apelsinsaft. De misstänkte att säkert apelsinsaffflaskan läcker fast de inte hittade någon läckande flaska. De inte kunde misstänka Johanna eftersom hon är så duktig, smart och intellektuell. Johannas praktiska skämt blev lyckat men hon bestämde sig inte skoja mer för att inte bli avslöjat. För henne stadshuset är ett heligt hus, nästan som en kyrka där hon vill ha bra rykte. Hon vill komma tillbaka till sin favoritavdelning. Så brukar hon ofta tänka inom sig själv medan hon laddar den stora automatiska diskmaskinen eller laddar kaffemaskiner. Då hon slutade i gruppen så det kändes vemodigt att lämna Elmo och kompani. Hon inte kan ana vad komma skall.

Då hon hade kommit tillbaka till sin ordinarie grupp så hon började känna igen starka väckelser mot Juha. Hon älskar mer Juha än Elmo eftersom Janatuinen är ju handledare utan födelsemärken i ryggen och magen. Hon kan ju inte veta om han har födelsemärken. Hon skulle så gärna vilja gosa med Juha men det säger hon inte högt. Hon vill inte heller kalla Elmo för konstig typ fast han har sådana drag. Hon bestämde sig hålla allt detta som hemlighet, bara Leena vet sanningen. Hela hösten Johanna jobbade med eldröda kinder på Forssan apu och lyckades hålla huvudet kall. Hon förmodar att handledarna inte vet att hon är kär i Juha. De har genomskådat. Johanna fick hjälpa Juha att samla fakta i läsplattor för pedagogteknikers yrkesförening eftersom hon är så bra på att skriva och diktera. Pedagogtekniker är socialpedagogens moderna titel. Det används även benämning robotpedagog men pedagogtekniker är vanligaste.

Enligt Juha det borde finnas åtminstone en pedagogtekniker i varje Daily Activity grupp. Han har planer att koncentrera sig till att utveckla läsplattapplikationer. Först han ska se om det finns extra lokaler på omsorgsförvaltningen samt se om det skulle bli efterträdare på Forssan apu. Han och Anton-Kari är oroliga eftersom Johanna verkar vara hel kåt på honom. De inte vill avslöja detta eftersom enligt lagen man inte ska chocka arbetstagare. Även Anton-Kari har planer på att börja distansstudera till samtalspedagog så att han skulle få lönehöjning. Distansstudier sker på kvällar och helger hemifrån.

Johanna studerade noga broschyrläsplattan för yrkesföreningen och beundrade Juhas namn. Hon blev upphetsad av namnet. Hemma hon började diktera korta berättelser om superhjälte JJ som äventyrar mittibland konstiga typers bon.

Juha och Anton-Kari är förvånade att Johanna kan skapa så fantastiska berättelser med otroliga dimensioner och lustiga tankar. Dessvärre tjejen är storm kär, precis som Juha brukar ofta fundera medan han sitter bredvid henne och datorn.

Nyligen Johanna fick egna arbetsrum. Rummet som Johanna kallar för VIP-matsal, blev hennes kontor med robotprogrammeringsdocka och en vanlig MBD-dator.

Den lilla matsalen var det mesta oanvänd. Mycket sällan Keijo och Anu lunchade i rummet. Nu Johanna fick eget arbetsrum så att det är lättare att diktera berättelser och pedagogteknikers läsplattor. Handledarna vill så gärna låta henne diktera berättelser eftersom detta är utvecklande. De har sett att hon har författarens talanger. Kanske Johanna kunde bli den nya nätförfattare, precis som Anton brukar peppa henne. Johanna har börjat använda pseudonym *The JK* på hemsidan *JK Suora* medan på Kivinen Arenan hon använder sitt riktiga förnamn. Hon blir upphetsad av sitt eget namn eftersom den börjar med bokstaven J.

Början av november Jonna Jonasson födde ett välmående gossebarn som hon och Juha namngav till John-John Janatuinen-Jonasson. Pojken får två efternamn eftersom föräldrar inte är gifta och kommer inte heller gifta eftersom de är irreligiösa, fritänkare. Detta är den enda sak som irriterar Johanna men det är ju inte hennes sak. Såklart hon inte började moralisera till sin käre idol.

Jonna Jonasson jobbar som lagertekniker på sminkfirma, *Walic Make Up*. Företagets stora lagerterminal ligger på södra Tallila industriområde vid frakthamnen. Hamnen är det mesta tyst och ödslig. Mycket sällan det kommer små flodfraktbåtar. De flesta transporterar bildelar till Brandia Automobile samt till sminkfirman.

I höst Johanna bytte bil eftersom Volkswagen var alldeles för repig, självvållade, eftersom hon kör alldeles för ivrig men sådan tur att inte direkt bryter mot trafikregler. Hon kär inte heller för fort så körkortet inte är i fara.

Hon brukar köra i hög fart till garageinfarten hos mamma och pappa så att föräldrarna väntar skräckslagna om bilen gå genom garagedörren. Det är rena mirakel att så sker inte, hon bromsar på sista stund. Tur att på garageinfarten det är en liten motbacke så farten naturligt dämpas.

Reporna i bilen har kommit på olika parkeringsplatser. Då hon själv märker att hon har kört på någon bil så hon snabbt tittar runt omkring om någon såg det. Oftast hon har haft tur att motpart inte har varit närvarande så hon har kunnat fly platsen och istället parkerar lite längre borta.

En gång då hon parkerade i sin egen parkeringsruta så bilen stöttade mot bilen bredvid men sådan tur att det bara var gummistötfångare så det inte blev stora skador. Lite senare grannbilägare såg ett litet märke i stötfångaren och krävde skadestånd. Johanna betalade på en gång femhundra euro för att inte mista försäkringsbonus samt detta inte skulle hamna i offentliga databaser. Hon inte vill att föräldrarna skulle få reda på dessa små parkeringsskador. Då pappa råkar se en liten repa i dotterns bil så Johanna påstår att det är säkert någon förbaskade *pinkpäls* som har repat på någon parkeringsplats och flytt. Såklart Antti och Anna misstänker att denne pinkpälsen säkert är dottern själv.

Efter en lång tjatande pappa och mamma gav upp sig och accepterade att dotter kunde byta bil eftersom hon har gott om pengar på bankkontot. En del av pengar är försäljningspengar från Rikitus. Det har gått många herrans år från hundförsäljning. Johanna har levt snålt så att onkel Volmar kunde vara avundsjuk. Helger hon brukar äta hos föräldrarna och på vardagar hon äter bara färdigrätter som bara behövs värmas i mikro.

Antti och Anna funderade att kanske det vore bra om dotter skulle byta bil så att bankkontot skulle minska lite grann så att skattmasen inte skulle upptäcka hennes tillgångar.

Johanna bytte Volkswagen Boule till splitterny midnattsgråa Hyundai Elektro. Precis som namnet låter, det är en elbil. Mycket finare än Volkswagen.

Den nya bilen har bättre musikspelare samt lättare automatstyrning. I lokalkörning hon kommer köra med manuellstyrning eftersom i stadskörning man inte kan lita på autopilot.

Bilen hon köpte från Hyundai bilhandel mitti Zumila, mittemot Enter-huset och återvinningsstation.

I höst det var senatsval. I Finland Workers Party förlorade rejält. Den stora vinnaren blev Coalitions Party. Den nya senatoren blev Filippa Reinikainen med gråsvart igelkottsfrisyr. Hon ofta har en sorglig min.

I förgäves Johanna hoppas på att borgarna skulle locka Radio Poolia till Finland samt införa valutan global. Partiet bara tog bort stopplagen som Workers Party hade stiftat för att förhindra kommersiella radiostationer starta i Finland.

Även i Skandinavien det blev regeringsskifte och där citycentern vann stort. Den skandinaviske senatoren blev spinkige Mats Gammelsson. Direkt efter val det hann sitta på senatorspallen en smala busiga Anneli Sopbacka men hon fick avgå efter att ha på misstag skicka en nakenbild till Rysslands president Jurij Puskij junior. Det blev himla medicirkus då den rodnade senator Anneli stammade att det bara var olyckshändelse och menade skicka bilden till porrläsplatta Jenna. Humorister började kalla Anneli för änglaansikte eftersom hon började gråta som om hon skulle ha blivit skräm av höns. Efter Anneli man valde måfå den tystlåtna spinkige oerfarne Mats Gammelsson. Först han tvekade om han skulle klara sig som senator men de andra politiker peppade honom: "Var inte nu en kärring!" så Mats var tvungen börja som senator. Han hade nyligen skild och började nätdejta.

Han har fjärlar i mage eftersom han sitter på flera stolar samtidigt som till exempel som direktör i småföretagarförbundet.

Där han hade fått gratis trävirke till sin sommarstuga. Detta kan klassas som muta fast då han inte var som senator.

Under Juha Janatuinens pappaledighet det var många vikarier. En del var unga män det vill sägas riktiga euro- och globalhanar precis som Johanna brukar tänka.

Sulo Putin har slutat på Forssan apu. Han fick fastanställning från den kommunala hemlösa kafe som inom kort flyttar till nya lokaler i centrum.

Forssan apu fick en ny arbetstränare, en fyrtioårige spinkig Suffeli Anttila, som är en storrökare. Han brukar röka flera gånger under en timme starka e-cigarett. Ofta hans fru, Sussu, brukar tjata att han skulle sluta röka men förgäves. Suffeli är envis som synden.

Sussu jobbar som hjälpedagog på medborgarskolan. Suffeli är duktig på att spela gasolgitarr. Ofta han brukar klinka gitarr på sista fikarast så att Anton-Kari inte kan läsa högt Johannas berättelse. Detta irriterar Johanna eftersom hon inte hör respons. Då arbetskompisar skrattar under högläsning så hon vet att det är roligt. Oftast arbetstagarna brukar gapskratta så fort Anton nämner könsord. Ibland han brukar istället säga pip för att slippa uttala fula ordet. Även pipet skapar skratt eftersom detta väcker snuskiga fantasin.

Johanna inte blir upphetsad av Suffeli eftersom han är pratsam och han stinker om e-cigarett så att man är nära spy. Johanna tycker att det könsneutrala namnet Suffeli är oerotisk så att det låter suddigt som om man skulle ha ovårdade studentmustascher. Johanna brukar tänka den folkliga sången som går så här; *Ack, Suffel, du ska inte ha suraminer...*

Av namnet Johanna får associationer till raggarpojke Suffeli Kantola i Villmanstrand och sedan hennes tankar går till den supersexige Nino Backman. Hon älskar fortfarande gotter Backman och blir kåt av samtliga namnen. Hon inte kan ens ana att i reparationsgruppen det jobbar en tvättakta Nino.

Orsaken till att hon inte än har upptäckt honom är att hon försöker undvika deltagare på Voimala-huset. Enda deltagare som hon har busat med är lille Elmo.

Om hon skulle upptäcka Nino på reparationsgruppen, så hon skulle säkert bli jättekär, bara för att han heter så.

Enda kille som heter Suffeli som Johanna har blivit förtjust är en viss Suffel Norman som hon mötte i slump på tunnelbanestation i Tallinn på förra decenniet. Då hon var med sina föräldrar och det var dagsutflykt i Tallinn. På någon anledning Suffel Norman kände igen Johanna som Jaana-Maris storasyster. De flesta som har gått i Estbackaskolan, känner Johanna eftersom då hon var mycket busig och brukade tramsa med elever från normalklasser. Hon blev som småkändis. Många elever hade kollat från skolfotoplattan att vem är denna blonda tjej.

På tunnelbanestation i Tallinn Suffel skickade hälsningar till Jaana-Mari. Johanna själv kände inte igen Suffel. Han hade rödaktigt hår men trots röda håret hon blev förtjust i honom men vågade inte börja ragga. Efteråt hon har försökt leta efter Suffel Norman på Eiro men förgäves. Det bor massor av Suffel Norman i Forssa. Vissa namn är i form Suffeli.

Senare på hösten Suffeli Anttila avled till inre blödningar. På morgonen Sussu blev chockad då hon såg sambo ligga stendöd på den blodiga kudden.

Nästa dag Anton-Kari och Juha berättade diskret för arbetstagarna att Suffeli har gått bort. Johannas långa halmlönda hår reste sig upp eftersom hon alltid har tyckt att inreblödningar låter otäckt.

Hon tyckte att det var synd att Suffeli gick bort så hastigt eftersom några dagar innan han hade råkat ge till Hermanni hennes ytterjacka och hann skicka honom i färdtjänst taxi innan Johanna så småningom började gå hem. Hon frågade handledarna att var jackan finns. Det hjälpte ingen annan än att gå hos Hermanni och hämta jackan. Sådan tur att han bor i norra delen av centrumområdet, mitt emot Flodtorget. Tur att det var ganska varmt ute så hon kunde gå utan jacka. Jacktelefon var enda jacka som hon hade på sig.

Senare hemma som hämnd Johanna dikterade korta elaka noveller om Suffeli att arbetstränare borde vara noggrannare. Efter hans död hon raderade dessa skämtberättelser från hemsidan. Hon inte vill häda döda personer. För henne döda personer är mycket heliga och inte ens kan tänka sig skämta om Bibeln.

Det samma hände då farfar Oskari avled. Före döden hon hade hunnit rita karikatyrer om farfar och skrev som bildtext; *Fläsk farfar*. Efter farfars död hon raderade teckningen. Då hon inte hann publicera karikatyren på Kivinen Arenan.

Som födelsedagspresent Johanna fick av mamma och pappa en ny jacktelefon av märke Jolla-Doro. Jacktelefonen pappa köpte från Brandia Automobiles personalbutik, där man kan handla med förslagspoäng. Denna gång det inte var E-Store fynd det vill sägas arbetsplatsstöld.

Antti har snott inom citationstecken en historialäsplatta om Vattula historia från arbetsplatsbibliotek. Det inte finns någon lånetid och man kan ta läsplattor helt fritt och sedan lämna då man vill. Antti bestämde sig behålla den intressanta historialäsplatta. Säkert någon annan skulle ha snutt den istället. Det jobbar massor av kajanalänningar på Brandia Automobile.